درآمد

نبشتہ:۔البرٹ کامیو

رجانک:۔شرف شاد

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

کتابءِ نام..........................درآمد

نبشتہ کار..............................البرٹ کامیو

رجانکار..............................شرف شاد

سال..............................2012

کساس..............................500

کمپوزر..............................نذر محمد بنگلزئی

ڈیزائننگ..............................غلام نبی محمد حسنی

چھاپ جاہ..............................ہائی ٹیک پرنٹرز

قیمت.............................. 150 کلدار

ISBN :

درآمد

نبشتہ:۔ البرٹ کامیو

رجانک:۔ شرف شاد

منیر احمد بادینیءِ نامءِ

کہ آئیءِ بلوچی لبزانک اولی رندءَ وجودیتءِ آژناگ کُت

درآمدیک گونڈیں پچارے

نامداریں شاہزانت گدارنویس، تاکار البرٹ کامیو 1913ءِ فرانسءِ
گونڈیں چینک بے ئی الجہیزرہ‘ ودی بوت۔ آئیءِ پت کہ سپاہیگ بے ات،
۱۹۱۴ءِ جنگءِ، کامیوءِ ودی بیگءِ یک سالے رند جنگگ بوت۔ وتی جودءِ
مرگءِ رند کامیوءِ مات وتی سیادءِ وارثانی گورا ’ملی یاں کورنیءِ اتک۔
ھدا کامیوءِ وانگ ءُ زانگءِ بندات بوت۔

آئیءِ وتی عمرءِ گیشتریں بہر روتاکانی تاکاری ءُ شونکاریءِ گوازینت۔
اے بابتءِ ژین پال سارترءِ گشت ”اگاں کامیوءِ بزانتیں من مزنیں چنکس
مزنیں ازمگرے اَس، آئیءِ وتی عمر چہبر پہ تاکاریءِ بہانہ وانگ ات“۔ 1932ءِ
کامیوءِ وتی اولی سانگ کُت کہ بس یک سالے منت ءُ بہے سالءِ آئیءِ نام

درآور تگیں نبشتانک ”سسی فسءِ کِسّہ“ دیما اتک کہ آیونانءِ کوہنیں لیکہانی
بابتءِ انت۔

کامیوءِ لبزانکءِ پڑءِ گدار، آزمانک، ءُ کسمانکءِ میداناں وتی بور
گوں جوانیءِ تاتگگ۔ فرانسیسی لبزانکءِ آ یک گموار، شیتان، ءُ چہ کسانیں
گپٹ بےءِ، مزنیں گپتے ودی کنوکےءِ بستارءِ نامدار اَت۔ ۱۹۵۷ءِ آئیءِ
لبزانکءِ نوبل داد رس ات۔ ۱۹۶۰ءِ پانگی نامیں جاہیءِ گاڑیءِ حادثہءِ سببءِ
اے نامداریں لبزانکار ءُ کواسءِ زندگی آسر بوت۔ The Plague , The
Outsider , A Happy Death , The Fall , The Fisrt
Man, کامیوءِ نبشتہ کتگیں گدار انت۔

’درآمدنی کامیوءِ اولی جہاں‘ جمبیں فرانسیسی گدار L , Etrangerءِ
بلوچی بدل انت کہ انگریزیءِ The Stranger ءُ The Outsiderءِ
اردوءِ ’اجنبی‘ ءُ ’بیگانہ‘ نیءِ دوئیں ناماں رجانک بوتگ۔ البرٹ کامیوءِ اے گدار
1940ءِ سرجم کُت ءُ 1943ءِ چاپ ءُ شنگ بوت۔ وتی جتائیں فکر، حیال ءُ
گالوارءِ سببءِ پہ وتءِ لبزانکءِ دُنیاءِ یک جتائیں ہند ءُ جاہے ٹہینت۔

کامیو یک وجودی لیکہ داروکیں شاہزانت بے اَت۔ بلکہ آئیءِ اے
گپ چہبر نہ منّ اتگ۔ ”نا! من وجودی شاہزانت (فلاسفرے) نیاں۔ من ءُ
سارتر ہر وہدءِ حیران باں کہ مئے نام پہ چا یک جاہ بندوک انت“ بلے آئیءِ اے

دگہ گدارانی وڑا درآمدنی ءِ تہا آئی ءِ وجودی لیکہ پڈرائیں وڑی ءَ سہرا انت۔ گوں کامیو ءِ لیکہ ءُ فکرءَ اختلاف دارگ بوت کنت کسے منّیت کسے نہ منّیت بلے ہما ملمائی کہ گدارءِ وانگ ءِ وہدءَ مردم ءِ سرا تالان بیت چہ آئی ءَ انکار کنگ نہ بیت۔

من ءَ چہ "درآمد" ءِ وجودی ہتیگ ءَ گیش آئی ءِ اسلوب، دیدن، لبزانی گچین ءُ وتی ازم ءِ سرا کامیو ءِ کاملیں دزرس گیشتر ملمہ کت۔

کامیو ءِ بابت ءَ گشگ بیت کہ آئی ءِ شاہزانی فکر ءُ لیکہ گوں نطشی ءُ آئی ءِ ہم مکتبانی حیال ءُ فکراں ہمگرنچی کن انت ءُ لبزانک ءِ بابت ءَ گشگ بیت کہ آئی ءِ چہ کاڈکا ءُ دستووسکی ءِ رنگ ءُ اثر زرتگ، چو گشگ کہ چہ کئی ءِ رنگ زرتگ چہ کئے رنگ نہ زرتگ بلکیں ارزش داریت بلے اے گپ ءِ ہچ شکے نیست کہ درآمدنی ءِ را یک گداری ءِ بستارءَ پیش کنگ ءِ داب ءُ دروشم سک وش ءُ وانا ک انت۔ لبزانی گچین، ورشانداب ءُ بیان دلکش انت۔

اے کتاب ءِ رجانک کنگ ءَ منی مستریں وانگ ہمیش انت کہ بلوچی لبزانک میان استمانی لبزانک ءِ رنگ ءُ دروشماں بگندیت، آئی ءِ تب ءَ سر پد بہ بیت۔ ہما راہانی پہ گیر بہ بیت کہ ہما آپ بندءَ میان استمانی لبزانک روان انت۔ من آندرے ژیدءِ اے لیکہ ءَ منّوکاں کہ "پہ ہمک لبزانت ءَ لازم انت کہ چہ میاں استمانی لبزانک ءَ اگاں باز ناں، یک "شاہکارے" وتی زبان ءَ الّما بہ رجینیت"۔

گڈسرا ایش کہ اے کتاب ءِ تہا اگاں رسانک ءِ، زبان ءُ بیان ءِ ءُ لبزانی کم ءُ گیشی یے گندگ ءَ کئیت گڈا اے منی کوتائی ءُ نزانتکاری زانگ بہ بیت۔ گوں کامیو ءِ گراں مہزبیں نام ءَ ہمگرنچ کنگ مہ بنت۔ چونائی ءَ ہم رجانک ءِ بابت ءَ بلوچی زبان ءِ نامداریں آزماکارنا گمان ءَ گشگ اِنت کہ ہر وڑیں رجانکے بہ بیت، آئی ءَ شیرگ راہ ءِ رچنت۔ اگاں من وانوکانی دپ ءَ کسانیں شیرکنی یے ودی کتگا سوبین بوتاں گڈا ابزاں مناوتی کارءِ عوض رستگ۔

اے کتاب ءِ رجانک کنگ ءَ اگاں منی دوست ءُ سنگت ڈاکٹر ناگمان، عبید شآد، قاسم فراز، محمد زاہد، ایوب الیاس ءُ منی کماش عید محمد عیدءِ دلبڈی ءُ کمک ءُ پہ چاپ ءُ شنگ ءِ کاراں بلوچی اکیڈمی ءِ سنگت ءُ حاص ڈاکٹر عبدالصبورءِ مہر ءُ واہگ گوں مہ بوتین انت اے کار ہچبر آسر ءَ نہ رستگ ات۔

شرف شآد

10 فروری 2012

(بل نگور)

اولی بہر

(۱)

مرچی مات بیران بوتگ ات۔

یا بوت کنت زی۔ پگاّئیءُ گشت نہ کناں۔ چہُ کماش گس ئیءُ کہ ہما تار اتکگ ات۔ آئیءُ نبشتہ چوش ات۔ ”تئی مات ءُ دُنیا سفر کتگ۔۔۔۔جنازہ۔۔۔ باندا۔۔ گماں شریدار ئیں“۔ بوت کنت اے کارءُ جندز یکیں روچءُ بوتگ۔

کماشانی ہاترا جوڑ بیتگیں ”گس“ چہ الجہیز رءُ پنجاہ میل دور جاہے، مرانگوءُ ات۔ اگاں من دو بجءُ بسءُ سوار بہ بوتیناں۔ شپ کپگءُ باز پیسرا اودا رستگ اتاں۔ رسم ودودانی ردءُ شپ حدا مرزیءُ سرینءُ گوازینتگ اتءُ باندا تیں بیگاہءُ واترہم بوت کنگت۔ من ہما مردءُ گورا کارءُ اتاں۔ چہ آئیءُ دوروچءُ موکل لوٹ ات۔ پذ ریں گپ ات۔ اے وڑیں جاوراں آئیءُ اداں کت نہ کت۔ بلے منءُ انچو سما بیت۔ گشئے آئیءُ منی موکل لوٹگ سک تورات۔ اید فکرءُ بیچارہ گشتءُ ”منءُ اپسوزانت بلے توزانئے، منءُ ہچ میار نیست۔“

رندءُ حیال اتک کہ منءُ اے گپ گشگ نہ لوٹ اتگ ات۔ من پھلی چیا لوٹ ات۔ منی بدلءُ آئیءُ باندیں وتی دردواری درشان بہ کتیں۔ نواں پوشگیں روچءُ منءُ گوں سیاہیں گداں گندیت۔ گڈا پرس وائی کنت۔ انگت وامنی جندءُ ہم

ہے سا بیگ ءَ ات گشتئے مات نہ مرتگ۔ بیت کنت گورءُ کفن ءَ رندا ءِ مارشت ودی بہ بیت۔ بزاں اے کارءِ سرکاری منگ نامہ پہ رسیت۔

من دو بج ءِ بس ءَ سوار بوتاں۔ گرم ءَ ایر داتگ ات۔ سُہارگ یک کش ءِ وڑا سلیست ءِ ہوٹل ءَ گت۔ دراہیں مردم چودر دوار ءُ مہروان ءَ پیش اتکنت۔ سلیستؔ ءَ گشت "مات ءِ بدل رست نہ کنت"۔ من کہ رہگپتاں گڈا آ درست داں دروازگ ءَ منی اجازت کنگ ءَ اتکنت۔ روگ ءِ وہدءَ مزنیں تچ ءُ تاگے کنگ کپت۔ پر چا کہ من ءَ چہ ایمانوئل ءِ گورا سیاہیں ٹائی ءُ موتکی پیت ءِ زیرگ ءَ روگی ات۔ چندے ماہ پیش آئی ءَ نا کو بیران بیتگ ات۔

بس ءَ گوں کپگ ءِ ہاترا من تچانی ءَ شتاں۔ یکے اشتاپی ءَ سر گپتگ اتاں۔ پدا چہ آسمان ءَ ایر رچوکیں رژن، وگ ءِ شہم، پٹرول ءِ بدیں بو، جمپ ءُ جول، اے درست ہوار بیت انت۔ نیموابی ءِ جاور اش ودی کت۔ خیر، راہ ءَ داں دیراں وپتاں۔ وہدے من ءَ بست بیت گنداں کہ یک سپاہیگی ءِ سرا امیراں۔ آئی ءَ ہوادگ ہوادگ ءَ کندات۔ پرس ات۔ "تو چہ دوریں جاہی ءَ پیداک ئے" جبرءِ بلاس کنگ ئے ہاترا من پہ ہو ءَ سر سُرینت۔ گپ کنگ تھنسل بتیگ ءَ نات۔

کماش گس چہ بازار ءَ کساس یک میل ءِ دیر ات۔ من، رسگ ءِ شرطءَ میت ءِ چارگ ءِ اجازت لوٹ ات۔ دربان ءَ گشت کہ پیسرا کماش گس ءِ سرپانک ءَ گوں دپ کپگ الّمی انت۔ آ دز گٹ ات۔ من ءَ کمے ودار کنگ کپت

۔ اے میان ءَ دربان گپ کنان ات۔ پدا آئی ءَ من ءَ کارگس ءَ سر کت۔ سرپانک پنکیں مردے ات۔ سہریں مود، گاج ءَ مزن شرف مندی ءِ نشان، اول ءَ آئی ءَ گوں آ پلکیں چماں من ءَ داں دیراں چارات۔ پدا ما دست ءُ دروہ بتیں۔ آئی ءَ منی دست دیراں داشت۔ کمک نکیگ بیتاں۔ پدا آئی ءَ دپترے چارات ءُ گشت۔

" بیکو مرسو سئے سال پیش کماش گس ءَ اتکگ۔ وت ءِ چج آمدنی نہ بیتگ یے۔ تو آئی ءِ چارءُ گزار کتگ"۔

انچو مارات کہ آ منی سرا بہتاے جنگ ءَ انت۔ من گپ گیشینگ لوٹ ات۔ آئی ءَ من ءَ وار ندات۔ "مہلی مہ لوٹ۔ من کاگد چارا تگ انت ءُ سرپداں ترا اینچو گنجائش نہ بیتگ کہ سرجمی ءَ آئی ءِ آرام ءُ تاہیر ءِ حیال ءَ بدار ئے۔ آئی ءَ را انچیں مردی ءِ حاجت ات کہ مدام آئی ءِ نزیک ءُ گوراں بہ بیت۔ بلے چشیں کارے کہ تئیگ انت۔ باز پکار نہ رسیت۔ خیر، آ کماش گس ءَ سک وش ات"۔

" جی ہو، من ءَ باور انت۔"

" ادا آئی ءِ بازیں ہمگنگل اتنت۔ ہمائی ءِ وڑا کماشیں۔ ظاہر انت مردم ءَ وتی ہم عمریں مردمانی تہا وشتر بیت۔ تو کسان اتئے۔ آئی ءَ ہمراہی ءِ ڈُبہ پہلو کنگ تئی دس ئے کار نہ ات"۔

اے گپ راست ات۔ وہدے ما یک جاہ اتیں گڈا مات ءَ ہر وہد ءَ منی نیمگا چارات۔ بلے مئے میان ءَ گپ ءُ تران باز کم بیت۔ ماں کماش گس ءَ یک ءُ

دوپہنگ ءِ آئی ءِ بازگرُ بیت۔ ہمے واستہ کہ آ نوکیں چاگردءِ رتک ءُ ریچ ءِ نہ کپتگ
ات۔ دوسئے ماہ ءِ رند جاور انچُش بیت انت کہ اگاں کسے ءِ آ ترا چہ کماش گس ءِ
روگ ءِ بکشتیں گرینگ ات بے۔ اے گپ آئی ءِ بازتوراتگ ات۔ ہمے سبب
ات کہ سالے بیت من آئی ءِ چارگ ءِ نہ شتاں۔ منی یک شمبہ ءِ موکل ہم بیران
بیتگ ات۔ بس ءِ ٹکٹ ءِ گرگ، سفرءِ جنجال ءُ دوکلاک بیران بئیگ ءِ تورشت
بئے نہ انت۔

کماش گس ءِ سرپانک گپ جنان ات۔ من گیشیں دلگوش ندات۔
گڈسرا آئی ءِ گشت ”منی حیال ءِ نوں تو وتی مات ءِ میت ءِ چارگ لوٹ ئے، ترا
مہتل نہ داریں۔“ ”من بے ترک ءُ توارءِ پاداتک ءُ اوشتاتاں۔ سرپہ رند بیتیں۔
وہدے پداکاں ایر کپان اتیں۔ آئی ءِ گشت۔ ”میت کسانیں میت جاہ ءِ ایر
کنائینتگ۔ اے واستہ کہ اے دگہ کماش بے تاہیری ءِ آماچ مہ بنت۔ وہدے
کسے بیران بیت گڈا آداں دوسئے روچ ءِ مُلورءِ موتجا بنت۔ آسرایش بیت کہ
مئے کاردارانی کار گیش بنت۔ اے دگہ سردردی بئے نہ انت۔“

ما کسانیں پیڑ گاہی ءِ گوستیں۔ لہتے کماش کساں کسانیں ٹولیاں نشتگ ءِ
گپ ءُ رپ ءِ اتنت۔ ما نزیک ءِ رس اتیں آ بے توار بیت انت۔ مئے شگوزگ ءِ
رند پدا ٹک ٹک ءِ لگ اتنت۔ آہانی آوازءِ اش کنگ ءِ گوں من دراج
دمبلیسکیں مٹھوانی ترانگ ءِ کپتاں۔ تپاوت تہنا ہمیش ات کہ آیانی توار چو مٹھوانی

وڑا برز نہ ات۔ سرپانک کسانکیں ماڑی یے دپ ءِ رس ات اوشتات۔

” واجہ مرسو، نوں من چہ ترا موکل لوٹاں۔ اگاں ترا پہ من کارے کپت گڈا
کارگس ءِ باں۔ جنازہ ءِ بابت ءِ مئے حیال انت باندا چست بہ بیت۔ داں کہ
توشپ ءِ میت ءِ سرین ءِ نشت بکن ئے۔ لازم تئی واہگ ہم ہمیش بیت۔ دگہ گپے
اے کہ، تئی مات ءِ واہگ بیتگ آ نیکراہی دود ءُ رسمانی ردءِ کفن ءُ کسارت بہ بیت۔
اے کار ہم ٹہینگ بیتگ انت۔ من حیال کت ترا حال بدیاں۔ شر ترا انت“۔

من آئی ءِ منت گپت۔ اینچک ءِ کہ من سرپداں منی مات ءِ کافر بئیگ ءِ
گپ چہ پرنہ جنگ بلے دراہیں عمرءِ گوں نیکراہی ءِ چج وڑیں سیادی نداشتگ۔

میت جاہ ءِ تہا پتر تاں۔ اے کسان ءُ ساپ ءُ سلہیں اوتاک یے ات۔
اسپیتیں دیوال ءُ برزءِ روشندان یے۔ چندے کرسی ءُ مگراز داہیں ٹیبل ایر ات۔
اوتاک ءِ توک توک ءِ دو ٹیلانی سرا تابوت ایر ات۔ ڈیپگ بند ات۔ بلے نٹ
مہر بند کنگ نہ بیتگ اتنت۔ یک عربیں جنین یے کہ چوڑس نموننگ ات۔ سبزیں
جامگ یے گور ات۔ رنگی نیں رومالے سرا بستگ ات۔ تابوت ءِ کش ءِ نشتگ ات۔

دربان ہم منی پُجی ءِ تہا اتک۔ انچو سا بیت تچانی ءِ اتکگ۔ پرچے کہ آئی ءِ
گیمن پاداتکگ ات۔ ”ما ڈیپگ بند کتگ بلے حکم انت۔ وہدے تو کائے گڈا
پیچ پچ کنگ بہ بنت ءُ تو میت ءِ دیدارءِ کت بکن ئے۔“ وہدے آ پہ تابوت ءِ
شت من آ ترا ڈیپگ ءِ چست کنگ ءِ مکن کت۔

" پر چا؟ تو نہ لوٹے کہ من۔۔۔۔۔" آئیءَ کشگ بندات کت۔

" اناں" من پسہ دات۔

آئیءَ پیچکش کیسگءَ مان جتءُ منءَ روک روکءَ چارات۔ ہمے وہدءَ من مارات کہ بانداں مکن منکتیں۔ ہمہءَ ہنگرءَ کپتاں۔ کے دیراں منی نیمگا چارگءَ رند، آئیءَ جست کت۔

" پر چا، اناں۔"

آئیءَ گالوارءِ تہا نرمی مان نہ ات۔ تہنا سبب زانگ لوٹ ات یے۔ "چو وت نزاناں" ۔ من پسو دات۔ آ وتی اسپیتیں بروتاں گوں لتیبءَ لگ ات۔ پدا منی نیمگا نہ چارات گوں مہروانیءَ گشت یے۔ "من سر پد بیتاں۔"

آ گندگءَ شریں مردے ات۔ سبز سبزیں چمءُ گلابی نیں گلّ۔ پہ منءَ کرسی یے کشان کت، تابوتءَ کشءَ جت۔ وت منی پشتءَ نشت۔ نرس پاد اتک دروازگءِ نیمگا شت۔ وہدے آروگءَ ات دربانءَ گوں نرمیءَ گشت۔ "بزگ ریش انت۔" شری سرا چارات۔ دیست کہ آئیءَ چماں کے جہل ترپٹیے بستگ۔ ریش گوات گپتگءُ پوزءِ نزیکءَ رستگ ات۔ سرجمیں دیم پٹیءَ چیر تریتگ ات۔

آئیءِ روگءَ رند دربان ہم پاد اتک۔ "من نوں رواں' تو بہ نند"۔ پکائیءَ گشت نہ کناں۔ پسوءَ من چیزے گشت کہ اشارے کت یا اناں۔ بلے آروگءِ بدلءَ کرسیءِ پشتءَ اوشتات۔ اے مارشت کہ کسیءَ منی پشتءَ سنگر بستگءُ اوشتاتگ۔ منءَ تور ینگءَ ات۔

روچ نرم نرمءَ جہل کپان ات۔ کوٹیءِ تہا سبکءُ وشیں زرّ نے تالان ات۔ برزءَ روشندانءِ سرا دو گُوبز ژینگ کنگءَ ات۔ چہ وابءَ چم کانڈیل انتنت۔ من گوں بے تہنلیءَ چہ دربانءَ پرس ات۔ کہ چنچو مدت بیت آ اے جاہءَ کارءَ انت۔

" پنچ سال انت۔" آئیءَ جُستءِ پسوداں۔ گشئے منی جستءِ ودار یگ ات۔ ہمے جستءَ گوں گپءُ رپءِ بندات بیت۔ اگاں دہ سال پیش کسیءَ آئرا بگشتیں کہ تو وتی زندءِ ہنگیں بہراں مرانگوءِ یک کماش گسّ پیءَ گوازینے آئیءَ باور نہ بیتگ ات۔ عمر شستءُ چار سالءِ نزیکءَ اتءُ پیرسءِ نندوک یے ات۔ وہدے آئیءَ چو گشت من گپ گڈات۔ "گڈا بزاں تو ادا نہ نشتگ ئے؟"۔

"ہے وہدءَ من ترانگءَ کپتاں کہ سر پا نکءِ گورا برگءَ پیسر آئیءَ ماتءِ بابتءَ چیزے گشتگ ات کہ اے ہنداں سک گرم بیگءِ سببءَ میت زیت کل کنگ بنت بلے پیرسءَ دو دوسے سئے روچءَ اے بنت۔ باز وہدءَ چار روچءَ ہم۔ پدا آئیءَ گشت زندگیءِ جوانتریں بہر من پیرسءَ گوازینتگ۔ آ روچاں داں قیامتءَ بے حال کت نہ کناں۔ "ادا ہر کار اشتاپیءَ بیت۔ انگت ما یکیءِ مرگءِ حال ایر نہ برتگ کہ مارا جنازہءِ ہمراہیءِ روگ کپیت۔"

" بل اے گپ ءَ، گوں بے چارگ ءِ چُشیں گپ مکن۔" آئی ءِ لوگی ءَ
آئی ءِ گپ گڈات۔

کماش کمک شہرت بیت ءُ بھلی لوٹگ ءَ لگ ات۔ من آئرا باور
کنائینت کہ چُشیں گپ نہ بیتگ۔ راستی من ءَ آئی ءِ گپ وش بتیگ ءَ اتنت۔
چُشیں حیال منی دل ءَ نیاتک۔

دیمترا آئی ءَ گشت کہ بن اصل ءَ آپہ کماش گس ءِ نندگ ءَ اتکگ ات
بلے انگت ڈڈات ہمیشہ وہدے دربان ءِ جاہ ہورک بیت گڈا آئی ءَ وتی نام دات۔
من گشت کہ آ دربان ءَ گیش کماش گس ءِ نندوکے گندگ ءَ کئیت۔ آئی ءَ نہ منّ
ات۔ آ وت ءَ را اے جاہ ءِ کاردارے سرپد بیت۔ آئی ءَ وہدے کماش گس ءَ
جاہ منندانی گپ جت۔ گڈا آہان ءَ "آ" یا "کماش" گشت۔ آئی ءِ عمر چہ
آہانی ءَ کمتر نہ ات بلے دربان بتیگ ءِ سبب ءَ بستارکے برزترات۔ ایند گرانی سرا
آئی ءِ حکم کم ءُ باز چل ات۔

نرس واتر اتک۔ زیت شپ ءَ مانشانت۔ روشندان ءِ سرا انا گہ تہاری
شنگ بوت۔ دربان ءِ قندیل روک کتنت۔ منی چماں وردے زُرت۔ آئی ءَ من ءَ
ورگجاہ ءِ روگ ءُ ورگ ءِ دعوت دات۔ بلے من ءَ شد ءَ نہ گپتگ ات۔ پدا کافی ءِ سلاہ
جت۔ کافی من ءَ سک وش بیت۔ آئی ءِ منّت گپت۔ کتریں ءَ رندا آ گوں ترشت
پی ءَ اتک۔ کافی نوشگ ءَ پد من ءَ سگریٹ ءِ طلب بیت۔ بیت کنت اے رسمانی

حساب ءَ روات۔ فکروں تا چینت پچ حرابی گندگ ءَ نیاتک۔ من ءُ دربان سگریٹ
کشگ ءَ لگ اتیں۔ آئی ءَ گپ ترّان پد انگیج کت۔

" تئی مات ءِ ہمسنگل "شپ آ گہی ءَ" ہاترا آتکگی بنت۔ وہدے کسے
بیران بیت۔ ادا "شپ آ گہی" بیت۔ من رواں چندے دگہ کرسی کاراں ءُ کافی ءَ
دگہ دیزے ہم۔"

اسپیتیں دیوال ءِ سرا رژن ءِ ترپگ ءَ منی چم دردءَ اتنت۔ من دربان ءَ یک
قندیل ءِ کشگ ءَ گشت۔

" بیت نہ کنت۔" آئی ءَ پسو دات۔

" اے قندیل انچو جوڑ بیتگ انت۔ مچیگ ءَ روک بنت ءُ
مچیگ ءَ مرنت"۔

من آہانی نیمگا دلگوش دئیگ بند کت۔ دربان ڈن ءَ دراتک۔ لہتے کرسی
آورت۔ تابوت ءِ کش ءُ گوراں ایر کت۔ یکّی ءِ سرا کافی ءُ دہ دوازدہ دانگ
پیالگ ایر کت۔ منی دیم ءِ روءَ نشت۔ نرس ءِ پشت پر ات۔ ادا تاک ءِ دومی کنڈ ءَ
نشتگ ات۔ من چو دیست نہ کت، بچے کنگ ءَ انت۔ بلے چہ باسکانی سُرینگ ءَ
پدرات کہ چیزے گوپگ ءَ انت۔ کافی ءِ نوشگ ءَ پد منی جان گرم تر ات۔ من وت ءَ
آسودگ مارات۔ چہ دروازگ ءِ پلانی وشبو ءُ سارتیں گوات ءِ کول آیگ ءَ
اتنت۔ چاگرد انچش ات کہ من وسپینگ بوتاں۔

اجبیں برمش پی ءِ من ءِ پڈ ربینت۔ روشنائی گیش ترند بینگ ات۔ ساہگ ءُ وڑا ورانہ بیت انت۔ انچو سابیت کشئے رژن چہ ہر چیزءُ ہر نیمگا دراآیگءُ منی چمانی تہا مین بئیگءَ ات۔ مات ءِ ہمگنگل آیان اتنت۔ دہ کس اتنت۔ انچو کاماں ایر کنان اتنت کشئے آ کوٹی ءِ ویران ءُ اسپتیں رژن ءِ ابیدءَ ترکءُ تواره ایر رچان انت۔ آ نشت انت۔ گڈا کرسیاں چیسکگ ہم نہ جت۔ من سر جمیں عمرءَ ہچ مردم چشیں پراسراریں وڑی ءِ ندیستگ ات۔ آہانی دروشم ءُ پوشاک ءِ ہچ چیز منی دیدن ءِ نہ رکھات بلے من آہانی توار نہ اش کت۔ اے باور کنگ مشکل ات کہ آہانی زندگیں وجودے ہست ات۔

کساس دراہیں جنیناں پیشی بند بستگ ات۔ سرُ ینانی کش ءِ پیت انچو مہر بستگ ات کہ آہانی دیم ءِ دراہگیں لاپ لونجان اتنت۔ من پیشی ءِ کدی حیال نہ کتگ کہ پیریں جنینانی لاپ چو مزن بنت۔ مردیں گیشتر کنگ ءِ مرغانی وڑا بارگ اتنت۔ آہانی شکل ءِ پدریں چیز، چم اتنت۔۔۔۔۔۔کرُ چکانی کدو ءِ رژن ءِ ابیتکیں جلشکگ بیے۔ وتی جاہ ءِ نشتگءُ منی نیمگا چاران وتی سران ءِ وت سرا سرینگ ءِ اتنت۔ آہانی لنٹ بے دنتانیں آریکانی تہا ایر شتگ اتنت۔ من چو سوڑگ کت نہ کت کہ آ گوں من ءِ چیزے کشگ لوٹاں یا پیری ءِ سبب ءِ چش انت۔ گمان ہمیش ات کہ آہاں وتی وڑءِ سلام داتگ ات۔ من ءِ سک عجب لگ ات۔ کماش دربان ءِ کش ءُ گوراچ بوت انت۔ سراں سرینان گوں گران ءُ سنگینی ءِ منی

نیمگا چارگ ءِ اتنت۔ منی دل ءِ ہے حیال اتک کشئے آ منی قاضی نامینگ بوتگ انت۔ کتری ءِ رند یک جنینے ءِ گریوگ بندات کت۔ آ دومی سرُ پ ءِ دگہ جنینی ءِ پشت نشتگ ات۔ آئی ءِ دیم نہ دیست۔ بیرگ بیرگ ءِ آئی ءِ ہیکگانی توار اتک۔ انچو سا بوت آ ہچبر خاموش نہ بیت۔ اے دگہ کماش وتیگان اتنت۔ کرسیانی سرا کرُ نچ ءِ وڑا نچ اتنت۔ تابوت، وتی لٹ یا دیم ءِ رو ءِ روک روک ءِ چارگ ءِ اتنت۔ چم نہ مسرینت انت۔ آ جنین انگت ہیسکارگ ءِ ات۔ من حیران اتاں۔ لوٹ ات کہ آئی ءِ تسلا بدیاں۔ بلے گوں من پچاروک نہ ات۔ گپ کت نہ کت۔ رندترا دربان آئی ءِ نیمگا جھل بوت۔ گوشاں چیزے گشت بیے۔ جنین ءِ پہ اناں ءِ سر سُرینت۔ گوں حقہ ئیں دپ ءِ چیزے گشت کہ من سر پد نہ بیتاں۔ آئی ءِ ہیسکارگ گیش بوت انت۔

دربان ءِ وتی کرسی کنز ینت۔ نزیک اتک نشت۔ کمک بے توار بیت۔ پدا منی نیمگا نہ چارات ءُ گشت بیے۔

" آئی ءِ تئی مات سک دوست ات۔ گشیت دنیاءِ تہا منی یک دوست بیے ات۔ تئی مات۔ نوں آ تہنا انت۔"

من نزانت پسو ءِ آئی ءِ چے بگشاں۔ پدا بے تواری بیت۔ کم کم ءِ جنین ءِ ہیسکارگ کم بیت انت۔ پدا آئی ءِ پونز سپا کت ءُ کمے پونش پونش ءِ رند بے توار بوت۔ واب ءِ نہ گپتگت بلے بازیں ندگ ءِ من ءِ سک دمبر تگ ات۔ پاد درد ءِ

اتنت۔ من ءِ انچو گمان بیت کہ آہانی بےتواری منی اعصابانی سرا سوار بیان انت۔ انا گرانا گرءِ سرا تووارے اتنک۔ بندات ءَ من حیران بیتاں۔ رندءَ حیال تاچینت۔ زانگ ءِ اتنک۔ کماشاں وتی گل تہی نیمگا چونس اتنت۔ اے وڑا یک عجبیں گیر گیرے ودی بیت۔ آ وتی فکراں انچو بڈ اتنگ اتاں کہ سما اش ہم نہ بیت کہ کنگ ءِ انت۔ انچو سما بیت۔ آہانی گوراا ے میت ءِ ہم ہچ بستار نیست ات۔ بلے نوں من ءِ گمان انت کہ منی حیال ردات۔

دربان ءِ درستانی دیم ءَ کانی ءِ پیالگ ایر کت۔ پدا جوانی ءِ یاد نہ انت۔ کہ چے بوت۔ وڑے ناں وڑے شپ روچ بوت۔ بس یک گپے یات انت۔ وہدے چم پچ بیت انت۔ دیستوں کہ کماش کرسیاں تکہ واب انت۔ اید چہ یک مردی ءِ، وتی لسٹ ئی مہر داشتگ۔ سنٹ وتی دستانی سرا ایر کتگ۔ من ءِ انچو روک روک ءِ چارگ ءِ ات۔ گشئے منی آ گر بتیگ ءِ ودار ءِ انت۔ پادانی ھڈ تیرک دیگ ءِ اتنت۔ چم کے دیراں رند پدا پچ بیت انت۔ بام ءِ داتگ ات۔ سہکیں رژنے چہ روشندان ءِ سرا کشان ات۔ رندترا کماش ےپادا اتنک۔ کلگ ءِ لگ ات۔ مزنیں چار کنڈیں رومالی ءِ تنک جت۔ ہر رندءِ انچیں توارے ودی بیت گشئے آئی ءِ دل حراب انت۔ آ دگہ ہم پادا اتنک انت ءُ روگ ءِ چن ءُ لانچ ءِ لگ اتنت۔ بے آرامی ءِ سبب ءِ دیم اش چو کپودرانی وڑا اتنت۔ روگ ءِ پیش آہاں گوں من دست ملائینت۔ گشئے یکیں شپ ءِ ما سک ہور تور بیتگ اتیں۔ بل کہ دراہیں

شپ ءِ وت ماں وت ءِ گپے ہم نہ کتگ ات۔

منی نلکگی ءِ آماچ اتاں۔ دربان ءِ من ءِ وتی کوٹی ءِ برت۔ دست ءُ دیم شُشتاں۔ گد گیگ ءِ گور کت انت۔ کانی ئے نوش ات۔ تہوں چاڑ چاڑ بوت۔ ڈن ءِ دراتکاں۔ روچ برزات۔ مرانگو ءُ زرہ ءِ درمیان ءِ کوہانی سرا آسمان ءِ جا گہ جا گپے سہریں پولنگ ظاہرا اتنت۔ چہ زرہ ءِ نیمگا آیوکیں گوات ءِ ہر نیمگا سوریں وشبوے تالان کتگ ات۔ وشیں روچ ئی ءِ نشانی اتنت۔ دیر انت کلگی ھنداں نیاتکگ اتاں۔ حیال گردینت، اگاں مات ءِ بیرانی ءِ جیڑہ مہ بوتیں۔ اے وہدءِ ستیل ءِ سوادوش ات۔

پیڑگاہ ءِ یک درچک ئی ءِ چیرءِ اوشتاتاں۔ زمین ءِ سارتیں وشبوءِ واب ءِ جاورءِ در کت۔ کارگس ءِ سنگت اے وہدءِ کارگس ءِ روگ ءِ چن ءُ لانچ ءِ بیت۔ پہ من اے روچ ءِ حراب تریں بہر انت۔ وہ پانزدہ دمان بے حیالانی تہا گوست۔ ماڑی ءِ تہی نیمگا ٹلو ءِ توار کت۔ من پدرہ اتاں، دریگانی پشت ءِ سُر پُرے ہست ات۔ یک برے پدا بےتواری ءِ مانشانت۔ روچ نوں سک برزءِ اتکگ ات۔ رژن منی پادانی چیرءِ ات۔ دربان ءِ حال دات کہ کماش گس من ءِ لوٹگ ءِ انت۔ من کارگس ءِ شتاں۔ آئی ءِ لہتے کاگدانی سرا منی دزرند گپت انت۔ سیاہیں گد گورا ات۔ پتلون ءِ سرا ہیرت ہیرتیں کشک اتنت۔ ٹیلیفون دست ءِ کت۔ منی نیمگا چار ات۔

" جنازہء انتظام کاراتگگ اَنت۔تابوتء بند کنگء ہاترا میت جاہء روگی انت۔من آہاں پہ مہتل بنیگء ئگشاں کہ تو وتی مات ء گڈّی دیدارء بکن ئے؟"

" اناں" من پسو دات۔

آ نرمیں گالواری ء فون ء کشگء لگ ات "جوان۔ میثر اک۔ وتی مردماں،میت جاہء راہ دےئے"۔

آئیء من ء گشت کہ آوت جنازہء کئیت گوں۔

من آئیء منت گپت۔آ ٹیبلء پشتء نشت۔ پادماں پادء سرا ایر کت۔پشت تکہ دات۔آئیء گشت کہ منء ابید،نرس،ءُ دگہ دو مردم جنازہء کئیت گوں۔ کماش کسّ نیء رو دانت کہ ادا ئے مردم جنازہءُشت نہ کننت۔ "یک شپے "شپ آ گہی" ء بہر زرت کننت ،بس۔" ہمے بابتء گپ جنانء آئیء گشت کہ "اے دود پہ ہماہانی شری ء واستہ انت۔کہ آہانی کماشیں دل جز بگاں گوں مکپ اَنت۔ بلےتئی مات ء جنازہء بہر زیر گء ہاترا آئیء یک دوست یے رضا دیگ بوتگ۔توماس پیرے۔ "سر پانکء بچکند ات۔ "اے یک گونڈیں اپنٹکیں قصہ ات۔پیری ءُتئی مات سک نزیک ات انت۔یک ءُ دومیء کدی گسر نہ بوت انت۔ کماشاں تئی مات ء را پیرے ء دشتار گشت ءُ کلاگ گپت۔ "شما سیر کدی کن ات"۔ کماشاں جست کت۔ آہاں

کندات ءُ گپ کار کت۔ اے یک داگی مسکرائی ئے جوڑ بوتگ ات۔ تئی مات ء بیرانیء آئیء سرا سک اثر کتگ۔من حیال کت آ ئرا جنازہء تیلگ بلاہیں زورا کی یے بیت۔ "شپ آ گہی" واستہ ڈاکٹرء آ ئرا مکن کتگ۔"

کے مابےتوارء نشتیں۔سر پانک پاداتک در یگء وپء اوشتات۔

" چہ مرانگوء مہتر پادری اتکگ۔وہدء کے پیش۔"

چرچ نزیکء بازارےء ات۔سر پانکء منء ڈاہ داتگ ات کہ اودا رسگء کم چہ کم نیم کلاک ء گیش لگ ایت۔ما جہلء ایر کپتیں۔پادری میت جاہء دپ ء مئے ودارء ات۔چرچ ء دو کاروار ہمراہ ات۔یکیء سو چکی بو دیگء از باب دستء اتنت۔پادری آئیء دیمء جہل عود دانء زمزیلء گیشینگء ات۔وہدے آئیء مارا دیست ٹچک بیت۔مارا "منی چک" ء نام ء توار کت۔پدا ما میت جاہء تہا شتیں۔گوں موتکی پوشاکاں چار مردم تابوت ء پشتء اوشتاتگ ات۔تابوتء دیگ بند ات۔سر پانکء گشت کہ گاڑی اتکگ سر بیتگ۔پادریء دعا بنا کت۔درست پہ روگء جاڑی بوت انت۔چاریں مردماں سیاہیں گدء چنڈےدستء کت۔تابوتء نیمگا شت انت۔پادری گوں کماشاں ہمو دا ات۔من ڈنّ ء در اتکاں۔دروازگء دپ ء جنینے اوشتاتگ ات۔من پیش ء ندیتگ ات۔

" اے واجہ مر سوانت۔" سر پانکء گشت۔

آئی ءِ نام ءِ سر پدا نہ بیتاں۔ بس ہمے زانت کہ کماش گس ءِ نرس بیے ات۔
پچاروکی ءِ پدا من ءِ سلام ئی دات۔ آئی ءِ وراج ءِ تچکیں لنڈانی سرا بچکندگ ءِ نشانی بے ہم نیاتک۔ مادر دروازگ ءِ یک کرّ کت ءُ اوشتاتیں۔ تابوت ڈن ءِ دراتک بکنت۔ پدا تابوت دیم ءِ روان بیت، ما پشت ءِ گون بیتیں۔ غلام چوٹ ءِ ڈن ءِ دروازگ ءِ دپ ءِ سیاہیں گاڑی یے وداریہ ات۔ گاڑی ءِ گندگ ءِ گوں من کارگساں ایریں قلم دانانی ترانگ ءِ کپتاں۔

گاڑی ءِ کش ءِ پچکیں مردے اوشتاتگ ات۔ آئی ءِ جتائیں دروشم ءِ گد گورات۔ انچو گندگ ءِ ات۔ جنازہ ءِ اچست ءُ ایرے ڈُبہ ہمائی ءِ سرا ات۔ آئی ءِ کش ءِ منی مات ءِ تچکیں دوست پیرے پشل پشل ءِ ڈکرتگ ات۔ آئی ءِ دپ ءُ دیم دگہ وڑین اتنت۔ مزن ءُ نشانیں پونز، لرزوکیں لنٹ، مُہر جنتگ ءِ موم ءِ داہیں زردرنگیں گل، سہر سہرءُ لونچانیں گوش، گوشانی کش ءِ اسپیت رنگیں ریشمیں مودانی پڑ، بلاہیں کالر ءِ سرا گونڈکیں ٹائی۔ پراہیں سا ہگ ءِ نازرک ءُ تچکیں کلاہ، آئی ءِ سرا انچش ات۔ گشئے روددے ایر ات۔ فیل ءِ گوشانی وڑا لونچانیں پتلون۔

آ اجبیں لپرزگی جادری ءِ او وا اوشتاتگ ات۔ جنازہ انچو کہ دروازگ ءِ دپ ءِ رس ات۔ آئی ءِ وتی کلاہ دیر کت۔ تابوت دار ءِ کارداراں مارا وتی جاگہاں سر کت۔ پادری گاڑی ءِ دیم ءِ، چاریں سیاہ پوش، چاریں کنڈاں، سر پانک، من، پدا پیرے ءُ نرس۔

آسمان چہ رُژن ءِ روک ات۔ گوات گشئے ترون ءِ آس ءِ شُشگ ات۔ گرماگ ءِ کول سرزمین ءِ پچگ ءِ اتنت۔ تیزیں رنگ ءِ گداں جاور گتر گت۔ جنازہ دیراں پر چاچست بیت۔ منی زانگ ءِ نیاتک۔ کماشیں پیری ءِ وتی سرے کلاہ کش اِت۔ من پیری ءِ نیمگا دلگوش دات۔ آ جوانی ءِ چار ات۔ سرپانک ءِ کشنگ ات کہ منی مات ءُ پیرے مدام بیگاہاں سٹیل ءِ دراھکگاں۔ بازوہد ءِ، دور یں بازار ءِ شنگ انت۔ یک نرس یے مدام ہمراہ بیتگ۔

من کلکی ہندانی نیمگا نگاہ جت۔ بام ءِ درچکانی قطار آسمان ءِ نیمگا سرا کشان اتنت۔ چہ گرم ءِ سہریں زمین ءِ سرا سبزیں رنگ ءِ پولنگ دراتنت۔ جا ہے جا ہے تہنائیں لوگانی رژن ءِ روک ءِ گیش پدر اتنت۔ روچ ءِ جلشکوکیں رژن ءِ اے ندارگ بے رحم ءُ دلپروشیں عکس یے پیش دارگ ءِ ات۔ منی زانگ ءِ اتک کہ اے وڑیں وہداں مات ءِ دل ءِ سرا چے گوستگ۔ اے ہند ءِ بیگاہانی گوا چنی اینکی ءِ آئی ءِ راسلوریں وشی یے داتگ۔

گڈسرا ما سر گپتیں۔ ہمے وہد ءِ من دیست کہ پیرے کمے لنگش کنان انت۔ گاڑی دیم ءِ روان ات۔ آ بے چارگ پشت کپت۔ گاڑی ءِ ہمراہی ءِ رُڈکاں یکے منی کش ءِ اتک۔ حیران اتاں کہ روچ برزی ءِ منزلاں چنچو گشادی ءِ بڑان انت۔ گدانی توارہ گوات ءِ تہا لرزگے مان اتگ ات۔ کاہانی کپش کپش ءِ آواز برز ات۔ ہید منی دیم ءِ چکران اتنت۔ کلاہ سرا نہ ات۔ گوں رومال ءِ دیم

گوات کنان کت۔

تابوت داراں یکّیءَ گوں من گپے جت۔ من سر پد نہ بیتاں۔ آئیءَ چے گشت۔ گپ کنگءِ وہدءَ آئیءَ دلبندءِ ہید گوں رومالیءِ پہک کتنت۔ گوں راستیں دستءِ کلاہ کنز ینت۔ من پرس ات کہ آئیءَ چے گشتگ ات۔ آئیءَ برزءِ نیمگا اشارہ کت۔

" روچ سک ترند انت۔ گندے؟"

" ہو" من پسو دات۔

" اے جنازہ تئی مات ءِ بیگ انت۔؟" کمے دیراں رند آئیءَ جست کت۔

" ہو" من پدا گشت۔

" آئیءِ عمر چنچک ات۔"

" بازات۔" بن اصلءَ من نزانت کہ ماتءِ عمر چنچک ات۔

پدا آ بے توار بوت۔ پشتءَ چک جت۔ پیرے پنجاہ گزءِ دوریءَ لنگش کنان آیگءَ ات۔ گاملیگیءِ تزند کنگءِ ہاترا آ کلاہءَ سریءَ نان ات۔ من سر پا نکءِ نیمگءَ ہم نگاہ کت۔ آ پہ حساب گاماں ایر کنان ات۔ ہر کارءِ گرانءِ سنگین گندگءَ آیگءَ ات۔ ہید پیشانیءِ تُرپک ءَ اتنت بلے آئیءَ پہک نہ کت انت۔

منی اگل ہمیش ات مئے کسانیں کاروان کمے تیز روان ات۔ ہر نیمگا روچءِ رژنءِ شُشتگیں کلگی ندارگ اتنت۔ آسمانءِ نیمگا نگاہے

چارگ ہم ہوشءِ کار کنگءِ بس ات۔ کمے دیمترا ماد گءِ ہما بہرءِ سر بیتیں کہ گوں ڈانبراں نوک جوڑ بیتگ ات۔ ہر گامءِ دگءِ سرا جُہلیں کنڈے جوڑ بیت۔ ڑرچ ڑرچءِ آوازا آیگا ات۔ اپس گاڑی والہءِ کلاہ ہم ہے پلچکیں چیزءِ جوڑ بیتگیں بے گندگءِ اتنگ۔ برزءِ زردءُ اسپیتیں رژنءُ چاریں نیمگا سیاہیں گاڑیءِ شتر انکءُ تر پوکیں سیاہی۔ کاروانءِ مردمانی پوشاکانی لگشتگیں سیاہیءُ دگءِ سرا نگرءُ سیاہیں کنڈ، یک اجبءُ جتائیں دنیائیءِ عکسءِ پیش دارگءِ اتنت۔ جتائیں تہرءِ بو، گرمیں پوستءِ بو، اپسءِ لڈانی بو، سوچکیءِ وشبوءِ سبک سہکیں کول، سر جمیں شپءِ بے وابیں چم، حیال گشتئے غباراں گپتگ اتنت۔

یک رندے پدا چک جت۔ پیرے باز دیر پشت کپتگ ات۔ گرمیں دھنزانی تہا کساس گار ات۔ انا گہءَ آ اندیم بیت۔ اے بابتءِ کمے جیڑگءِ پد من اگل جت کہ آ چہ دگءِ دراتگگ۔ توک کشکءِ گران انت۔ ظاہر انت کہ آ اے ہنداں جوانیءِ زانکار انت۔ چوٹءِ آ پدا گوں ما دپ کپت۔ آئیءِ یک رندے پدا توک کشکے گپت۔ مئے نزیکءِ رس ات۔ اے کار رندترا باز رندءِ بیت۔ بلے زیت من چارگءِ دمبرت۔ منی پیشانی ترک ترکءِ ات۔ وتءِ مشکلءِ گران کتگ ات۔

پدا دراہیں کار زیتاں بیت انت۔ پہ حسابءُ ردءُ بند کہ منءِ آ گپانی تکءُ گیچن یات نہ انت۔ ابید چہ اے گپءِ کہ وہدے ما بازارءِ نزیکءِ سر بیتیں

گڈا نرس ءِ گوں من چیڑے گشت۔ آئی ءِ آوازءِ من ءِ گڑینت۔ چہ آئی ءِ رنگ ءُ دروشم ءِ باز جتا ات۔ شیر کن ءُ وش زیمر۔ آئی ءِ گشتگ ات۔ ''اگاں وش وش ءِ روئے گڈا چیگ بنیگ ءِ ترس، گشادروئے ہیدءِ جانشود بیئے۔ سارتیں گوات ءِ سارتی جنت۔'' من آئی ءِ مطلب ءِ سر پد بیتاں۔ ہروڑ اتا دراہ بنیگ الّمی ات۔

جنازہ ءِ دوسئے گپ من ءِ یادانت۔ مثال ءِ جبرءِ پیری ءِ دروشم، وہدے بازارءِ ڈن گوں ما گڈی رندءِ دپ کپت۔ آئی ءِ دیدگ رنج ءُ غم یا نا توانی یا ہر دکانی ارساں شہمگ ءِ اتنت۔ بلے کر چکانی سبب ءِ ارس جہل ءِ رچگ ءِ نہ اتنت۔ ارساں آئی ءِ کماش ءُ کوہنیں دروشم ءِ سرا جتوانی یک تر پوکیں دامے گوچتگ ات۔ پدا چرچ ءِ ندارگ۔ دگانی سرا ترءُ ماتریں کلگی قبرانی سرئے سہریں رنگ ءِ پل، پیری ءِ بےہوشی۔ آئی ءِ درنگیں بتی ءِ رنگ ءِ کپگ۔ مات ءِ قبرءِ سرا اتالانیں سہریں حاک، گوں آہاں ہمگر نچیں اسپیتیں رنگ ءِ مردم۔ شورءُ جاک، یک کافی جاہی ءِ دپ ءِ بس ءِ ودار۔ انجن ءِ ڈگڈگ، گڈ سرا الجہیز رءِ دگانی گندگ ءُ وشی ءِ موج، نپادءِ سرا اوپسگ۔ دوازدہ کلاک ءِ یک دزچ ءِ وپسگ ءِ حیال۔ اے درست منی یادداشت ءِ بہرانت۔

{☆☆☆}

(۲)

سُباہ ءِ وہدے پاد اتکاں گڈا منی زانگ ءِ اتک کہ کارجاہ ءِ کارمستر دوررروچ ءِ موکل دییگ ءِ پرچے پچ ءُ شش ءِ کپتگ ات۔ من پشمبہ ءُ آدینگ ءِ موکل لوٹ اتگ۔ شمبہ ءُ یک شمبہ ءِ کارگس چوتائی ءِ بندنت۔ دراجیں موکلا کارمستر مشکل ءِ دیکنت۔ بلے پدا ہم منی چچ میار نہ ات کہ مات ءِ را آدینگ ءِ روچ ءِ ثواب کنگ بیت۔ پدا شمبہ ءُ یک شمبہ ءِ موکل واہروڑیں جاورا بنیگی انت۔ گپ ءِ آسرائیش کہ آئی ءِ مطلب پدرات۔

گوستگیں روچ ءِ رنج ءُ تاک ءِ رند من انچو دمبرتگ ات۔ کہ سُباہ ءِ پاد آیگ تہنمل نہ بیت۔ ریشانی سایگ ءِ وہدءِ فکروں تاچینت۔ صحب چون گوازینگ بہ بیت۔ اوژناگ ءِ اراوگ کت ءُ چلوپکاں گیش اتاں، تیاب دپ ءِ راہ گپت۔

بازیں جنک ءُ بچک حودءِ اوژناگ ءِ اتنت۔ ماری کارڈونا ہم ہمودا ات۔ آئی ءِ زمانگے مئے کارگس ءِ ٹائپسٹ ءِ کارکتگ۔ آروچاں من آئی ءِ سرا الکلو اتاں۔ منی خیال ات کہ آہم من ءِ دوست داریت بلے آ مئے کارگس ءِ باز کم وہد ءِ بیت۔ اے عشق ءُ عاشقی ءِ چچ آسر درنیا تک۔

وہدے من آتختگ ءِ سر کپگ ءِ کمک کت گڈا منی دست سبک ءِ

آئی ءِ دلبند ءِ سرجنان بیت۔ آتحتگ ءِ سرا دل پہ بالا وپت۔ من آپ ءِ تہا پادلو نجان کت ءُ نشتاں۔ کے دیراں رند آئی ءِ چک جت منی نیمگا چارات۔ آئی ءِ مید چمانی سرا رتگلگ اتنت۔ کندگ ءِ آت۔ من ہم تحتگ ءِ سرا سرکپت۔ آئی ءِ کش ءِ نشتاں۔ گوات گرم ات بلے وش ات۔ مسکرا مسکرا من وتی سر آئی ءِ کٹ ءِ ایر کت۔ آئی ءِ من ءِ مکن نہ کت من دپتاں۔ نیلگ ءُ سہر چکیں آسماں منی نگاہانی دیم ءِ تالان ات۔ سرءِ چیرءِ ماری ءِ لاپ ءِ برزی ءُ جہلیاں مارگ ءِ اتاں۔ نیم ساعت ءِ گیش نیم وابی ءِ جاورءِ اوداوپتیں۔ وہدے روچ ترند بیت۔ ماری ءِ آپ ءِ تہا ٹپک یے وارت۔ من ہم آئی ءِ پشت ءِ گون پیتاں۔ آ گپت۔ وتی دست آئی ءِ سرُ مین ءِ مان ترینت۔ ما ہوری ءِ اوڑناگ کنان بیتیں۔ ماری انگہ کندگ ءِ ات۔ وہدے ما حودءِ لسپ ءِ اوشتاتگ ءُ وتی جاناں سپا کنگا اتیں۔ گڈا ماری ءِ گشت کہ ”منی رنگ چہ تئی رنگ ءِ سبز تر انت۔“ من آئی ءِ بیگاہ ءِ باسکوپ چارگ ءِ سِلہ جت۔ آئی ءِ پدا کندات ءُ روگ ءِ جاڑی بیت۔ گوں ہے شرط ءِ کہ ما فرنادیل ءِ مسکرائی (کامیڈی) ءِ چاریں کہ آ کے روچاں سک نامدارات۔ وہدے ما گد گوراکتنت۔ آئی ءِ چم پہ منی سیاہیں ٹائی ءِ کپتنت۔

” گئی پرس ءِ دارگاءے؟“

من حال دات۔ مات ءِ وفات گتگ۔ آئی ءِ جست کت ”کدی“ من گشت۔ ”زی“ آئی ءِ دگہ ہچ نہ گشت۔ بس وت ءِ کمے ڈزات ءِ۔ گشگی اتاں

کہ منی ہچ میار نہ اِنت بلے من وت ءِ داشت۔ من ءِ گیر اتگ کہ وتی کارجاہ ءِ کار مسترءِ گوں ہمے گپ گشتگ ات۔ رندءِ حیال اتگ کہ اے بے سریں گپے من جت۔ بے سریں گپ یے ات یانہ ات۔ بلے وت ءِ میار یگ الما مارات۔

داں بیگاہ ءِ ماری اے جیڑہ ءِ فراموش بیتگ ات۔ فلم ءِ چندے بہر مسکرائی اتاں اے دگہ بہر چٹ بیکار۔ سینماءِ تہا ما کش ماں کش ءِ نشتیں۔ آئی ءِ وتی پادے منی پادءِ سرا ایر کت۔ منی دست پدا آئی ءِ دلبند ءِ سرجنان بیتنت۔ فلم ءِ ہلاسی ءِ کمے پیسر من آئی ءِ چلکے گپت۔ بلے کے لفشانی وڑا۔ پدا آمنی ہمراہی ءِ منی لوگ ءِ اتگ گوں۔

سُباہ ءِ پاد اتکاں۔ ماری شتگ ات۔ شپ ءِ گشتگ ات آئی ءِ سُباہ ءِ مہلہ وتی ترو ءِ گوراروگی انت۔ یک شمبہ ات۔ ہمیشگہ پہ تاہیر وپتاں۔ دیم پہ چیر بیت ءُ سرجاہ ءِ سرا ماری ءِ سرے سورتا میں وشبو بوچت۔ داں دہ بج ءِ وپتاں۔ پدا داں نیمروچ ءِ نپادءِ سرا دراج بیت ءُ سگریٹ کش ات۔ یک کش ءِ وڑا سلیست ءِ ہوٹل ءِ ورگ ورگ ءِ نہ شتاں۔ من چارات مردم گوں وڑ وڑیں جست ءُ پرساں تکلیگ کن انت۔ من ءِ ہے گپ ءِ سک زہر اتگ کہ مردم من ءِ جست ءُ پرس بکن انت۔ ہیکے پتک ءُ ہیک ہچ ءِ تہا وارت۔ لوگ ءِ نان نیست ات۔ آئی ءِ ابید گزران کت۔ اے وہدءِ بازارءِ روگ تہنمل نہ بیت۔

ورگ ءِ رند نزانت چے بکناں۔ وتی لوگ ءِ تہا چکر اتاں۔ وہدے مات

منی گوراات۔اے لوگ ماراابس ات نوں کہ ایوک ءِ نندگی ات۔پہ منءِکے مزن ات۔من ورگءِ ٹیبل ہم وپسگءِ کوٹیءِ آوُرتگ ات۔بس یکیں بان کارمرز کت۔کارمرزءِ کلیں سامان ہے لوگءِ اتنت۔ٹیبلءِ یک پلنگے۔ سیگارمیز، دارءِ چندے کرسی کہ آہانی نندجاہ جہل شتگ اتنتءُ یک الماری یے کہ آئیءِ شیشگ زنگاں گپتگ ات۔لوگءِ اے دگہ بہر کارمرز نہ بیتنت۔پمیشکہ آئیءِ چارءُ گزارہم نہ بیت۔

دگہ ہچ کار نیست ات۔پمیشکہ ٹیبلءِ سراکپتگیں کوہنیں روتاکاں چاراں بیتاں۔روتاکءِ "کرسچئن سالٹ" ءِ اشتہار مان ات۔من تمرات وتی البمءِ مان جت۔روتاکانی ہر چیز منءِ دوست بیت۔مدام تمرات ءُ ماں وتی البمءِ مان جت۔پدا من الی کاراں گیش اتاں۔بالکونی سرا شتاں۔منی وپسگءِ بان انچش انت کہ چہ اودا شہرءِ مزنیں دگءِ تدارگ گندگءِ کاینت۔موسم وش درا بیت، کھڑنجاءِ سنگ انگت تڑ پگءِ اتنت۔دگءِ سرا مردم انچو روآ کنگءِ اتنت۔گشئے گنوکیءِ گپتگ اتنت۔ورستاں پیسر یک کٹمیءِ مردم کہ پہ سئیلءُ سوادءِ روگءِ اتنت۔دو گونڈ گونڈ کیں زہگ کہ آہاں جانشوانی کوٹ گوراات۔کسان کسانیں نیکر ماں پوشتگ ات۔ہے گرانءُ سنگینیں پوشاکانی سببءِ کے ترس ءُ لرزان اتنت۔یک گونڈیں جنکوے کہ آئیءِ گلابی تیں رنگءِ بوٹءُ سیاہیں پوستءِ بوٹ پادءِ ات۔آہانی پشتءِ آہانی مات ات۔یک مزن بالادیں جنین

یے کہ بادام رنگیں ریشمءِ پوشاک پوش اتنگ اتءُ پدا آہانی پت ات۔پنکیں قدءِ چستءُ چالاکیں مردمن بس چہ وردشمءِ بچہ آدَرت۔آئیءِ بوچکانی کلا ہےءُ پرکی ٹائی ئے بستگ ات۔لٹ دستءِ ات۔مردمانی گلگ مفتیں نہ اتنت کہ شریں کٹمیءِ ہنیگءِ باوجود چہ وت کمتریں ذاتیءِ جنینءِ گوں سانگ کتگ ات۔آہانی پشتءِ ہندی "ٹل ملائی" ٹولی ات۔تیلءِ چہ ترپوکیں مید، سہریں نکٹائی، سرینءِ تنگیں کوٹ، کرچکیں کیسگ، ءُ چارنیمگیں کرچءِ بوٹ۔چش کہ آ چہ لوگاں مہلہ دراتگگ اتنت۔ہے واستہ من انگل جت کہ آ شہرءِ مزنیں تھیٹریءِ روگءِ انت۔تھیٹر چہ اے جاگہءِ باز دیر انت۔آ گوں جاکءُ سلواتءِ کندانءُ گپ جنان بسءِ پیسنءِ نیمگا روگءِ اتنت۔

آہانی گوزگءِ رند دمنک کم کمءِ ہورک بوت۔اے وہدءِ نوں "سنیکاءِ شو" بنگیج بوتگ انت۔بازارءِ چندے دکاندارءُ پشی گندگءِ اتنگ انت۔دگءِ دوئیں کشاں انجیرءِ درچک قطار اتنت۔آسمان صاف ات۔روشنائی سک کم ات۔تمباک بہا کنوکءِ کرسی کشان کت دگءِ کشءِ آوُرت۔پادشہا ورتنت دراج بوتاں۔ہما بس کہ کے پیش تر چہ مردمءِ سر پہ چک اتنت نوں کساس ہورک اتنت۔تمباک بہا کنوکءِ کشءِ کافی جاہءِ روپگءِ اتنت۔اے یکشمیءِ یک کشءِ وڑیں نمرو چے ات۔من کرسی چکرینت تمباک بہا کنوکءِ وڑا نشتاں۔پر چے کہ اے وڑا نندگ وش ترات۔چندے سگریٹءِ کشگءِ رند من

لوگ ءِ تہاشتاں۔ چاکلیٹ ءِ زرت پدا بالکونی ءِ اتکاں۔ سیتی ءِ رند آسمان جمبراں مان پوش ات۔ نواں توپان آنگی ات۔ بلے جمبراں زوت تمد ات۔ پدا ہم نشانی یلہ دات ات۔ بازار گیشتر تہار دیم گندگ ءِ اتک۔ من واں دیراں نشت آسمان چار ات۔ پنچ بج ءِ پدا بسانی توار اتک۔ نزیک ءِ یک اسٹیڈ بے ات۔ اودا فٹ بال میچ بئیگ ءِ ات۔ بس چہ ہموا پیداک اتنت۔ پشت ءِ تحنگ ہم پژ اتنت۔ مردم پدا اکانی سرا درنجک اتنت۔ دومی بس ءِ ٹیکسی سوار اتنت۔ آہانی کسان کسانیں پیتیکاں (سوٹ کیس) آچ اے دگہ مردماں گستا گندگ ءِ اتک انت۔ آچ ءِ وتی سوب مندی گل ءِ سوت جنان اتنت۔

"ٹیکسی آں دیم ءِ روان بہ بئیت۔"

چہ آہاں یکی ءِ منی نیمگا چارات ءُ گشت۔ "ما لئیب کٹ ات۔"

" بازجوان " من گوں دست ءِ اشارہ ءِ گشت۔ چہ آہاں پکار گاڑیانی درچ بنگیج بیت۔

لوگانی سرا آسمان ءِ سہری ءِ مان شانگ ات۔ روچ ءِ سدءُ بندءِ دیمءِ بازار پدا براہدار بیت۔ مردم چہ سیٹل ءُ سوادہ وا تر بئیگ ءِ اتنت۔ پنک ءُ چست ءُ چالاکیں مردگوں جن ءُ چکاں آہاں ہوارات۔ پوش پوش کنان دمبرنگیں زنگ وتی مات ءُ پتانی پشت ءِ پاداں کشان اتنت۔ باسکوپ جاہ ہورک بیان اتنت۔ چہ آہاں دراَوکیں ورنا دراج دراج گام کشان دیم ءِ روان اتنت۔ آمدام ءِ وڑا وت ءِ

گیشتر توانا درا کنگ ءِ اتنت۔ پدرات کہ آہاں جنگ ءِ پڑ ءِ تہر ءِ فلمے چاراتگ ات۔ آوت ءِ گران ءُ سنگین ظاہر کنگ ءِ اتنت۔ پدا ہم چندے مردم انگت کندگ ءِ ات۔ لس رہبندءِ آہانی دیم دمبرتگ ءُ بے جلوہ گندگ ءِ اتک انت۔ چہ آہاں لہتے منی دریگ ءِ چیرءِ پرترگ ءِ ات۔ لہتے جنک دست ماں دست چہ ہدا گوست۔ آورنا ترا اتنت۔ دانکہ گوں جنکاں ڈیک بوریں ءُ کوکارءِ لگ اتنت۔ جنکاں دیم تر ینت ءُ ترند ترند ءِ کند ات۔ اے جنک شہرءِ ہما بہرءِ نندوک اتنت کہ ہمودا من لنگ اتاں، چہ آہاں دوسے منی پجاروک ات۔ آہاں برزءِ چار ات ءُ گوں دست ءِ اشارہ ءِ من ءِ سلام دات۔

ہمنچک ءِ قندیل بجی ءِ روک بوت انت۔ آسمان ءِ سرا استار جنجر اتنت۔ بلے قندیلانی روشنائی ءِ آ گیشتر زرد گندگ ءِ اتک انت۔ رژن ءُ ہیبے بازیں تدارکانی چارگ ءِ منی چم دردءِ لگ اتنت۔ قندیلانی چیرءِ زمین ءِ بہر چہ اے دگہ جاگہاں گیشتر روشنا اتاں۔ کدی کدی بسے گوست ءُ آئی ءِ رژن جنکی ءِ میدیا بچکندگ یا نگرہ ءِ سنگہاں گوں لئیب ءِ ات۔ کمک دیراں رند بسانی روآ کم تر بیت۔ درچک ءُ بتیاں دور مخملیں آسمان ءِ سرا تہاری ءِ مان شانت۔ بازار ہورک بیان بوت۔ گڈ سرا یک انچیں وہدے اتک کہ بازارءِ کس گندگ ءِ نیاتک۔ پدا ایک پشی ءِ۔ شپ ءِ اولی پشی۔ ویرانیں بازارءِ پہ تہنبل تلان ءِ ملان ءِ گوست۔

انا گہ منءِ حیال اتنگ کہ منءِ ورگ ہم جوڑ کنگی انت۔ سک دیر انت کہ کرسیءِ سرا نشتگ ءُ بازارءِ تدارگ چارا تنگ انتنت۔ وہدے پاد اتکاں گُڈا گردن درد کنگءِ لگ ات۔ من بازارءِ شتاں ءُ نانءُ ماہیگ گپت ءُ آورت ورگ جوڑ کت ءُ اوشتا کائی وارت انت۔ منی دل ءَ ات کہ دریگءِ دپءِ بروال سگریٹے بہ کشاں۔ بلے سارتی ات۔ بہے ہاترا وتی ارادہ بدل کت۔ دریگ بند کت ءُ پدا پیداگ اتاں کہ منی چم پہ شیشگیءِ کپتنت۔ ٹیبلءِ یک کنڈیءِ اسپرٹءِ قندیل ءُ نانءِ لہتے ٹکر کپتگ ات۔

یک دگہ یک شمبے گوست۔ مات ہم کل کنگ بیتگ ات۔ باندا سباہءَ یک کشءِ وڑا کارءِ روگی ات۔ منی زندگی تہا واہچ بدلی نیاتگ۔

{☆☆☆}

(۳)

سُباہءِ کارگسءِ من سک وزگٹ اتاں۔ کار مسترءِ منءِ چکیں پیشانیءِ وش اتنگ کت۔ آئیءِ پرس ات کہ سک دم نہ برتگ تاں؟ پدا گیشتر مہربانیءِ گوں جست کت۔

" تئی ماتءِ عمر چنچک ات۔"

" شصتءِ کساسءَ" کے حیال کتءُ گشت۔ اے واستہ کہ من دروگ بندگ نہ لوٹ ات۔ گوں اے گپءِ گشتنءَ آ پہ ہاتر بیت ءُ دگہ ہچ گپ پہ گپءِ پشت نہ کپت۔

منی ٹیبلءِ سرا بازیں کاگدءِ ماگد کپتگ ات۔ من گوں ہمایاں دلگوش بیتاں۔ سبارگءِ پیسر دستءِ شودگءِ شتاں۔ من بس نیمروچءِ دست ششت۔ بیگاہءِ وش نہ بیت۔ پرچے کہ بازیں مردمانی دستءِ سپا کنگءِ سببءِ وال آ وہدءِ ٹوال گہرات۔ یک رندے من کارگسءِ کار مسترءِ گورا زنگ ہم جت۔ آئیءِ منءَ ات بلے آئیءِ حیالءَ اے چشیں مزنیں گپے نہ ات۔ من دوازدہ ءُ نیمءِ نزیکءِ چہ کارگسءِ در کپتاں۔ ایمانوئل کہ پارسل روان دیگءِ کارئی کت۔ ہمراہ ات۔

مئے کارگسءِ ماڑی تیابءِ نزیکءَ ات۔ دمانے پدا کانی سرا مھتل بتیں، تیاب دپءِ اوشتاتگیں گراب چارا اتنت۔ سوچکیں رتا بے ات۔ جھلءِ ایر کپتگ اتیں کہ بلاہیں ٹرکے کلونگ کلانگ کنان گوزان بوت۔ ایمانوئلءِ ٹرکءِ سوار بئیگءِ گشت۔ ما تچان بوتیں۔ ٹرک تیز روگءَ ات۔ ما داں گپڑے راہءِ پشتءِ سکتیں۔ چنگو گرمی، چانگو انجنءِ کلونگ کلانگ، پدا تچگ۔ منی ھوش بر گشت۔ ما تیاب دپءِ اوشتاتگیں گرابانی ھمراہیءِ انجیرءِ درچکانی قطارءِ گنوکانی وڑا تچان اتیں۔ ٹرک من پیسرا گپت۔ پہ سلامتی درکپتانءَ ایمانوئل ھمسرکپگءِ کمک کت۔ مئے ھر دکانی گین پادا اتگ ات۔ سنگاں گوں جوڑ بیتگیں دگءِ سرا ٹرکءِ جمپءَ جولاں منی جاور گتر کت۔ ایمانوئل ھیسکءَ ھمپانءِ کندات ءُ گشت۔ ”آخر ما سر کپتیں۔“

داں ما سلیستءِ ھوٹلءِ سر بتیں، چہ ھیدءِ مھچل اتیں۔ سلیستءِ وتی دیما در اتکگیں لاپءِ سرا پیش بند بستگ، یک کشءِ جاہءِ نشتگ ات۔ آئیءِ اسپیتیں بروت لنطانی سرا لونچان اتنت۔ گوں منی گندگءِ آئیءِ وتی غماں شریداریءِ پدرائی کت۔ گشت کہ ابید صبرءِ ما چے کت کنیں۔ من آئیءِ منت گپت۔ سک شدیگ اتاں۔ اشتاپ اشتاپءِ ورگ وارت۔ کافی نوش ات۔ شرابءِ یکءُ دو گلاس گیشیں چنڈا ات۔ کمک لوگءِ شت آرام کت۔ چہ نپادءِ پادا آئیگءِ پیش سگریٹ یے کش ات۔ دیر ھینگ ات۔ تچانیءِ شت ٹرام

گپت۔ کارگسءِ منی دم پر نہ بوت۔ نیمروچ سک حراب گوست۔ کارگس بند بیت۔ جان چٹ ات۔ من تیاب دپءِ سارتیں گوات وران تران بیتاں۔ آسمان سبز گونگ ات۔ کارگسءِ دم پُر نہ بیوکیں چاگردءِ رندڈنءِ موسم گیش وشءُ تاندار ات۔ پدا تچگءِ لوگءِ شتاں۔ پر چا کہ منءِ کمک بٹاتو لپڑ دیگی ات۔

ماڑیءِ ھالءِ تہاری ات۔ پدا کانی سرا کماشتیں سالمانو دپ کپت کہ ھمے منزلءِ نشتگ ات۔ آئیءِ وتی تازی یک کشتے وڑا گون ات، ھشت سال انت کہ آ نہ سستگ اتنت۔ سالمانوءِ کچک سکیں بدشکلءُ جنگلی یے درا بیت۔ پوستءِ نادرائیءِ ھم آماچ ات۔ دراہیں پٹ ئی رتکگ اتنت۔ جانءِ سبزیں آبلہ پر ات۔ سالمانو ھم ھمائیءِ رنگ ات۔ بیت کنت یکیں کوٹیءِ بئیگءِ سببءَ۔ آئیءِ سرے میدملینگءُ سہریں رنگیءِ پولنگ اتنت۔ کچکءِ ھم وتی واجہءِ وڑا عجب سرین وبل کتءُ راہءِ شت۔ وتی دیم شہار داتءُ زمین بوچنان کت۔ اجبیں گپ ھمیش ات کہ ھم رنگ بئیگءِ باوجود ھر دو چہ یک دومیءِ دشتی اتاں۔

سالمانوءِ روچے دوربرندءِ وتی تازی ترینگءِ برت۔ صبحءِ یازدہءِ، بیگاہءِ ششش بجءَ۔ ”لی اوں“ دمکءِ کچک وتی واجہءِ کشان کنگءِ گندگ بیت۔ ھمے وڑا کہ بزگیں کماش کہگی بہ بیتءُ آئیءِ زاہءُ لٹاں مان بہ بندیت۔ کچک ڈُر بیتءُ پشل پشلءِ پشتءِ گون بیت۔ نوں واجہءِ باریگ بیت کہ کچکءِ کشان بکنت۔ کمے دیراں پہ کچک پدا بے حال بیت، دیمءِ روت سادءِ کشان

کنت۔ پدا زاہ ءُ لٹ ءِ رنج بیت۔ رند ترا ہر دو دگ ءِ کش ءَ اوشتنت۔ روک روک ءِ یک ءُ دومی ءِ چار انت۔ کچک چہ ترس ءَ، واجہ چہ زہر ءَ۔ ہر وہدے کہ آ ترگ ءِ رونت ہے وڑا الما بیت۔ اگاں کچک بجلی ءِ کھباءِ چیرءِ اوشتگ بلوٹیت کماش آئی ءِ رنج وڑا انتیلیت۔ کشان کنت دیما بارت۔ بلے کم بختیں کچک انگہ ہم کساں کساکیں ترمپانی لکیرے یل کنان ءِ دیم ءِ جنزان بیت۔ اگاں آئی ءِ اوتاک ءِ پیشاب کت۔ گڈا بزاں شر ءَ رو ئی ءِ بندوبست کنگ۔

چہ ہشت سال ءَ انچو بیان انت۔ سلیست دائما کشیت کہ اے باز شرم ءِ گپ انت۔ علاجے در گیجگ لوٹیت بلے چے بیت کنت۔ من کہ پدا کانی سرا در کپتاں۔ داں سالمانو کچک ءِ سرا زہر گپتگ ات۔ ”حرام زادگ، چلی، گہ انگ۔۔۔۔۔ ءُ کچک گریوگ ءَ ات۔ من سلام دات بلے کماش وتیگان ات۔ زاہ دیان ات۔ من جست کت کہ کچک ءِ چے کتگ۔ آئی ءِ پسو ندات۔ وتی وڑا ککار کنان بیت۔

” ذلیل، بے مراد۔۔۔“ تہاری ات من دیست نہ کت بلے منی حیال ءَ آ کچک ءِ کالرءِ چیرے بندگ ءَ ات۔ من کے برزتریں توارءِ جست کت۔ آئی ءِ اید سر چست کنگ ءَ گرنڈات۔ ”سد لعنت اِنت یار، اے من ءِ یک کش ءَ انچو جنجال کنت۔ “ آ پدا کاں در کپاں بوت۔ کچک نہ شت گوں۔ زمین ءِ سرا وپت۔ سالمانو ءِ یک یک پدا انگی ءَ کشان کت برزءِ برت۔ ہمے وہدءَ دگہ مردے تہا

پترت۔ ہمے منزل ءِ نشتگ ات کہ مناں۔ ورا ہیں مردماں آ ترا دلارے گشت۔ بلے آئی ءِ گشت کہ من مال ءِ امبارے پچ کنگ۔ اے گپ پدرات کہ مردماں آ نادوست ات۔ گوں من کم ءُ باز ہچار وک ات۔ کدی کدی منی گورا گپ ءُ رپ ءِ انتگ ات۔ بیت کنت ہمے واستہ کہ من آئی ءِ گپ گوش داشت انت۔ گوا چنی من ءِ آئی ءِ گپ وش بیت انت۔ مُپت ءِ بے کماری پیشدارگ الی نزانت۔ آئی ءِ نام سینتے ات۔ ربے موں سینتے۔ آ چلک ءُ پڑ ءِ پڑیں مردے ات۔ پونز چو پہلوانانی وڑا ات۔ گدئی ساپ ءُ سلہ اتنت۔ آئی ءِ ہم یک رندے سالمانو ءِ نیمگا دست شہار دات ءُ گشت، سک شرم ءِ گپ انت۔ چہ من ءِ ہم پرس ات کہ آ گوں کچک ءِ اے وڑ کنت ترا زہر نئیت۔ من پسو دات۔ ”اناں۔“ ما ہمراہی ءِ پدا کاں در کپتیں۔ من ءُ سینتے۔ وہدے من لوگ ءِ پترگی اتاں۔ گڈا آئی ءِ گشت۔ ”مرچی شام گوں من بکن۔“ ”شراب ءُ مرگ ہست۔“ من حیال کت کہ ورگ ءِ جوڑ کنگ سرا کپیت۔ گوں منت آئی ءِ دعوت ءِ شتاں۔

آئی ءِ اوتاک ہم یکین ات۔ بے دریگیں چلے ات۔ من دیست کہ آئی ءِ پلنگ ءِ سرا یک گلابی ءُ اسپیت رنگیں ملائکے جوڑات۔ دیوال ءِ سرا نامدار ءِ ں لیسی ءُ جنکانی برہنگیں عکس ورتگ اتنت۔ پلنگ ءِ سرا نپاد پچ نہ ات۔ کوٹی ہم چل ءِ سشش تل ات۔ آئی ءِ قندیل روک کت۔ چہ کیسگ ءِ لیگاریں بٹی بے کش ات۔ راستیں باسک ءِ بندگ ءِ لگ ات۔ من جست کت۔ چے بیتگ۔ آئی ءِ

گشت۔ انچو یکیءِ گوں کسانیں اڑءُ کڑے بیتگ۔

" من چہبرگوں کسءِ جنگ نہ کناں۔ بلے کے جلدی برانز گران۔ آئیءِ مفتءُ حدا جنگے وتی سرا کت۔"

" ترا ھمت ھست گڈا چہ ٹرامءِ جھلءِ ایر بیا۔" آئیءِ منءِ رعب پیش داشت۔

" بس کن ٹرے، من ترا چے کتگ۔"

" توریتہ چڑیءِ۔"

" شرھمیش انت کہ دپءِ اتانءِ بدار۔ اگاں تاں ھنی تئی دنتاناں تئی دستءِ دیاں۔" من چہ ٹرامءِ ایر کپتاںءُ گشت۔

" چوھم بکنءُ بچار۔" پسوءِ آئیءِ گشت۔ من شھما تے گوردات۔ آ دل پہ بالا کپت۔ من پادا آ یگءِ کمک کت۔ آئیءِ منءِ لگتے جت۔ پدا من پہ مناں پدا سئیءُ چاروش کت۔ گڈا آ چو بڑاتگیں ھیکءِ وڑا حونءُ حوزیچ بیت۔ من جست کت۔ "بس انت" آئیءِ ھوءِ سر سرینت۔

سیتے پٹیءِ بندان قصہءِ آران ات۔ من آئیءِ تحتءِ سرا نشتگ اتاں۔ "توں تو وت بگش۔ من چیچو میاریگاں۔ آئیءِ وت سرا وت شدتے پیدا کت۔

"من پہ ھوءِ سر سرینت۔ دیمترا آئیءِ گشت۔

" بن اصلءِ گپ ایش انت کہ من چہ ترا یک سوج بے گرگ لوٹاں۔ آ گپ ہے واقعہءِ ھنگپ انت۔ زانکاریں مردیءِ۔ امیت انت کہ تو منی کمکءِ کت کنئے۔ پدا من تو دوست بئیں۔ ھرھما مردم کہ گوں من یک برے شری ئے بکنت۔ من آئیءِ چہبر فراموش نہ باں۔" من ہچ نہ گشت۔ آئیءِ جست کت۔ "ترا منی دوستی قبول نہ انت۔" من گشت کہ منءِ ہچ وڑیں باکے نیست۔ آ ترا تسلا بوت۔ آئیءِ مرگ گوں شرابءِ دو بوتلءِ کش ات۔ ٹیبلءِ سرا ایر کت۔ اے درمیانءِ ہچ گپ نہ بوت۔ ورگ ہنچیچ بیت گڈا آئیءِ سر جمیں قصہ آران کت۔

" اے گپءِ بنگی سبب یک جنکے ات۔ من مدام آئیءِ گورا پہ شبرہی شتگاں۔ راست ایش انت کہ آ منی یار انت۔ منی بازیں زرے آئیءِ سرا حرچ بیتگ۔ اے مرد کہ مرچی من جنگ ہے جنکءِ برات انت۔" منءِ بے توار دیست۔ آئیءِ گشت۔ " من سرپداں کہ ھسا ہگ منی بابتءِ چے گشنت۔ بلے اے درست دروگ انت۔ من یک امباریءِ کارایاں۔ درا ہیں مردمانیءِ وڑا منی ھم چندے راہءِ رہبند انت۔ حیر" آئیءِ قصہ دیمترءِ بران ءِ گشت۔ "یک روچے منءِ حالءِ گپت کہ آ منءِ رودیگءِ انت۔ من آئیءِ سرا چیچو زر حرچ کت۔ ۳۰۰ فرانک باڑو، ۳۰ فرانک ورگءِ، ءُ پدا دادءُ سوغات۔ برے موزگ، برے اے چیز، برے آ چیز۔ کساس ۱۰۰۰ فرانک۔ بلے پہ بیءِ اے

ہم کم انتنت۔ مدام زنگ دپ ءَ ات کہ گوں اے زرّاں گزران مشکل انت۔ یک روچے من آئی ءَ گشت کہ تو لہتے کلاک ءِ کارے پر چا شوہازنہ کنئے۔ اے وڑا من ءَ ہم آسانی بیت۔ اے ماہ ءَ ترا نوکیں گدد و چائیتنگ داتنگ۔ تئی لوگ ءِ باڑ و منی سرا انت۔ ۲۰ فرانک ہر روچ۔ تو دراہیں زراں یلہ چریں جنکانی سرا بیران کنئے۔ کافی وارین ءَ ئے دگہ باریں سچے چے کنئے۔ کیسگ منی ہورک بیان انت۔ من گوں تو سچے کنگایاں، تو گوں من سچے کنگائے۔ کارءِ باندات ءَ منی گپ گوات ءَ برت۔ زرّءِ زنگ ہلاس نہ بوت۔"

دیمترا آئی ءَ گشت، "جنک ءِ بیگ ءَ یک رندے ئوری ءِ (لاٹری) ٹکٹے دراتک۔ بلے چو نہ گشت کہ ٹکٹ ءِ زرچہ کجا اتکگ انت۔ پدا دو بار رہن کنگ ءِ دور سید دیست۔ اے بار آئی ءِ گورا پہ بہہ ندیستگ اتاں۔"

" حیر: من سرپد اتاں کہ شیرانی تہاپٹ پیچ کپتگ۔ من آ ترا یلہ دیگ ءَ سوڑگ کت۔ بلے یلہ کنگ ءِ پیش شریں روے گپت ءُ دل ءِ گہت کش اتاں۔ من آئی ءَ ٹیکا ٹیک گشت کہ تو لس کہبگی ءِ کم نہہ ئے ءُ ترا ابید گوں دگہ دگہ مردیناں وپسگ ءِ دگہ ہچ کار وش نہ بیت۔ من ڈاہ دات کہ یک روچے تو سک پشومان بئے۔ منی گورا آ یک ءِ واستہ تلوس ئے۔ بازار ءِ جنک نازانت کہ تو منی گورا ئے۔"

آئی ءَ گشت "من آ انچو جت کہ حون ءُ حوزیچ بیت۔ پیسرا چو بہہ نہ جتگ ات۔ یک کش ءِ بازتاں۔ دوستی سرا یک رو دست جتگ۔ آئی ءَ دپ ہچ

لگوشت۔ من دریگ بند کت۔ اے رندءِ من آ ترا ست ءُ چگل دات۔ اے ارمان انگت ءَ دل ءَ انت کہ دل ءِ سیر ءَ سزا ندات۔"

بے بابت ءَ آئی ءَ چہ من ءَ سوج گرگی ات۔ قندیل ءَ دھوت ءُ آ ڈھور کتگ ات۔ پاداتک وٹ ئی جہل ترکت۔ من گوں بے تواری ءَ سرجمیں گپ گوشداشت انت۔ شراب نوشان کت۔ داں شیشگ ہورک بیت۔ سرترگ ءَ ات۔ منی سگریٹ کٹ اتگ اتنت۔ رے موں ءِ سگریٹاں کشگ ءَ اتاں۔ لہتے بے وہد ءِ ٹراماتی گوزگ ءَ رند دگ ءِ سرا بے تواری تالان بیت۔ رے موں گپ جنان ات۔ درستاں آزار دیوکیں گپ ایش ات کہ آ جنک ءِ سرا عاشق ات۔ بلے آئی ءَ پکار وداہ کتگ ات کہ آ ترا ردو میگ ءِ تام ءَ لازم چاشینیت۔ یک وڑے ایش انت کہ آ ترا ہوٹلی ءِ بلوٹا ہمینیت۔ اسپیشل سپاہیگاں حال بدنت۔ نام ئے چچک ءَ کہبگانی لڑ ءِ ہوار بکنا ہمینیت۔ رے موں ءَ چندے سنگتاں گوں ہم جست پرس کتگ ات کہ جنکانی ولاری ءِ کار ءِ بلدا انتنت۔ بلے آ ہاں جوانیں سوجے دات نہ کت۔ آئی ءَ گشت کہ اے وڑیں کار ءَ آ ہاں باید یں جوانیں سوجے بداتیں، اگاں پیٹ کاریں جنکانی ریکاں زانت نہ کن ئے۔ اے کار ءَ تہا کپگ ئے سچے پائدگ۔ رے موں ءَ اے گپ کہ گوں آ ہاں گشت۔ گڈا آ ہاں گشت کہ آ سنے گرم کن جنک ءِ ولبند ءِ داغ بدے۔ بلے اے گپ آئی ءَ دوست نہ بیت۔ اے بابت ءَ جوانی ءَ حیال کنگ ءَ حاجت ات۔ آئی ءَ چہ من ءَ حاصیں جست کنگی ات۔ بلے جست ءَ پیسر، اے قصہ ءِ

بابتءَ منی حیالءِ زانگءِ واہش مندات۔

من پسوءِ گشت کہ اے بابتءَ چِچ گشت نہ کناں، بلے منءَ تئی گپ سک وش بیت انت۔"

" تئی حیالءِ جنکءَ گوں من گیشی نہ کت۔؟"

من مّن ات کہ گوں آئیءَ گیشی بیتگ ات۔ پدا جستءِ تئی کت آئیءِ سزا رسگ لوٹیت کہ اناں۔ من گشت کہ اے وڑیں وہداں چِچ مردم پکائیءِ گشت نہ کنت کہ چشمیں جاوراں چے کنگ لوٹیت۔ اگاں گپ سزائیگ انت گڈا من گوں تو ہمتپاکاں۔

من دگہ کمے شراب وارت۔ رے موںءِ سگریٹ روک کت۔ من گشت کہ آنوں چے کنگی انت؟۔ آئیءِ حیال ات کہ آ ترا نمدی یے نبشتہ بکنت۔

" نمدی انچو تُرند بہ بیت۔ کہ آ بہ پچیتءُ کباب بہ بیت،" وتی کنگیناں پشومان بہ بیت۔ پدا واتر بئیت ءُ رے موں گوں آئیءَ بوپسیت۔ جنک وہدے جوانیءَ گرم بیت گڈا آ آئیءِ دیما ٹک بہ جنت۔ چہ لوکءَ بہ گلینیت۔ من آئیءِ گپءِ سرا تپاک کت۔ چہ حراب نہ ات۔ اے سزا پہ آئیءِ سک مزن بیتگ ات۔

بلے رے موںءَ تہا چشمیں نمدی نبشتہ کنگءِ قدرت نیست ات۔ ہمے بابتءَ آئیءَ منی کمک درکار ات۔ منءَ بے توار گندانءَ آئیءَ پرس ات۔ ہنی نمدیءِ نبشتہ کنگءِ مشکلے ہست۔" من گشت۔"اناں" ہنی نبشتہ بیت کنت۔"

آئیءَ شرابءِ یک دگہ گلاسے وارت پاد اتک۔ چہ ٹیبلءِ سرا پڑماندوئیں ورگءِ ہیراں چست کتنت۔ ٹیبل پوش شریءَ سرا سپا کت۔ پلنگءِ نزیکءَ ایریں ٹیبلءِ درازءِ کاگدءِ چنڈے، لپاپہ یے، سہریں رنگءِ جوڑ بیتگیں، قلمءِ گلابی ئیں سیاہیءِ چارکنٹڈیں دواتے آورت۔ چہ نامءِ پدر بیت کہ جنک عرب یے ات۔

من نمدی نبشتہ کت۔ مزنیں جہدے نہ کت۔ بلے رے موںءِ دل تسلا بیت۔ چشمیں مزنیں گپے نہ ات کہ من آئیءَ تسلی کت مہ کتیں۔ من نمدی ونت ءُ دات۔ آ سگریٹءِ دہوت دیان گوشداراں بیت۔ یک یک گپیءِ سرا سر جنت۔

" یک رندے پدا بوانئے۔"

زانگءَ اتک۔ آئیءَ نمدی وش بیتگ ات۔

" نمدی یے بیت گڈا انچیں بہ بیت۔ دوست من زانت تو کارآمدیں مردیءُ ءُ زانءِ کہ چونیں نمدی یے درکار انت۔" اولءَ وا من لبز دوستءِ سرا حیال نہ کت۔ منءَ ہما وہدءَ سما کپت۔ وہدے آئیءَ منی کوپگءِ سرا دست جت ءُ گشت۔"توں مئے سنگتیں۔ گندئے"من حاموش بیتاں۔ بلے آئیءَ پدا پر لیس ات۔ منءَ چے فرق اتکگ ات۔ آئیءَ گشتنءِ پدا ہو کت۔

آئیءَ نمدی لپاپہءِ کت۔ شراب ہلاس کتنت۔ کمے حاموشیءَ نشت سگریٹ کش ات۔ بازارءَ بے تواری ات۔ اتاگہءِ گاڑی ئے

گوست۔ بے وہدات۔ من چہ آئی ءِ اجازت لوٹ ات۔

"مرچی وہد سک اشتاپی ءِ گوست"۔ آئی ءِ من ءِ اجازت دیان ءِ گوشت۔ یک وڑے شر بیت پر چا کہ من ءِ سک واب ءِ گپتگ ات۔ بلے پاد اتک نہ کت۔ "مشکلانی پہ مردی ءِ دیم دارگ لوٹیت۔" رے موں ءِ اے حبراں گوں من ءِ سما بیت، منی دیم ءِ سرا دبرگ ءِ نشانی الما ہست۔ من آئی ءِ گپ ءِ سر پد نہ بیتاں۔ بلے آئی ءِ گیشینت کہ آ مات ءِ مرگ ءِ حال ءِ گپتگ۔ "مرگ مئیں انت۔" من پرے گپ ءِ آئی ءِ منت گپت۔

من پہ روگ ءِ پاد اتکاں۔ رے موں ءِ من ءِ گریٹں دستے ملائینت۔ لوگ ءِ درآیگ ءِ پد من دروازگ بند کت۔ کے پدا لکانی سرا اوشتاتاں۔ پدا لکانی چیرءِ چہ سڑاتنگ ءِ پیسگیں چیزانی ترندیں بوئے آیگ ءِ ات۔ ماڑی ءِ قبرستانی ءِ بے تواری تالان ات۔ حون ءِ دہریک دہریک ءِ منی گوشاں توپانے چست کتگ ات۔ من کمے دیراں اوشتات۔ ہے دہریکگ گوشداشت۔ سالمانو ءِ لوگ ءِ کچک گریوگ ءِ ات۔ وابسریں لوگانی تہا اے سبک ءُ نمب جستگیں آوازانچو چست بیت کشتے خاموشی ءُ تہاری ءِ، ہواری ءِ یک پلے رودیتگ۔

{☆☆☆}

(۴)

دراہیں پچنگ ءِ من کارگس ءِ وزگٹ بیتاں۔ رے موں ءِ یک روچے حال دات کہ نمدی روان داتگ۔ من گوں ایمانوئل ءِ دورندءِ تا مُرءِ چارگ ءِ شتاں۔ آئی ءِ بہر زانت کہ پردہءِ سرا چے بئیگ ءِ انت۔ یک پئیما من ءِ جست گپت۔ ذی شمبہ ات۔ شنورءِ روءِ ماری منی گورا اتک۔ آئی ءِ سہرءُ اسپیت کشکوئیں پوشاک پوش اتک ءُ پوست ءِ سینڈل پادءِ ات۔ منی چم آئی ءِ پرچے اتنت، کسان ءُ نارنجیں گورانی نقش پشک ءِ ڈن سرا کشان اتنت۔ روچ ءِ چپتگیں صورت بادامءِ نرمگیں پلانی دروشمے پیش دارگ ءِ ات۔ ما بس ءِ سوار بیتیں۔ الجیرز رءِ چندے میل پستند تیاب دپ ءِ شتیں۔ اے تیاب دو بانڈیں کوہانی درمیان ءِ ریگزارءِ کسانیں ٹکرے ات۔ آئی ءِ پشت ءِ زرءِ چولانی ہمرا ہی ءِ "کور" ءِ درچکانی قطار اتنت۔ چارنج ءِ وہدءِ روچ ءِ وتی تاب وارتگ اتنت۔ نیم گرمیں آپ سک وش ات۔ آپ ءِ گونڈیں موج ریکانی سرا لاپ لیٹی وران اتنت۔ ماری ءِ من ءِ نوکیں لبیبے سوج دات۔ اوژناگ ءِ وہدءِ ما چولانی جھگ دپ ءِ تہا چونس اتنت۔ دپ کہ پربیت۔ گڈا ما دل پہ بالا و پت، جھگ چو فوارہ ءِ آسمان ءِ

نیمگا شانک داتنت۔ اے وڑا اُجگانی عبارے جوڑ بیت۔ گوات ءِ تہا گار بیت۔ یا پدا گرمیں شلے بیت، مئے گلّانی سرا رنک۔ بلے زیت وادانی سبب ءَ منی دپ سچگ ءَ لگ ات۔ آپ ءِ تہا من ءَ ماری ءَ امبازاں زرت، پر بتک۔ منی لنٹ وتی لنٹاں گوں ہوار گیتک انت۔ آئی ءِ زبان ءِ سمارءَ منی لنٹانی سرا سارتی بے شنک ات۔ ماوت ءِ چولاں گوں یلہ دات۔ کمکے رند ءَ تیاب دپ ءَ واتر بیتیں۔

گدانی گورا کنگ ءِ رند ماری من ءَ پہ دلیری چارگ ءَ لگ ات۔ آئی ءِ چم شہمگ ءَ اتنت۔ من آئی ءَ بوسگے گپت۔ چندے دمان بے تواری ءَ گوست۔ من آ امبازاں زرت۔ تیاب ءِ برز در کپتیں، ہر دکانی وا ہگ ات کہ زیت ءَ چہ زیت لوگ ءَ بریں ءُ گندلانی تل ءَ نزیا ئیں۔

من وتی لوگ ءِ دریگ پچ اشتگ ات۔ شپ ءِ ہونگیں گوات روچ ءِ تپنگیں دواندامانی سرا درمان ءِ کارءَ کنگ ءَ ات۔

سُباہ ءَ ماری ءَ ہچ کار نیست ات۔ آئی ءَ سبارگ گوں من ءَ کنگ ءَ سوڑگ کت۔ من شتاں بازارءَ گوشت گپت۔ واتر بیتاں تہ رے موں ءِ لوگ ءَ جنگی توارے آیگ ءَ ات۔ کمے رند ءَ سالما نو تازی ءِ سرا زہر گپتگ ات۔ زیت دار ءَ پدا ایشانی سرا بوت ءُ پنجوانی توار وَدی بیت۔ پدا ”بریں ذلیل“۔ دوئیں دمک ءَ رس اتنت۔ من کماش ءِ قصہ گوں ماری ءَ آورتنت۔ آئی ءَ کندات۔ آئی ءَ منی شپ ءِ گد گورا اتنت۔ آستونک لانگگ اتنت۔ وہدے آئی ءَ کندات۔ من ءَ پدا آئی ءِ

واہش بیت۔ کمے دیراں پد آئی ءَ من ءَ پرس ات۔ ”ترا گوں من دوستی ہست۔ “من آئی ءَ را گشت کہ بن اصل ءَ اے گپ ءِ جند، بے معنا ئیں گپ ات۔ بیت کنت گوا چتی من ءَ گوں آئی ءِ مہر نہ ات۔ آ کمے ابیتک بیت۔ بلے وہدے ما ورگ جوڑ کنگ ءَ اتیں آ پدا اگل ءُ شادان در ابوت ءُ ہر گپ ءِ سرا کندات۔ ہر دے کہ آئی ءَ کندات دل ءَ گشت بوسگے بگرے۔ ہمے وہدءَ رے موں ءِ لوگ ءَ جاک ءِ سلواتے بنا بیت۔ اول ءَ جنکی توارے اتک ترند ترند ءَ گپ ءَ ات۔ پدا رے موں ءِ ککار ءِ آواز اتک۔

” گزی ئیں منڈ تو من ءَ رووا تنگ۔ من ترا گشاں گوں کہ ردو بیگ چیا کشنت۔“

ترپگ ءِ کپگ ءُ دلترک کنوکیں ککار حون ءِ دہریگگ ءِ دارگ ءَ اتنت۔ پدا ایشانی سرا مردم مچ بیتنت۔ من ءُ ماری ہم ڈن ءَ دراتکیں۔ جنک ککار ءَ ات ءُ رے موں آ ترا جنگ ءَ ات۔ ”پچوڑ ستری کارات گندے“؟ ماری ءَ من ءَ جست کت۔ من ہچ نہ گشت۔ آئی ءَ سپاہیگان ءَ لوٹائینگ ءِ گشت۔ من پسو دات کہ من ءَ ہمے ذات ءِ سرا سک زہر کئیت۔ پدا ہم ہمے وہدءَ سپاہیگ بے اتک۔ آ ترا دومی منزل ءِ نندوکی ءَ توار کتگ ات۔ سپاہیگ ءَ دروازگ ءَ مُشت بے جت۔ گڈا لوگ ءِ تہہ بے ڈاہ ءُ شور السرت۔ دروازگ پدا تک ات۔ نوں جنین ءِ گریوگانی توار اتک۔ رے موں ءَ دروازگ پچ کت۔ سگریٹے آئی ءِ لنٹاں

لوٹجان ات۔

" تئی نام"

رے موں ءَ نام گشت۔

" سگریٹ ءَ چہ دپ ءَ کش ءُ جبر کن"۔ سپاہیگ ءَ بد برت۔ رے موں
پچ ءُ سشش ءَ کپت۔ منی نیمگا چار ات۔ سگریٹ وتی دپ ءَ اشت۔ سپاہیگ ءَ
چُست ءَ آئی ءِ چپیں گٹ ءَ شہماتے زبرت۔ سگریٹ ءَ آئی ءِ دپ ءَ بال کت
گزی ءِ دوری ءَ کپت۔ رے موں ءَ دپ چوٹ کت۔ پدا گوں عاجزی ءَ سگریٹ ءِ
زیرگ ءِ اجازت لوٹ ات۔

" ہو، بلے یات بدار، مابد تمیزی سگ ات نہ کنیں پدا تئی وڑیں مردمانی۔"

میانجیں ءَ جنک بیسکارگ ءَ ات۔

" اے کپتہ آپ ءَ من ءَ جنگ۔ اے وڈا رات۔"

" پہل کن، اینچو مردم ءِ تہا کسی ءَ وڈا رکشگ ءِ چے حد ءُ شرانت۔"

سپاہیگ ءَ آ ترا چپ بئیگ ءِ گشت۔

" فکر مکن بی بی۔ من ترا پیش داراں۔"

سپاہیگ ءَ آ پدا نہر کش ات۔ جنک وتی ہمراہی ءَ زرت ءُ رے موں
کڈن کت کہ داں تھانہ ءَ لوٹائینگ نہ بیت ہچ جا گہ مروت۔ "ترا لج نہ کنت ہمنچو
وار تنگ کہ تچک ءَ اوشتات نہ کنئے۔ بید ءَ درچک ءِ وڑا لرزگا ئے۔"

" من نشہ نہاں، لرزگایاں پمیشکہ کہ تو ادا اوشتا تگ ئے ءُ من ءَ روک
روک ءَ چارگا ئے۔" رے موں ءَ گپ پدر کت۔

آئی ءَ دروازگ بند کت۔ ما واتر بیتیں۔ ورگ جوڑ کت۔ ماری
شدیگ نہ ات کساس درست من وارتاں۔ یک بج ءَ آ شت، من وپتاں۔

سئے بج ءَ کساس ءَ دروازگ ءِ ٹلگ ءِ توار بیت۔ رے موں
پترت۔ اتنک منی تحت ءِ گور باسک ءِ سرا نشت۔ کمکے خاموش بیت۔ من چہ آئی ءَ
جنگ ءِ بندات ءِ بابت ءَ جست کت۔ آئی ءَ گشت اول ءَ ہر گپ ہما وڑ بیت کہ ما
گشتگ ات۔ بلے انا گہ جنک ءَ من ءَ شہماتے جت۔ من ءَ زہر اتک ءُ من آئی ءِ
ٹیپگ ہنگیج کت۔ رند ءَ ہرچی بیت تئی دیما ات۔

" خیر تو وتی سزا آ ترا دات۔"

ہو، سپاہیگ ءِ تہا کپگ ءَ باوجود اے گواچن وتی جاہ ءَ راست انت کہ
آ ترا سزا رس ات۔ پشت کپت سپاہیگ، آ ہانی ٹھینگ مزنیں گپے نہ
انت۔۔۔۔۔۔ تئی دل ءَ من سپاہگ ءِ شہمات ءِ پسو بداتیں یا اناں۔؟"

من گشت کہ من چہ آئی ءَ اے امید نہ کش ات۔ پدا من گوں سپاہیگاں ہچ
وڑیں مطلب نداراں۔"

رے موں وش بیت من ءَ گوں وت ءَ سٹیل ءِ سیلہ جت۔ من نپادیل
کت۔ میدانی رندگ ءِ لگ اتاں۔ رے موں ءَ گشت کہ آ من ءَ شاہدی ءِ بستارہ

برگ لوٹیت ۔ منءِ چے باک پہنگ ات۔ بلے چو نزانت کہ آ منءِ چے گشائینگ لوٹیت۔

" تچکیں گپ ات۔ ترا بس ہمنچو کشگی انت جنک ءِ منءِ رودا تگ۔"

من منّ ات۔ ھمراہی ءِ ڈنّ ءِ در اتکیں۔ رے موں ءِ براتڈی وارینت۔ پدا مَا بلمبیر ڈءِ لئیب کت۔ لئیب کساس برابر ات بلے من بیا دات۔ پدا رے موں ءِ کہنگ جاہ ءِ روگ ءِ سلاہ جت۔ من ناں کت۔ منی دل لوٹگ ءِ نہ ات۔ لوگ ءِ واتر بئیگ ءِ وہدءِ آئی ءِ گوں وتی یار ءِ وشیں بیرے گرگ ءِ وشی ظاہر کت۔ گوں من پہ مہروانی پیش اتک۔ مئے ستّیل سک وش بیت۔

لوگ ءِ دروازگ ءِ پدا لکانی سرا سالمانو دیست۔ آ پریشان گندگ ءِ اتک۔ کچک آئی ءِ ھمراہ نہ ات۔ آشوبازی ءِ لٹوءِ وڑا چکران ات۔ برے برے آئی ءِ وتی کسان کسانیں حون رنگیں چماں گوں ہال ءِ تہاری ءِ چارات۔ گوں وت ءِ جنوڑات۔ پدا بازار ءِ نیمگا روک روک ءِ چارات۔ رے موں ءِ آئی ءِ پریشانی ءِ سبب جست کت۔ آئی ءِ ہچ پسو ندات۔ کے دیراں رند گڑا ات۔ "حرام زادگیں ذلیلیں کچک" وہدے من پرس ات کہ تئی کچک کجا انت۔ گڑا آئی ءِ دپ چوٹ کت وگشت، "شنگگ" ءِ کترے بے تواری ءِ رند قصہ چہ بُنا گپت۔

" من یک کشتے وڑا پریٹ ءِ میدان ءِ برت۔ اودا میڑہ لگ اتگ ات۔ مردم سک باز ات۔ پادءِ ایر کنگ ءِ جاگہ نیست ات۔ من یک جاہے

زمزیلاں بستگیں بادشاہی ءِ چارگ ءِ اوشتاتاں۔ وہدے من پہ روگ ءِ پہ تراتاں۔ واں کچک ءِ جاگہ انت۔ من پہ آئی ءِ کسانیں پٹّھی ءِ زیرگ ءِ فکر ءِ اتاں بلے آ جنگلی ءِ جند تتک۔"

رے موں ءِ آ تسلا دات۔ کہ کچک پدا کئیت۔ بازیں قصہے آ ورت کہ مَاں آ ہاں کچکاں میلانی سفر کتگ، وتی واجھانی گورا اتکگ انت۔ بلے آ بے چارگ وتی فکرانی تہا گارات۔ "تو نزانئے۔ سپاہیگ آئی ءِ جن انت۔ چو وا بیت نہ کنت کہ کسے آئی ءِ وتی لوگ ءِ بہ بارت۔ آئی ءِ حیال ءِ ہدا ریت۔ چہ آئی ءِ جان ءِ آبلہاں ہر کس ءِ زہر کئیت۔ من آ ترا گشت کہ تھانہ ءِ "زستر جاہے ہست۔ یلہ چریں کچک ھوداں دارگ بنت۔ آئی ءِ کچک ہم الما ھوداں بیت۔ اگاں آ زر بدنت۔ وتی کچک ءِ پدا آ ذرت کنت۔ آئی ءِ حرج ءِ بابت ءِ جست کت۔ من حرج ءِ بارو ءِ زانت۔ انا گہ آ پدا برا زگپت۔ "چے مطلب۔ من پہ آ ذلیلیں کچک ءِ ہاترا زر حرج بکناں۔ چھبراناں۔ پہ منیگی بروت جہندم ءِ، من ءِ چے پرواہ۔" آ مدامی وڑا زاہ ءِ پُسپار ءِ لگ ات۔

رے موں ءِ کندات۔ دیما کنز ات۔ من آئی ءِ پشت ءِ گون بوتاں۔ پدا لکانی سرا مَا گیش اتیں۔

کمے دیراں رند سالمانو ءِ کامگجانی توار بیت۔ پدا دروازگ ءِ ٹکّگ ءِ۔ دروازگ ہچ کت۔ کترے آ ڈن ءِ مہتل بیت۔ "بہل کن، من تئی وہدءِ حراب

کنگ ءِ نہاں تاں۔؟" من آ ترا تہا آ یگ ءِ گشت۔ بلے آ ئی ءِ تاں کت۔ وتی ناخناں روک روک ءِ چارگ ءِ لگ ات۔ چپ ءُ چوٹیں دست ئی لرزگ ءَ اتنت۔ چم ئی چست نہ کتنت ءُ جست پی ءِ کت، "آ منی کچک ءِ چہ من ہچ نہ گرنت، تاں واچہ مرسو۔؟"

" اناں، آ چو کت نہ کن انت۔"

" اگاں چو بیت گڈا انزاناں منی بے حال بیت۔"

من آسر پہ کت۔ داں ہمنچک ءِ منی زانگ انت۔ آ یلہ چریں کچکاں رستر جاہ ءِ دارنت۔ داں واجہ اش پہ برنت۔ اگاں کس نیا تنک گڈا ہر وڑا آ بانی دل بلوٹیت۔ ہماوڑ کننت۔ آ ئی ءِ دمانے من ءِ روک روک ءِ چار ات۔ پدا۔ اللہ ءِ امان ءِ ے۔ گشت ءُ شت۔ پدا داں دیراں ماں لوگ ءِ آ ئی ءِ پاد برمشانی توار اتنک۔ پدا تحت ءِ چیسک ءُ چاسکانی ءُ پدا آ ئی ءِ ہیسکارکانی۔ من انگل جت کہ آ گریوگ ءَ انت۔ من مات ءِ بابت ءِ حیال ءِ لگ اتاں۔ نزاناں پر چا۔ سُباہ ءِ من ءِ مہلہ پاد آ تکگی ات۔ شدہ ءَ نہ گپتگ ات۔ ہمیشک شام نہ کت ءُ وپتاں۔

{☆☆☆}

(۵)

رے موں ءِ من ءِ کارگس ءِ ٹیلیفون کت ءُ گشت آ ئی ءِ یک سنگتی ءَ ماراد وئینان ءِ الجھیر رہ ڈنّ زرہ لمب ءِ بستگیں یک کھُڈ (Hut) پی ءِ یک شمسی ءِ گوازینگ ءِ دعوت داتگ۔ آ دوست ءِ نام اش کتگ ات، جند نہ دیتگ ات۔ من پہلی لوٹ ات پرچے کہ یک شمسی ءِ واستہ گوں ماری ءِ زبان کتگ ات۔ اگاں تاں اے دعوت ءِ روگ ءِ من ءِ وشی رستگ ات۔

رے موں ءِ من ءِ گشت کہ آ ئی ءِ ہم بیار گوں ءُ اے وڑا انگت وشتر بیت۔ پرچے کہ مہمانانی تہا یک جنینی ءِ گیشی پہ آ ئی ءِ سنگت ءِ لوگی ءِ وشی ءِ سبب بیت۔ من ٹیلیفون بند کنگ لوٹ ات۔ پرچے کہ ٹیلیفون ءِ انچنا ئیں کارمرزی کار مستر ءِ نفس ءِ وش نہ بوت۔ بلے رے موں انگت گپ جنگ لوٹ ات۔ اگاں تاں اے دعوت آ ئی ءِ بیگاہ ءِ ہم دات کتگ ات۔

" گپ ایش انت کہ سبا ہیگین انت لہتے عرب منی رند ءِ کپتگ۔ یکے ہما جنک ءِ برات انت کہ گوں ہمائی ءِ من مڑا تگاں۔ ہمیشک وہدے تو چہ کارگس ءِ واتر بئے گڈا ہمشانی حیال ءِ بدار ءُ لوگ ءِ نزیک ءُ گوراں کسے گندئے، من ءِ حال دئے۔" من ہو کت۔

ہے وہد ءَ کارگس ءِ مستر ءِ من ءِ لوٹائینت۔ منی دل چیرگ ءِ پہاں

شت۔ منی گمان ات کہ آ ٹیلیفون ءِ بابت ءَ گپے جنت کہ گوں سنگتاں گپ ءُ رپ ءِ وہدءِ زوال کمن۔ بلے چشیں گپے نہ ات۔ آئی ءِ نوکیں کاروباری ءِ بابت ءَ گپ جنگی ات۔ آئی ءِ نیت مَاں پیرس ءِ وتی کمپنی ءِ یک شاہے پچ کنگ ات۔ دانکہ اے دگہ مزن مزنیں کمپنیاں گوں ھموداگپ رپ بکنت۔ ٹپال ءِ وسیلہ ءِ پدرا انت کہ دیر بیت۔ آئی ءِ زانگ لوٹ ات کہ من اوداروگ ءِ جاڑیاں اگاں اناں۔ ''تو ورنائیں مردمی ءِ، ءُ من ءِ سک انت کہ تو پیرس ءِ زندگ ءِ وش بئی ءُ سال ءِ تہا فرانس ءِ اے دگہ ہندانی سَیل ءُ سواد ءِ ہم کت کنئے۔'' من پسہ دات کہ من ءِ روگ ءِ باکے نیست بلے من ءِ ادا ہینگ ءِ ہم ہچ وڑیں ناتاہیری یے نیست۔

'' تو وتی زندگی تہا بدلی نہ لوٹ ئے۔'' آئی ءِ جست کت۔

من پسہ دات کہ کس وتی زندگی ءِ وڑ ءُ پیٹیماں بدل نہ کنت۔ یک تہری ءِ زندگی ھمنچو وش انت چو کہ دگہ تہری ءِ زندگی ءُ انوگیں زندگی ءِ من آسراتی ءِ تہا اتاں۔ انچو گندگ ءِ اتک آئی ءِ منی گپ وش نہ بوت انت۔ ''تو ہر گپ ءِ اینگرا آنگر کنئے۔ تئی تہا امیت مَان نیست۔ کہ سک مزنیں نقص ات۔ حاص ہما مردم ءِ واستہ کہ کاروبار ءِ تہا انت۔''

من واتر بوتاں۔ منی مطلب آئی ءِ پریشان کنگ نہ ات۔ بلے ہچ سبب نیست ات کہ من ھنوگیں زندگی ءِ رابدل کنگ ئے واہش ءِ بکناں۔ اے زندگی ہچ وڑا نہ وش نہ ات۔ ہما ابتائی بابت ءِ کہ آ گپ ءِ ات۔ وانگ ءِ عمر ءِ منی تہا باز ات۔ بلے وانگ ءِ یل دیگ ءِ چندے مدت ءِ پد اے راستی منی دیم ءِ آشکار بیت

کہ اے درست بیکاریں گپ انت۔

بیگاہ ءِ مَاری اتک ءُ آئی ءِ من ءِ گوں وتی سُور ءِ گپ جت۔ من ءِ چے ایراد پیتنگ ات۔ اگاں آئی ءِ من ءِ زور بداتیں۔ گڈا اَما سُور کنگ ات۔

'' ترا گوں من مہر ہست؟'' آئی ءِ جست کت۔

من آئی ءِ راپدا گشت کہ اے بے معنائیں جست ات۔ بل کہ منی حیال ات۔ من ءِ گوں آئی ءِ مہر نیست ات۔

'' اگاں تئی جز بگ ہمیش انت گڈا اسیر ءِ پا ئندگ''

'' منی گورا چشیں چیزاں ہچ ارزش نیست۔ اگاں ترا پا اے کار ءِ وشی رسیت۔ گڈا من ہنی سُور ءِ واستہ جاڑیاں ءُ پدا گپ ءِ جند تو جنگ۔ من بس ہو گشگ۔'' من پسو دات

'' بلے سُور یک سنگینیں کار ات۔'' آئی ءِ گشت۔

'' ناں '' من پسو دات۔

کمے دیراں آئی ءِ من ءِ اجبیں چماں گوں چارات۔

'' گمان بکن اگاں دگہ جنک یے ءِ پہ سُور ءِ ہاترا بہ گشتیں گڈا تو آئی ءِ گپ منگ ات۔۔۔ انچیں چنکے کہ ترا انچو دوست بیت چو کہ مناں۔''

'' ظاہر انت''

آئی ءِ انگت سوڑگ کت نہ کتگ ات کہ آئی ءِ گوں من مہر انت اگاں اناں۔ اے کار ءِ من آئی ءِ ہچ کمک کت نہ کت۔ کمے دیراں بے تواری ءِ رند آئی ءِ

منو منو کت۔

" تو عجبیں مردمی ءُ من ءِ سک انت کہ من گوں تو ہمیشک مہر کناں ءُ بیت کنت یک روچے ہمیشک گوں تو وشتی بہ باں۔"

اے گپ ءِ ہچ پسو منی گورا نیست ات۔ من ہمیشک بے توار بیتاں۔ آئی ءِ کمے دیراں فکر کت۔ پدا ہچکندگ ءِ لگ ات۔ منی دست دستاں زرت۔ گشت کہ "من تُور ءِ گپ ءِ گوں سنگینی ءِ کنگایاں۔"

من پیرس ءِ روگ ءِ وتی کارمستر ءِ گپانی حال ءُ احوال داتنت۔ مَاری گوں من ءِ روگ ءِ جاڑی بیت۔ من گوں آئی ءِ گشت کہ من پیسرا ہم پیرس ءِ بیتگاں۔

" پیرس چونیں جاگہ ات۔" آئی ءِ جست کت۔

" منی حیال ءِ سکیں بیکارے جاہ ات ۔۔۔۔ کپودر، تہاریں پیڑ گاہ، ءُ اسپیت ءُ بے نوریں دروشم۔"

مَا شہر ءِ شہ دگانی سرا گرداں بوتیں۔ جتنیں ڈولدار اتنت۔ من چہ مَاری ءِ ہے گپ پرس ات کہ تو ہے گپ ءِ مَارگا تے اگاں اناں۔ "ہو۔ من سر پد بیتاں تئی مطلب چی انت۔" پدا مَا داں کمے وہداں بے توار بیتیں۔ من بیگاہ گوں مَاری ءِ گوازینگ لوٹ ات۔ ہمیشک شپ ءِ ورگ ءِ آدعوت دات۔

" من دگہ جا ہے زبان واتنگ۔ اگاں تاں من ءِ وشی رس اتگ ات۔" مَاری ءِ گشت۔ منی لوگ نزیک اتنگ ات۔ ہمیشک من چہ مَاری ءِ اجازت لوٹ ات۔ مَاری ءِ منی چہانی تہا چارات ءُ گشت "تو من ءِ جست نہ کت کہ مرچی شام ءَ من ءَ کجا روگی انت۔"

من زانگ لوٹ اتگ ات ۔ بلے جست کنگ ءِ بے حال بیتاں۔ مَاری ءِ اے گپ وش نہ بیت ءُ من نواں کمے گڑتی ءِ کپتاں۔ مَاری کندگ ءِ لگ ات ءُ جہلی لنٹ لو نچان کت۔ منی نیمگا جہل بیت۔

من ایوکا سلیست ءِ گورا شتاں۔ اتگہ ورگ بندات نہ کتگ ات کہ یک عجبیں جنینے پترت ءُ منی ٹیبل ءِ سرا نندگ ءِ اجازت لوٹ ات۔ من اجازت دات۔ آئی ءِ دیم چو چنکگیں سروپ ءِ وڑا ہچ پل اتگ ات۔ ترپوکیں چم انچو سرگ ءِ اتاں۔ گشئے تار ءِ سرا چکرگ ءِ اتنت۔ آئی ءِ وتی تنگیں جیکٹ کش ات نشت۔ ہوٹل ءِ ہما کاگد کہ آئی ءِ سرا ورگ ءُ نہر نبشتہ اتنت۔ شری ءِ سرا چارات۔ پدا سلیست گوانک جت ءُ ورگ لوٹائینت۔ سک اشتاپی ءُ ٹچکیں لبزاں۔ ورگانی آیگ ءِ پیسر آئی ءِ چہ وتی بیگ ءِ کاگد ءِ ٹکڑے کش ات ءُ گوں پنسل ءِ بل جوڑ کت۔ پدا چہ بیگ ءِ بٹوہ ور کت۔ ورگانی نہر گوں کمک "ٹپ" ءِ کش ات وتی دیم ءِ ایر کت۔ کاردار ءِ ورگ آورتنت کہ آئی ءِ لاپیانی وڑا گشاد گشاد ءِ ہما نگو کت انت۔ دوی پلیٹ ءِ آیگ ءِ پیسر آئی ءِ دیمے پہنگ ءِ ریڈیو ءِ برنامہ ءِ کتاب ءُ یک سبزیں پنسلے چہ بیگ ءِ کش ات۔ کساس ہر برنامہ ءِ سرا نشان جنگ بنگیج کت۔ کتاب ءِ کساس دوازدہ تاک اتاں ءُ آئی ءِ ورگ ءِ وہداں شری ءِ سرا چاراں کت انت۔ من ورگ ہلاس کتگ ات گڈا آئی ءِ گوں پرواہ ءِ سرا آہان ءِ نشان پر کنان کت ءُ چو مشینی مردمانی وڑا جیکٹ گورا کت۔ ہوٹل ءِ ڈن دراتک۔

منءِ دگہ کار نیست ات۔ کمے راہءِ آئیءِ رندءَ کپتاں۔ آشءِ دگ ءِ کشءَ
پشتءِ چارگءُ لرزگءِ ابید ہچکءِ روان بیت۔ آلس رہبندءِ جتا سک گشادیءِ
راہءِ گوازیناں ات۔ انچو گشادیءِ کہ من کمے دیراں رند سک باز پشتءِ پشت
کپتاں۔ آ چہ منی چماں اندیم بیت۔ پہ دمانیءِ ہاترا اے مشین رنگیں جنینءِ منءَ
سک ملمہ کت۔ بلے اے نقش باز زیت چہ منی دلءِ گار بیت انت۔

من لوگءِ پترگی اتاں کہ گوں سالمانوءِ دپ کپتاں۔ من آ تہا
لوٹائینت۔ آئیءِ حال دات کہ منی کچک چٹ بیگواہ انت۔ رستر جاہءِ آئیءِ جستءُ
پرس کتگ ات۔ بلے کچک اوداں اتءُ کارگس والہانی کشگ ات کہ گاڑیءِ
چیرءِ اتکگ مرتگ۔ سالمانوءِ پولسءِ حال دیگءِ بابتءِ سوج لوٹ ات۔ گڈا
آہاں گشت کہ پولیسءِ گورا گاڑیانی چیرءِ آیوک مرو کیں کچکانی دپترءِ نبشتہ کنگءِ
ابید ہم دگہ باز کار ہست۔ من آئیءِ سوج دات کہ دگہ کچکے بداریت۔ بلے یک دگہ
کچک پہ آئیءِ چوں بدل بیت کنت۔

من تحتءِ سرا نشتگ اتاں ءُ سالمانو کرسی سرا۔ آئیءِ درنگیں کلاہ انگت آئیءِ
سرا ات۔ دست کونڈانی سرا اتنت۔ لونچانیں زردیں بروتانی چیرءِ چیزے منومنو
کنگءِ ات۔ من بیزار بئیگءِ لگ اتاں۔ بلے منءِ دگہ کار نیست اتءُ نئے
کہ منءِ واب ءِ کپتگ ات۔ من گپءِ دیمءِ برگ ءِ ہاترا کچکءِ بابتءِ لہتے
جستءُ پرس کت۔ اے کہ کچک چہ کدیءِ آئیءِ گورا انت۔ دگہ دگہ۔ آئیءِ گشت
کہ آئیءِ جنینءِ بیران بیگءِ کمک وہد رند آئیءِ اے کچک دست کپتگ

ات۔ آئیءِ سیر مزن گاہیءِ بوتگ ات۔ وہدے آ ورنا ات۔ گڈا آئیءِ اداکارے
بئیگءِ واہگ ات۔ فوجءِ کارءِ وہدءِ آئیءِ مدام وتی رجمنٹءِ کسماکاں بہر
زرت۔ مردماں آئیءِ کارءِ باز توسیپ کت۔ گڈسرا آئیءِ ریلءِ ڈپارٹءِ کار
کت۔ نوں آ کسانیں پینشنءِ سرا گزران کنگءِ ات۔ آئیءُ لوگی ہچبر تپاک نہ
بوتگ انت۔ بلے ہردکاں یکءُ دومیءِ گوں عادت کتگ اتءُ آئیءِ بیران
بئیگءِ رند آ ایوک بوت۔ ریلءِ ہمکاراں چہ یکّیءِ کچکءِ دو چک داتگ
ات۔ چہ آہاں یکے آئیءِ سالمانوءِ دات۔ آئیءِ آ ترا بوتلءِ سرا شیر واریتگ
ات۔ بلے چش کہ کچکءِ عمر چہ انسانءِ عمرءِ کمتر بیت۔ آ دوئیں یک برا پیر بوت
انت۔ ”آ جنگلیءُ جنگو لے ات۔ برے برے ماوت ماں وتءِ جنگ کت۔ بلے
پدا ہم آ یک شریں ہمراہے ات۔“ من گشت کہ آ یک شریں نسلیءِ گندگءِ
اتک۔ کماشءِ دل پرے گپءِ سک وش بیت۔ ”تو آ چہ نادراہیءِ پیسر
بدیستیں۔ آئیءِ پٹ سک براہدار اتنت۔ اصلءِ آئیءِ شری ہمیش ات۔ من آئیءِ
علاج کنائینگ ءَ باز جہد کت۔ ہر شپ من آئیءِ پوستءِ ملم پر کت۔ بلے
اصل نادراہی واپیری اتءُ آئیءِ ہچ علاج نیست۔“

من ہے وہدءِ جان کش اتءُ کماش پہ روگءِ جاڑی بیت۔ من آ ترا پہ
جلگءِ گشتءُ کچکءِ گاری سرا گوں آئیءِ بشن بش وارت۔ آئیءِ منت گرگءِ پد
گشت کہ تئی ماتءِ گوں آ کچکءِ سک دوستی ہست ات۔ آئیءِ ماتءِ واستہ لبز
بے چارگ کار مرز کت۔ آئیءِ ستک ات منءِ ماتءِ بیرانیءِ سک رنج

انت۔ وہدے من ءَ پسوندات۔ گڈا آ پنچ ءُ کوشش ءِ کپت۔ آئی ءِ گشت کہ پاڑ ءُ مردماں ماتءِ کماش گس ءِ روان دیگ ءِ بابت ءَ بازیں گپ جتگ ات۔ ”بلے من زاناں کہ ترا گوں آئی ءِ چنچو مہر ہست ات۔“

حیراناں کہ من مردمانی سراچوں حرابیں اثر دور داتگ۔ وہدے من آ ترا لوگ ءِ داشت نہ کت۔ گڈا کماش گس ءِ روان دیگ چے عیب نے ات۔ سالانی سال منی ءُ آئی ءِ میانجین ءِ ہچ گپ نہ بیتگ ات ءُ آ چنچو ایبتگ ات۔

”من دلیل پیش کت۔ بلے پر چا؟ چو پکائی ءِ گشت نہ کناں۔

” ہوءُ پدا کماش گس ءِ ہم عمریں سنگت رسیت۔“ آئی ءِ منی گپ گپت گوں ءُ پاداتک اوشتات۔ ”وپسگ ءِ وہدانت نوں روگ لوٹیت۔ بلے بے ہمراہ ءِ زندگی سک گران بیت۔“

آ اولی رندءَ گوں من دست ءُ دروہ بوت۔ منی حیال ات کہ گوں گرم جوشی ءَ۔ وہدے ڈن ءِ روگ ءَ لگ ات، گشت ئے ”من ءِ امید انت کہ مرچی کچک نہ چانگ انت۔ ہر دے کہ کچکے چانگیت۔ من ءِ وتی ک رپچگیں کچک گیر کیت۔“

{☆☆☆}

(٦)

یک شمبہ ءِ مہلہ ماری ءِ الگر دو کت۔ پہ ٹوہینگ ءِ کوپگ ڑ امسلیلنت انت۔ گڈا منی چم ہچ بیت انت۔ زرءِ اشتاپی ءِ روگ ءِ برنامہ ات۔ پکیشکہ ماہر زنہ بست۔ منی سر کم کم ءِ دردءِ ات۔ اول ءِ سگریٹ ءِ تام ہم دپ ءِ جلکش ات۔ ماری ءِ حیال ات منی جاور انچش انت گش ئے ہنی ہنی منی ہلک مرتگ۔ من وت ہم وت ءِ بے جان مارگ ءِ اتاں۔ ماری ءِ اسپتیں پوشاک ءُ شنگ انگیں مید دیست انت۔ چہ وشی ءِ مست ءُ کمسار بیتاں۔ وہدے من گوں آئی ءِ وتی حیال گشت انت۔ گڈا آ کندگ ءِ لگ ات۔ راہ رواجی مارے موں ءِ دروازگ ٹک ات۔ آئی ءِ چہ تہہ ءِ کار کت۔ ”پیداکاں“

سُباہ ءِ منی لوگ ءِ دریگ بند بیتگ انت۔ موسم ءِ ملمائی ہم وش نہ ات۔ چہ روچ ءِ ترپگ ءِ منی چم دردءِ اتاں۔ بلے ماری چہ گل ءِ ترُ وان ات۔ ”چنچو وشیں روچ ات۔“ آئی ءِ دوسے رندءِ پر لیس ات۔

ما بازارءِ سر بیتیں۔ گڈا کمے دیراں رندتیوں چاڑ چاڑ بیت۔ من ءِ شدہ گپتگ ات۔ ہے گپ ماری ءِ گوشاں جت، بلے آئی ءِ ہچ دلگوش ندات۔ آئی ءِ ریگزین ءِ لوتے دست ءِ ات۔ ماں آئی ءِ تہا ٹوال ءُ جان شودگ ءِ گد

اتنت۔ ہمنچک ءِ رے موں ءِ دروازگ ءِ بند کنگ ءِ توار اتک۔ آئی ءِ سبزیں پتلون۔ لک آستیگیں اسپتیں پشک ءُ بوچکانی کلا ہے سرا ات۔ آئی ءِ باسکانی سرا بزیں میدپرات۔ بلے پوست اسپیت اسپیت ات۔ بوچک ءِ کلاہ ءِ گندگ ءَ گوں مَاری ءَ ٹھک دیان ءَ کند ات۔ من آئی ءَ گد دیستنت حیران بیتاں۔ آ گل ءِ شیزاراں پداکاں ایر کپان ات۔

رے موں ءَ گوں ہما جنک ءِ جنگ ءُ جدل کتگ ات۔ ہے بابت ءَ مَا گواہی دیگ ءِ ذی بیگاہ ءِ تھانہ ءَ شُتگ اتیں۔ سپاہیگاں آئی ءِ راہ بہار ردات ءُ یلہ کت۔ منی گپانی پٹ ءُ پول نہ کت۔

کے دیراں گپ کنگ ءِ پد مَا بس ءِ سرا روگ ءَ سوڑغ کت۔ تیاب دپ چونائی ءَ چو دیر نہ ات۔ پادانی ءِ ارزانی ءِ اوداشت کت۔ بلے مئے ارادہ ات کہ مَا زیت ءَ چہ زیت اوداسر بہ بیں۔ مَا بس ءِ ٹیسن ءَ نیمگا رہگپتگ اتیں کہ رے موں ءَ منی باسک سرینت ءُ بازار ءِ دومی نیمگا چارگ ءِ اشارہ کت۔ لہتے عرب ءَ تمباک بہا کنوک ءِ دکان ءِ دریگ ءَ تک داتگ ءُ اوشتاتگ ات۔ عربانی حاصیں وڑا مئے نیمگا روک روک ءَ چارگ ءَ اتنت۔ گشئے ما سنگانی ڈُدوپک یا وارانی بنڈلے اتیں۔ رے موں ءَ گشت کہ چپیں نیمگا دومی مرد ہما ”مرد“ انت۔ آئی ءِ گندگ ءَ گوں آ ہیتک بیت۔ پدا ہم آئی ءَ من ءَ باور کنائینت۔ جیڑہ گیش اتگ۔ مَاری ءَ اے ٹک ٹک نہ اش کتنت۔ ہمیشکہ آئی ءَ چہ من ءَ پرس

ات۔ من گشت کہ گوں اے عرباں رے موں ءَ کسانیں اڑ کُڑے پیتگ۔ مَاری ءَ گشادروگ ءِ سکین دات۔ رے موں ءَ کند ات۔ کوپگ چنڈ اتنت۔ گشت کہ بانک راست گشیت۔ پدا اودا اوشتگ ءِ ہچ پائدگ نیست ات۔ کے دیراں روگ ءَ پد آئی ءَ چک جت۔

”آ مئے رند ءَ نہ کپتگ انت۔“

من ہم دیست کہ آ ہما وڑا اوشتاتگ انت۔ ہما جاہ ءَ چارگ ءَ انت کہ چہ ہموداں مَا اتکگ اتیں۔

بس ءَ کہ سوار بوتیں۔ گڈا رے موں آرام آرام ءَ نشت۔ مَاری ءِ دل ءِ وش کنگ ءَ ہاتر ا دشکند آرگ بنا کت۔ انچو گندگ ءَ اتک آئی ءَ مَاری دوست پیتگ ات۔ بلے مَاری ہچ دلگوش دیگ ءَ نہ ات۔ کدی کدی آئی ءَ منی نیمگا چار ات بچکند ات۔

مَا چہ الجہیز رہ درا تکیں۔ تیاب دپ چہ اودا دور نہ ات۔ میانجین ءِ بس یک ریکی بانڈے ات کہ آئی ءَ چکیں جہلگ زرہ لمب ءَ ایر بک ات۔ آئی ءِ سنگ زمین ءِ سرا زرو زردیں برف ءِ وڑا ایر اتنت۔ روچ چہ بندات ءَ چو آسن ءَ حُر پک ءَ ات۔ مَاری وتی لوت ءِ پلانی سرا جنان آہانی تاکاں شنگینگ ءِ وش بیگ ءَ ات۔ چہ آئی ءِ رند مَا کسان کسانیں لوگانی میانجین ءِ گوزان بیتیں۔ آہانی بالکونی ءِ آسنانی سرا سبزءُ اسپتیں رنگ ءِ پالش اتنت۔ چہ آہاں چندے درچکانی

شاہانی چیرہ اندیم اتنت۔ آدگہ ڈلپادیں زمینءِ سرا بڈھنگءِ اوشتاتگ اتنت۔ درچکانی رواتگت ہلاس نہ ات کہ زر ظاہر بیت۔ شیشگءِ وڑا ساپ۔ کمے پسند یک نہنگیں آلاڑ بے زرءِ تہا وتی سیاہیں عکسءِ سر برءِ، براندءِ وڑا دیمءِ در اتکگ ات۔ ماہیگ کشیں لانچانی موٹل انجنءِ ترکیں آواز ژنگ ژنگ کنان زرءِ شہشناہیں بے تواریءِ شنگینگءَ ات۔ اے لانچ دیر زرءِ چماں تیری میری کنوکیں ہیلءِ آلاڑاں باور نہ بیوکیں فکرءِ وڑا اشتران اتنت۔

ماری کوہانی سرا پلاں سر چنان ات۔ تیاب دپءِ نزیکءِ وہدے سر بیتیں ما دیست کہ لہتے شوقین اچ ما ہم پیش ہموداسارتی اتنت۔ ہدا نزیکءِ رےموں سنگتءِ لوگ ات۔ چہ دارءِ جوڑ بیتگ ات۔ لوگءِ پشتی بہر گوں کوہءِ سک ات۔ دیم گوں مینگاں اوشتاتگ ات۔ آپءِ چول لوگءِ مینگاں شہمات جنگءَ اتنت۔ رےموںءِ وتی سنگتءِ گوں منے درستی کنا ئینت۔ برز قدءِ پراہ سینگءِ زندیں مردے ات۔ آئیءِ جنین وش اندامءُ شرودیں جنین یے ات۔ آئیءِ پیرسءِ گالوارءِ فرانسیسی گپ جت۔

ماسوںءِ مارا پہ آرامءُ تاہیر نندگ ءِ گشت۔ آئیءِ نیمروچءِ سبارگءِ واستہ ساہءِ مہلہ ماہیگ گپتگ ات۔ من آئیءِ لوگءِ توسیپ کت۔ آئیءِ پہنگیءُ موکلانی اے دگہ روچ گوں جنینءِ ہدا گوازینت انت۔ من آئیءِ جنینءِ نیمگا چار ات۔ آ ءُ ماری وت ماں وتءِ سک ہوروتور بیتگ اتنت۔ وش گپیءِ

اتنت۔ ہےوہدءِ من اولی رندءَ گوں ماریءِ شورءِ بابتءِ حیال کت۔

ماسوں اوڑناگءِ واستہ روگ لوٹ ات۔ بلے آئیءِ جنینءُ رےموں جاڑی نہ اتنت۔ ہمیشکہ من ماریءُ ماسوں تیاب دپءِ نیمگا شتیں۔ ماریءِ رسگءِ شرطءِ آپءِ تہا دور کت۔ منءُ ماسوں کمک جل اتیں۔ ماسوںءِ سک نرم گفتاریءِ جبر کت۔ گپ گپءِ "ءُ پدا" گشگ ہیل کتگ ات۔ تُری دوئیں گیانی وت ماں وتءِ ہچ سیادی مہ بیتیں۔ ماریءِ بابتءِ آئیءِ گشت کہ آ سک ڈولدارءُ دلکشیں جنک ات۔ منءِ آئیءِ گپ ہچ وش بنیگءِ نہ اتنت۔ روچ ترندات۔ دلوں پہ اوڑناگءِ سک سکین دیان ات۔ دو سےدمانءِ ہموداوپتاں۔ پدا منءُ ماسوںءِ رااا اوڑناگءِ سلہ جت۔ ماسوں ترسانءِ آپءِ تہا ایر کپان بیت۔ اوڑناگ ہماوہدءِ بندات کت کہ آپ چہ سرءِ پر گوست۔ آسبک سبکءِ اوڑناگ کنان بیت۔ من زیت دور دراتکاں، ماریءِ گورا رس اتاں۔ آپ سارت ات۔ منی تب ہم وش بیت۔ منءُ ماری ہمراہیءِ اوڑناگ کنان دور دراتکیں۔

وہدے دمبرت۔ ڈنءِ دراتک بے تواریءِ وپتیں۔ آسمانءِ نیمگا چار ات۔ منی لنغانی سرا آپ حشک بیتگ اتنت۔ انچو سہا بیت گشئے وادءِ قطارے ہدا بدگءِ ات۔ ماسوں ہم واتر بیت ترپگءِ زمینءِ سرا اُرد بیت۔ کمے پسند بنیگءِ سببءِ آبلاہیں لڑے گندگءِ اتک۔ زرءِ مزنیں پاگاس یےءِ وڑا۔ ماریءِ سلاہ جت کہ دوئیں ہوریءِ اوڑناگ کنیں۔ آدیمءِ اوڑناگ کنان بیت ءُ من وتی

وست آئیءِ سرینءِ پر تربینت۔ آئیءِ دست آپءِ تہاجت انت۔ منءِ گوں وتءِ دیمءِ کنزیناں بیت۔ من پادجنان پیتاں ءُ آئیءِ کمک کت۔ اے غڑوپ غڑوپءِ توار ہمنچو دیراں منی گوشاں کپت کہ منی دل سیر بیت۔ ماری پلہ دات۔ دراج دراجیں گین کشان نرم نرمءِ واتر پیتاں۔ ماسونءِ نزیکءِ وتی دیم گوں ریکاں کت دیم پہ چیر وپتاں۔

" سک وش انت۔" من گشت۔ ماسونءِ گوں من تپاک کت۔ کمے دیراں رند ماری ہم واتر بیت۔ آئیءِ ملگور پشتءِ چنڈا احکعت۔ دیم واد تچکیں آپءِ ترّ پگءِ ات۔ منی نزیکءِ دراج بیت۔ روچءِ ءُ مئے جانانی ہور توریں باپءِ مارا واپینگءِ جاورءِ کت۔ ماریءِ منی باسک سرینت گشت۔ ماسوں لوگءِ شنگ۔ ہے واستہ بگندئے نوں سبارگءِ وہد انت۔ من اشتاپیءِ پاد اتکاں۔ منءِ چونائیءِ سک شدءِ گپتگ ات۔ بلے ماریءِ نہ من ات کہ من سبا ہمیکیں انت یک رندے ہم آمہر نہ کتگ۔ اے راست ات۔ باز رندءِ منی دلءِ لوٹ اتگ ات ہم۔

" بریں پدا آپءِ بریں۔" آئیءِ گشت۔

ما تچانیءِ شتیں آپءِ دور کت۔ یک کتریءِ چولانی میانجینءِ تچکءِ وپتیں۔ کمے دیراں اوشتاگءِ رند آپ چہ مئے سرا بستر بیت۔ ماریءِ وتی باسک منی گردنءِ پر ترپینت انت۔ منءِ امبازاں پر تتک۔ آئیءِ پاد منی پاداں مانگیش

اتنت۔ منی جزبگ چہ منی دستءِ دراحکعت۔

وہدے ما واتر بوتیں۔ گڈا ماسوں دروازگءِ دپءِ اوشتاتگ ءُ مارا توارءِ ات من گوں آئیءِ گشت منءِ چہ پیسرا سک شدءِ گپتگ۔ ورگ سک وش اتنت۔ ماہیگ دلءِ سیرءِ وارت۔ پدا کباب ءُ بٹاٹوانی تکرانی باریگ اتک۔ درستاں بے تواریءِ ورگ وارت۔ ماسوںءِ باز شراب وارت ءُ منی گلاس ہم پر کنان کت۔ کافیءِ باریگءِ آیگءِ من نشہ بنتیگءِ اتاں۔ پدماں پرءِ سگریٹ کشگ بندات کت۔ ماسوں، رےموں ءُ من اگستءِ سرجمیں ماہءِ اے تیاب دپءِ گوازینگءِ یک سوڑگ پیءِ بابتءِ فکر جتگا لگ اتیں۔

" پکو... کو... و... و...، انگتہ یازدہ ءُ... نیم انت" ماریءِ کوکار کت ءُ گشت۔ ما درست حیران بیتیں۔

" ما چہ وہدءِ باز پیسر ورگ وارتگ۔ بلے چے بیت زاناں، ہردے مئے دلءِ اتک ورگ وارت۔" ماسوںءِ گشت۔

ماری وت سرا وت کندگءِ لگ ات۔ باریں □ چیا۔ منی حیالءِ باز نوش اتگ ات یے۔

ماسوںءِ کمے دیراں تیاب دپءِ گردگ ءِ گشت۔ "منی زال سبارگءِ رند وپسیت۔ منءِ چہ وش نہ بیت۔ من کمے دیراں سئیل کنگ لوٹاں۔ من مدام آئیءِ گشاں کہ سئیل پہ جان سلامتیءِ چکدگ الّمی ئیں چیز

ات۔ بلے اے ہر کسی وتی وتی منشا انت۔“

مَاریءَ گُشت کہ آلوگءَ جلیت، ہیرانانی شودگءَ کمک کنت۔

مَاسوں ءِلوگیءَ بچکند اتءُ گُشت۔ ”ہے باترا المی انت کہ چہ مردیناں جان بہ چشیت۔“ مَاسئیں درکپتیں۔

روچءِ چکیں برُانز آپءَ تژپان چماں تچ بئیگءَ بنیگءَ اتنت۔ مردم چہ تیاب دپءَ واتر بئیگءَ اتنت۔ کرءُ کشانی کڈکءُ لوگاں چاقوءُ چچوانی توار آئیگءَ ات۔ کوہ چو آسکواریں کوہءَ جلءُ پاہار کشگءَ اتنت۔ انچو گرم ات کہ ساہءِ کشگ ہم گران کپگءَ ات۔

رے موںءُ مَاں سوں وت ماں وتءَ گپءُ رپ کنان اتنت۔ من انگل جت کہ آہانی وت مَاں وتءَ کوہنیں پجاروکی ات۔ نواں کے وہدءَ آیک جاگہ ہم بئیگ انت۔ مَا آپءِ نزیکءَ نشتیں۔ آپءِ لسبءَ گران بیت دیمءَ روان کت۔ اگاں ترندیں چولے اتک گڈا مئے ریگزینءِ چپل میس اتنت۔

منی برہنگیں سرءَ ترندیں روچ ترپگءَ ات۔ نیم وابیءِ جاورءَ تہا اتاںءُ منی ذہن چہ گپءُ رپءَ چٹ ہورک ات۔

رے موںءَ گوں مَاسوںءَ چیزے گُشت۔ بلے من سر پد نہ بیتاں۔ چٹ ہے وہدءَ دو عرب گوں سبزیں پتلوناں مئے نیمگا آیگءَ اتنت۔ من رے موںءَ نیمگا چارات۔ آئیءَ پہ ہوءَ سر سرینت۔ ”ہما انت۔“ مَا تچکءَ روان بیتیں۔ مَاسوں حیران بئیگءَ ات کہ آہاں مئے حال چہ پئیمءَ رستگ ات۔ منی حیال ات کہ آہاں مَارا بسءَ سوار بئیگءَ دیستگ ات۔ بیت کنت چہ مَاریءِ ریگزینءِ لوتءَ ہے انگل جتگ۔ بلے من ہچ نہ گُشت۔ بل کہ دوئیں عرب سبک سبکءَ آیان اتنت۔ بلے زیت مئے نزیکءَ رس اتنت۔ مَا وتی رفتار بدل نہ کت۔ رے موںءَ گُشت۔

” گوشدار، اگاں جنگ بیت۔ گڈا مَاسوں دومی مردءِ داریت۔ من گوں ہمائیءِ دلگوش باں کہ مئے رندءَ کپتگ۔ مرسوں تو اگاں دگہ کسے کیت ہمائیءِ حیالءَ بدار۔“

” شریں“ من گُشت۔

مَاسوںءَ دست کیسگءَ تہا کتنت۔ روان بیت۔ ریک چو اشکرانی وڑا تچگ اتنت۔ اگاں دروگ بندماں ریکءَ چنڈک چہ گرمءَ سہر تراتگ اتنت۔ مئے ءُ عربانی دیری کمتر بیان ات۔ چندے گامءَ پشندیءَ آاوشتات انت۔ مَاسوںءُ من جلءُ مدار بیتیں۔ بلے رے موں تچکا ”وتی والا مردم“ ءَ سست پر۔ من نہ اش کت کہ آہاں چے گُشت۔ بلے عربءَ سر پر رے موںءَ دلبندءَ ڈکرے جنگءَ جہل کنتگ ات کہ رے موںءَ اشتاپیءَ یک مشتے جت۔ مَاسوں پہ کمکءَ توار کت۔ مَاسوں دومی مردمءِ نیمگا کنزاتءُ گوں تابءَ دو مشت جت۔ آمرد آپءِ تہا دل پہ بالا کپت۔ کمے دیراں ھمودا ایر بیت۔ آئیءِ سرءِ چاریں نیمگا آپءَ بلبلکی جت۔ ہے میانءَ رے موںءَ کوروکائی دومی مرد گوں مشتاں

مانبستگ ات۔ آئیءِ دشمنءِ دیم حونءَ حوریچ ات۔ آئیءِ چہ کوپگءِ سرا منءِ چار ات گشت۔

"صبر من اشیءِ کارہ کناں"

"دلگوش بکن آئیءِ کار ءِ چے گوں۔" من گوانک جت۔ بلے منءِ دیر بیت۔ کارچءِ پیسر اوتی کار کت۔ رےموںءِ دستءَ دیم ٹپی بیت انت۔ ماسوں دیمءِ کنزات۔ دومی عرب آپءِ تہا چہ پاد اتنک۔ ہما عربءِ پشتءِ اوشتات، کہ کارچ ئی گوں أت۔ مارا چہ وتی جاگہاں سرگ ءَ ہیمات نہ بیت۔ دوئیں عرباں کارچءِ دیم گوں ما کت۔ کم کمءِ پشتءِ کنزان بیت انت۔ وہدے آہمنچو دیرءِ رست انت کہ چہ مئے وذرسءِ ڈن بیت انت۔ آہاں دیم چکر ینت تریءِ براگءِ شت انت۔ ما گرمءِ جلءِ سنگءِ وڑا ھموداں مھ بیتیں۔ رےموںءِ ٹپی ئیں باسکءِ چہ حون رچان ات۔ ماسوںءِ گشت کہ یک ڈاکٹرے ہر یک شمبہءِ چہ ھدا گوزیت۔

"شرانت۔ بریں گڈا آئیءِ گورا روئیں۔" رےموںءِ گشت۔

آئیءِ دپءِ چہ ہمنچو حون رچگءِ ات کہ لبز شریءِ ☐ سرا نہ گیش اتنت۔ آئیءِ مئے کوپگءِ سرا دست ایر کت داں لوگءِ سر بیت۔ ٹپ چوش کہ انچو جہل نہ اتنت۔ پھیشکہ آئیءِ گشت کہ داں ڈاکٹرءِ گورا آ بید کمکءِ اتنک کنت۔

ماسوںءِ جنین گریوگءِ لگ ات ءُ ماریءِ رنگ زرد ترات۔ ماسوںءَ رےموں ڈاکٹرءِ گورا شتنت۔ جینیانی گلا یک، دلءِ چنگءَ لاپءِ دیگءِ کار منی سرا بیت۔ اے کار منءِ دوست نہ بیت۔ پھیشکہ زیتاں آسر کت ءُ سگریٹ کشگءِ دلگوش بیتاں۔ زرءِ نیمگا چارگءِ چاران کت۔ رےموں ءُ ماسوں یک ءُ نیمءِ پدا احکنت۔ رےموںءِ باسکءِ پٹی بستگ ات۔ دپءِ یک لونسیءِ پلسترے پرات۔ ڈاکٹرءِ آتسلا داتگ ات کہ ٹپ سک جہل نہ انت۔ پدا ہم اینچکی ءَ آئیءِ دیمءِ سرا تالان ات۔ ماسوںءِ آئیءِ دلگوشءِ نکلینگ ءَ جہد کت بلے بے سیت۔

رےموںءِ زرءِ لمبءِ بچیں گواتءِ گروگ ءَ واہگ درشان کت۔ منءُ ماسوں جاڑی بیتیں۔ "شما وتی کارہ بکن ات۔" آئیءِ جاور چارات ما ہم سک زور ندات۔ بلے وہدے آشت گڈا من ہم پشتءِ گون بیتاں۔

ڈنءِ گوات گشئے چہ تندورءِ درآیگءِ ات، روچءِ رژن تیابءِ لمبءِ ریکءِ آس درزگءِ ات۔ ما کمے دیراں روان بیتیں۔ بلے رےموں گشئے یک حاسیں منزلءِ نیمگا روگءِ ات۔ دریاءِ کنارہءِ آخرءِ ما یک کسانیں جویءِ رستیں۔ زرءِ آپ چہ یک مزنیں کوہیءِ پشتءِ بیت ءُ تیاب دپءِ تہا پترت۔ ہما دوئیں عرب ھموداں اتنت۔ آہاں مارا دیست۔ وتی جاہءِ نہ سرا اتنت۔ گش ءَ آہاں گوں ما ہیچ وڑیں زہرءِ گنت نیست ات۔ ہما عرب کہ آئیءِ رےموں جت۔ آئیءِ چارگءِ لگ ات۔ دومی مردنل جنان ات۔ نیم چمیءِ مارا چاران بیت۔ کمے

دیراں کس نہ سرات۔روچ ءُ بے تواری۔۔۔۔۔دریاءِ چولاں ءُ ٹل ءِ سئیں سراں ابید دگہ ہچ توار نیست ات۔رے موں ءِ وتی دتاس والہیں کیسگ ءِ دست مان کت۔بلے آہاں ہچ دلگوش ندات۔من ٹل جتوکیں عرب ءِ چارگ ءَ اتاں۔آئی ءِ پاد مَاں پادءِ پشت ءَ ات۔

رے موں ءِ "وتی والا مردم" ءِ نیمگا چم شانک دات انت۔ءُ جست کت۔ "بہ جنانے" من حیال ءِ لگ اتاں۔آئی ءِ اندری جاورءِ بابت ءِ جیڑ ات۔من گمان ءِ لگ اتاں۔کہ اگاں من ہکن بکناں ہم بیت کنت آ انا گہ دتاس ءِ آس بدنت۔بہ یشکہ ہما گپ منی دل ءِ اتک من گشت۔۔۔"آئی ءِ گوں توانگہ گپ ہم نہ کنگ۔ابید ءِ ہپارءِ کسے جنگ مردی کارے نہ انت۔" کہ دیراں پدا بے تواری ءِ مَانشانت۔ٹل ءِ سُر گرم ءُ بے تواریں گوات ءِ زیر گوُ پان ات۔

" اگاں اے گپ انت گڈا ازا ہے دیانے۔آ کہ پسودنت من دتاس ءِ آس دیاں۔"

" شرانت بلے واں ہما وہدءِ تاں وا تنکہ آ کارچ ءِ نہ کشیت۔"

رے موں بے تاہیر بیان ات۔ٹل جتوکیں مرد ٹل ءِ جنان ات ءُ آدوئیں مئے سُر پُراں چارگ ءَ اتنت۔

" دلگوش کن،تو چیہیں نیمگ ءَ عرب ءِ بگر۔وتی دتاس ءِ من ءِ دے اگاں دومی ءِ ڈاہ ءُ شور ءِ کت یا کارچ کش ات گڈا من دتاس ءَ آس دیاں۔"من سوج دات۔

رے موں ءِ وہدے دتاس کش ات گڈا آ روچ ءِ روژنائی ءِ تُرپ ات۔بلے کس ءِ ہچ سُر پُر نہ کت۔مَا بس یک دومی ءِ چارگ ءَ اتیں۔گشئے روچ ءِ رژن ءُ زرءِ میانجین ءِ اے زمین ءِ ٹکرءِ دنیا نزا اتنگ ات۔انا گہ منی دل ءِ اتک کہ تیرءِ آس بدیاں یا ندیاں ہچ تپاوت نئیت۔چارات داں عرب گارا تنت۔آ چہ کوہ ءِ پشت ءِ چو کور کٹارءِ تنک انت۔من ءُ رے موں واتر بتئیں۔چہ آئی ءِ سرا گشئے گرانئیں بارے دیر اتنگ ات۔آ و اتری ءِ بابت ءِ بس ءِ باروا گپ جنان ات۔لوگ ءِ رستیں۔رے موں پدا لکاں درکپان بیت۔من اوشتا تاں۔روچ سک ترند ات۔منی سر سک دردءَ ات۔گشئے کسے کد ءِ نیہے جنگ ءَ ات۔منی جاور سک حراب ات۔بہ یشکہ جتینائی نیمگا روگ من ءَ وش نہ بیت۔بلے اے ترندیں روچ ءِ چیرءِ من اودا اوشتات ہم نہ کت......بوشتاں یا برواں......من پدا تیاب دپ ءِ نیمگا رہگپتاں۔

ہنچک ءِ واں نگاہ ءِ کار کت۔چماں تیری میری کنوکیں سہریں رژنے تالان ات۔دریاءِ شور کنوکیں کساں کسانئیں چول ریکاں شہمات جنگا اتنت۔من تیاب دپ ءِ اول سرے کوہانی نیمگا روگ ءَ اتاں۔گرم ءِ بازی ءِ منی سر گوات گپتگ ات۔منی رفتار سست ترات۔پیشانی ءِ سرا گرئیں گوات ءِ کولاں ہوش گردینتگ ات۔من دنتاناں نگپینان ،پنجواں زور پہ دیان ءُ وتی جہت ءِ گیش کنان اتاں۔دا تنکہ من وتی ہوش ءِ برجاہ داشت بکناں۔وہدے چماں مین بیوکیں رژن ءِ

جلشکے شیشگ پی ءِ یا کچک پی ءِ لگ ات۔ چماں سک بیت۔ من دنتان نچکینت۔
ایردستی منگ ءِ جاڑی نہ اتاں۔ پمیشکہ گوں ڈوڈی ءِ دیم ءِ کنزاں بیتاں۔

سیاہیں کوہ گندگ ءَ اتک۔ آئی ءِ چاریں نیمگاں، چماں بند کنوکیں جلشگگ ءُ آپ ءِ گج شنگ اتگ اتنت۔ بلے من آئی ءِ پشت ءِ سارت ءُ ساہیں آپ والہیں کورءِ بابت ءَ حیال کنگ ءَ اتاں۔ آئی ءِ ایرچوکیں آپ ءِ گوشدارگ ءِ شوق ءَ روان اتاں۔ من چہ روچ ءِ رنگ ءَ، گریواسکیں جتیناں چہ دور چکگ ءَ ءُ کوہ ءِ ساہگ ءَ رسگ ءِ باترا ہر وڑیں قربانی دیگ ءَ جاڑی اتاں۔

نزیک ءِ رس اتاں گڈا ویست کہ رے موں ءِ عرب ھمودا ساڑی ات۔ اے رندی آئی ءِ دست سرءِ چیرءِ کنتگ ءُ دچنگ ات۔ آئی ءِ سرساہگ ءَ ات۔ آئی ءِ سبزیں گداں چہ گش ئے باپ درآیگ ءَ ات۔ من حیران بیتاں۔ منی حیال ات کہ جیڑہ ہلاس بیتگ۔ راہ ءِ اے بابت ءَ من ءِ ہچ حیال ہم نیاتک۔ منی گندگ ءِ گوں عرب ءَ سرچست کت۔ آئی ءِ دست کیسگ ءَ شت۔ من ہم دتاس گیگ ءُ گورکت۔ عرب پداوپت۔

من بس دہ گام ءِ دوری ءَ اوشتاتگ اتاں۔ بلے آ عرب ءِ جاگہ ءَ من ءَ یک چروکیں دروشمے گندگ ءَ آیگ ءَ ات۔ برے برے نیم پچیں کوساں چہ آئی ءِ ترپوکیں چم ظاہر بیت انت۔ چولانی توار چہ نیمروچ ءِ نزورتر بیتگ ات۔ بلے

روچ کوہ ءِ ہمراہی ءِ شنگ اتگیں ریگزارءِ ہما تاب ءِ تژ پگ ءَ ات۔ انچو گندگ ءَ اتک دو کلاک ءِ وہدءِ روچ ءِ ہچ سفر نہ کتگ ات۔ رولہ ءِ نزیک ءِ یک لانچے روگ ءَ ات۔ بلے من ءَ آیک سرپر کنوکیں نشانی ءِ وڑا گندگ ءَ اتک۔ من حیال کت من واتر بہ باں ءُ اے جیڑہ ءِ بے حال بہ باں۔ بلے چہ گرم ءِ لرزوکیں تیاب من ءِ دیم ءِ تیلانک دیان ات۔ من کورءِ نیمگا کنزاتاں۔ عرب وتی جاہ ءِ سر ات۔ دنیگہ مئے میانجیں ءِ کمے دوری ھست ات۔

من اوشتاتاں۔ گرم ءِ منی گبانی سوچگ بنا کت۔ منی کوسانی سراھیدانی ترمپ مچ بتیگ ءَ اتاں۔ گرم ہمے وڑا ات کہ منی مات ءِ جنازہ ءِ روچ ءَ ات۔ منی مارشت ہما روچ ءِ وڑا نہ وشین اتنت۔ انچو سما بتیگ ءَ ات۔ گش ئے منی رگ پوست ءِ درّنت ڈن ءَ درکاینت۔ منی اوپارءِ قدرح کنئیل پیتگ ات۔ من یک گامے دیم ءِ کنزا اتاں۔ اے یک پوکیں کارے ات۔ پرچا کہ پہ یک ءُ دو گام ءِ دیم ءِ کنزگ ءَ من ساہگ ءَ نہ رستگ اتاں۔ بلے من یک گامے دیم ءِ کنزا اتاں۔ بس یک گامے۔ عرب ءِ کارچ کش ات۔ منی دیم ءِ اوشتات۔ کارچ ءِ ترپوکیں بڈ ءِ چہ یک تیزیں رژنے منی پیشانی ءِ لگ ات۔ گشئے کسی ءِ تیرے جت، ہمے وہدءِ ہما دراہیں ھید کہ منی مچاچانی سرا مچ بیتگ اتنت۔ منی کوسانی سرا شنگ بیت انت۔ منی چم گرہیں ریتگانی تنگیں پردیءِ پشت ءِ اندیم بیت انت۔ اے وہدءِ من ءِ ہچ گندگ ءِ نیاتک۔ روچ منی سرا کدینہ جنگ ءَ ات۔ کارچ ءِ چہ درآوکیں رژن منی

مچاچانی سرا ارش کنان چمانی تہا پترگ ءَ ات۔ منی چمانی دیم ءَ ہر چیز چکرگ ءَ ات۔ چہ زرء نیمگا کشوکیں گرمیں گوات ءِ یک کوکے اتک۔ آسمان دو بہر ءَ بہر بیت۔ آئی ءِ سُوپ ءَ آس ءِ انگر رچان بیت۔ من وتا س مہر ترداشت۔ آئی ءِ زرد ءَ زور پر بیت۔ منی دست ءِ دل ءَ کسانئیں زورے لگ ات۔ اے کار ءِ بندات یک ترندیں توارے ات۔ من چمانی دیم ءِ رژن ءِ ہیدانی پردہ دور کت۔ روچ ءِ یک حسابی ءِ تیاب ءِ شاہگانیں بے تواری من چنڈ چنڈ کت۔ ہما تیاب ءِ بے تواری کہ آ تیاب ءَ من ءِ وشی داتگ ات۔ من آ ناتوانیں جان ءِ سرا چار تیر جت۔ ہر تیر منی تباہی ءِ درواز گ ءِ سرا یک برزءِ سنگینیں ٹلک یے آت۔

{☆☆☆}

دومی بہر

(۷)

بندیگیءِ پدچہ منءِ بازیں جستءُ پرس کنگ بیت۔ بلے اے منی نامءُ ڈسءُ واقعہءِ بندات ءِ بابتءِ انچنائیں جستءُ پرس اِتنت۔ اولی رندءِ وہدے دپتر (تھانہ) ءِ منءِ جستءُ پرس کنگ بیت۔ گڑا انچو گندگءِ اتنگ، گشئے منی کاراں کس دل دیگءِ نہ انت۔ بلے وہدے من قاضیءِ دیمءِ پیش پیتاں۔ گڑا آئیءِ منی گپ جوانیءِ تپاس اِتنت۔ دومیانی وڑا آئیءِ ہم منی نام، ڈس، کار، ودی بئیگءِ جاہ، دگہ بازیں ہمے وڑیں جستءُ پرس کت۔ پدا آئیءِ عذرواری وکیلءِ بابتءِ جست کت۔ من آئیءِ بستارءِ بابتءِ پرس اِت۔ پرچا کہ من آئیءِ باروا حیال ہم نہ کتگ اِت۔

" اے کجا جست کنگی گپ اِت۔" قاضیءِ جست کت۔ من پسو دات کہ گپ انچو چجکءُ گیش اتنگ کہ کم چہ کم منءِ دگہ وکیلیءِ گنجائش گندگءِ نئیت۔

" تئی حیالءِ گپ چجکءُ ساپ انت۔ بلے مارا آمیدءِ حیال دارگی انتءُ اگاں تو وکیل نہ کنئے۔ گڑا آمید گسءِ راتئی واستہ وکیلے دارگ کپیت۔

" آئیءِ بچکندات ءُ گشت۔ سرکارءِ چشّیں بندءُ بستانی بابتءِ اشکت۔ دلوں ملمہ بیت۔ قاضیءِ گوں منءِ تپاک کت کہ آمید گسءِ تہا ہر کساں کسانیں چیزءِ حیال دارگ بیت۔ پدا ہم من آئیءِ گپءِ سرا جوانیءِ فکر نہ کت۔

ہما اوتاکءِ منی بیان گرگ بیت انت۔ انچنائیں اوتاکے اِت۔ ٹیبلءِ سرا یک ڈیوا یے بلگءَ اِت۔ دریگانی دیمءِ پردہ ڈرتگ اتنت۔ ڈیواءِ رژن منی کرسیءِ سرا کپگءَ اِت۔ قاضی وت تہاریءِ نشتگ اِت۔

اے وڑیں گپانی بابتءِ من کتاباں ونتگ اِت۔ آ چہ یک لٹیب پیءِ گیش ارزش ندات انت۔ گپءُ رپانی تہا من قاضی شریءِ سرا پکا کت۔ آ شر اعضائیں، برزیں مردے اِت۔ تہا کپنگیں سبز سبزیں چم، دراج دراجیں اشپتیں بروت، برفءِ وڑا اسپیتءُ بزیں مید، گپءُ رپءِ چہ پدرات کہ آ اگلءِ مندیں مردم اِت۔ ءُ کساس شریں مردے اِت۔ بس یک حرابی اِت۔ آئیءِ برے برے وتی دیم سکیں بدیں وڑیءِ نز آورت۔ بیت کنت اے یک انچنائیں اعصابی نز آ بگیے اِت۔ روگءِ وہدءِ من آئیءِ را "حدائے امانءِ ئے" گشتءُ چہ آئیءِ پیش کہ دست پہ دروبیءِ شہار بداتیں منءِ یاد اتنگ کہ من یک مردے کشتگ۔

دومی روچءِ یک وکیلے منی اوتاکءِ اتنگ...... پلک، ذنڈیں مردے، آئیءِ مود ترپگءِ اتنت۔ انچو گریءِ ابید ہم آئیءِ رنگیں سوٹ یے گورا اِت۔ ترندیں کالر، سیاہءُ اسپیت کشکوئیں شوقیں نکٹائی۔ مسلانی لوتءِ را منی نپادانی سرا ایر کنانءِ آئیءِ وتی پچاروکی کنائینت۔ آئیءِ گشت کہ آئیءِ شریءِ سرا کیس ونتگ۔ اے کیسءِ دیمءِ دارگ ئے باترا ہر چیزءِ حیالءِ دارگ سک الّی انت۔ اگاں آئیءِ کش انگیں راہانی سرا رواں بکناں۔ رکھگءِ راہءُ در ہست۔ من آئیءِ

منت گپت۔

" بیاکارءِ بنگیج کنیں۔" آئیءَ گشت۔

تحتگ ءِ سرا تندان ءِ آئیءَ گشت کہ سپاہیگاں منی زندگی بابت ءِ لہتے زانت کاری داتگ۔ آئیءِ حال ءِ گپتگ کہ کے مدت پیش کماش گس ءِ منی مات ءِ وفات کتگ۔ مرانگوءِ پٹ ءُ پول ءِ ہے گپ دراتکگ کہ من وتی مات ءِ جنازہ ءِ وہدءِ مزن سنگدلی پیش داشتگ۔" اے گپ ءِ من پیسرا بگشاں کہ چشیں ذاتی گپانی جست پرس کنگ من ءِ وت ءِ وش نہ بیت بلے اے سک ارزش دارنت۔ اگاں من تئی سنگدلی ءِ بہتام ءِ پسودات نہ کت۔ گڈا تئی رکینگ پہ من ءِ گران بیت۔ اے جیڑہ ءِ بابت ءِ بس تو منی کمک ءِ کت کن ئے۔"

پدا آئیءَ من ءِ جست کت۔ کہ اے "اپسوزءِ وہدءِ" تو غمیگ بیتگ ئے اگاں اتاں۔ اے سک اجبیں جست ئے ات۔ کم چہ کم من اے وڑیں جست بیت کنت چہ ہچ کس ءِ کت مہ گتیں۔

" من چندے مدت بیت وتی مارشتانی چارو گزاریل داتگ۔ پمیشکہ اے جست ءِ ہچ پسو نیست۔ گواچن ایش انت کہ من ءِ وتی مات سک دوست ات۔ بلے چہ اے گپ ءِ نجام تپاوت ودی بیت۔" من پسودات۔ کمے دیراں پد گشت۔"ہر مردم وتی زندگیءِ یک تاں یک منزلے ءِ وتی کس ءُ وارثانی مرگ ءِ واہگدار بیت۔"

" حدایا بچار عدالتی پٹ ءُ پول ءِ وہدءِ یا قاضی ءِ دیم ءِ چشیں گپ مجن۔

" آئیءَ گشادیگ ءِ منی گپ گڈات۔

آئیءِ دلبڈی ءِ ہاترا من زبان کت۔ بلے من آئیءِ را چوہم گشت کہ اناگہ یک حاصیں وہدیءِ منی اندام ءِ جاور منی مارشتانی سرا اثلمائی کننت۔ مثال ءِ جبرءِ مات ءِ جنازہ ءِ روچ ءِ من سک دمبرتگ ات۔ نیم واب اتاں۔ پمیشکہ گواچنی من پوہ ہم نہ بیتاں کہ اے درست چے بیتگ ءَ انت۔ پدا کم چہ کم اے گپ ءِ بابت ءِ من باور کنا ئینت کہ مات ءِ دنیا سفر کنگ ءِ گڈا من ءِ وشی بیتگ ات۔

پدا ہم وکیل سک نہ وش بیت۔

" بلے اینچو بس نہ انت " آئیءِ گوں تحکی ءِ گشت۔ کمے دیراں فکرءُ حیال ءِ پد آئیءِ پرس ات۔ " تو چو گشت کنئے کہ آروچی تئی مارشت تئی دس ءِ بیتگ انت۔"

" اناں۔۔۔۔۔بگشاں ہم راست ئے نہ بیت۔" من پسودات

آئیءِ اجبیں وڑے منی نیمگا چارات۔ گشئے آئیءِ کمک منی سرا زہرآیگ ءِ ات۔ گوں زہرءِ میڈنگیں کالواریءِ گشت کہ کماش گس ءِ سرپانک ءُ دگہ چندے کاردار شاہدانی بستارءِ پیش کنگ بنت۔ چہ آئیءِ تئی جیڑہ ءِ سرا حرابیں اثر کپیت۔"

وہدے من گوں آئیءِ گشت کہ منی مات ءِ بیرانیءِ گوں اے بہتام ءِ ہچ وڑیں سیادی نیست گڈا آئیءِ بس ہمنچو گشت کہ تئی سرگوں آمیدگساں نہ کپتگ

۔کمے دیراں رندا آ گرتی ئیں جاوری ءِ وتی راہ ءِ شت۔ من لوٹ ات کہ کمے دیراں انگہ پہ جلیت۔ دانکہ من آئی ءِ گشت بکناں من ءِ تئی وردواری ءِ حاجت انت۔ پہ اے واستہ ناں کہ آ منی رکینگ ءِ حیلہیے پہ سازیت۔ بلکیں پرے گپ ءِ کہ مفت ءُ ناحق ءِ آ منی سبب ءَ غم ءُ گران ءِ کپتگ۔ یک ءُ دو رندءِ منی دل ءِ اتک کہ آئی ءِ باور بکنائیناں کہ من ہم ہر کسی وڑیں مردے آں۔ بلے گواچتی اے گپ ءِ ہچ آسر در نیا تکگ ات۔ بیشکہ من وتی نیت بدل کت۔۔۔۔وتی سستی ءِ سبب ءَ۔

نیم روچ ءِ من پدا قاضی ءِ دیم ءِ برگ بیتاں۔ دو بج ءِ وہد ات، اوتاک سک روشنات ءُ گرمی ہم سک بازات۔ بس یک دریگی ءِ پردہ لوٹجان ات۔

قاضی ءِ من ءِ کرسی سرا انداگ ءِ گشت۔ سک شائستگی ءِ گوں گشت کہ لہتے الّی ئیں کارانی سبب ءِ منی وکیل اتک نہ بیتگ۔ بیشکہ اگاں من یک جستی ءِ پسہ ءِ دئیگ نہ لوٹاں گڈا ہما وہد ءِ ودار ءِ کنیں۔ دانکہ وکیل سرپہ بیت۔ من پسودات کہ دراہیں جستانی جواب ءِ من دات کناں۔ قاضی ءِ ٹلوءِ توار پرمایگ ءِ بٹن پلی ءِ سرا زور پہ دات۔ یک ورنائیں کاردار یے تہا پترت۔ اتک منی پشت ءِ نشت۔ قاضی ءِ کار ہنگیج کت۔

" تئی باروا گشت کہ تو سک کم جبری ءُ وتی ذات ءِ اندر ءِ بیگواہ ئے۔ تو اے باروا چے گش ئے۔" آئی ءِ جست کت۔

" وہدے منی گورا گشگ ءِ ہچ نہ بیت۔ منی زبان بند بیت۔" من پسودات۔

قاضی ءِ پیسری وڑا کندات۔ گوں من تپاک کت۔ "پدا ہم اے چشیں گپے نہ انت۔" کمے دیراں بے توار بیتگ ءِ رندا ناگہ آ دیم ءِ جہل بیت۔ منی چمانی تہا چارات۔ کمے برزیں توار ءِ گشت۔

" من ہما چیزءِ زانگ ءِ پٹ ءُ پولایاں۔۔۔۔۔ اصل ءِ آ تئی جند انت"

من سرپدنہ بیتاں آئی ءِ گپ ءِ مطلب چے ات۔ ہمے واستہ ہچ نہ گشت۔

" تئی ردی ءِ بابت ءِ بازیں گپ من ءِ پریشان کنگ ءِ انت۔ من ءِ سک انت کہ آہانی سرپد کنگ ءِ تو منی کمک ءِ کن ئے۔" آئی ءِ گپ برجاہ داشت ءُ گشت۔

وہدے من آئی ءِ گشت کہ اے چٹ ہچکیں گپ انت۔ گڈا آئی ءِ من ءِ ہما روچ ءِ دراہیں واقعہ ءِ باروا گشگ ءِ گشت۔ اصل ءِ من درستیں گپ گوں آئی ءِ اولی روچ ءِ جنگ اتاں۔ ریموں ءِ دپ کپگ، تیاب ءِ روگ، اوڑناگ، پدا جنگ، پدا تیاب دپ ءِ روگ ءِ پنچیں تیرانی آس دئیگ، من دراہیں گپ پدا گشت انت۔ ہر گپ ءِ پد آئی ءِ ہو ءِ سرسرینت۔ "شر انت۔ شر انت" وہدے من ریکانی سرا مرتگیں لاش ءِ گپ جت گڈا آئی ءِ ترند ءِ سرسرینت۔ من اے قصہ ءِ پدماں پدءِ آرگ ءِ دمبر تگ ات۔ بیت کنت کلیں زندگی ءِ اینچو گپ نہ جنگ ات کہ نوں جنگ ءِ اتاں۔

ما پدا بے توار بیتیں۔ آ اوشتات۔ منی کمک کنگ ئے زبان کت۔ آ منی

بابتءِ زانگ ءَ واستیگ ات۔ "اگاں حداءِ لوٹ ات۔ گڈا اے جنجال ءِ من کارءَ کایاں۔" بلے آئیءِ انگتءَ دگہ چندے جست کنگی ات۔

" تراوتی مات دوست ات؟" آئیءِ زبر زبرءَ جست کت۔

" ہو، ہر کسءِ وتی مات دوست بیت۔"

پشتءِ نشتگیں کلرک یک چیمءِ ٹائپنگءِ سرا نبشتہ کنان ات۔ انا گہ اوشتات۔ رُولر پشتءِ بُرت لہتے لبز کورکت۔

پدا قاضیءِ ابیدچگیں سیادیءِ دومی جست کت۔ "تو یکیءِ رندپنچ تیر پہ چا آس دات۔"؟

کے فکرءِ رندمن گشت کہ پنچیں تیر پہ ماں پدءِ جنگ نہ بیتگ اتنت۔ پیسرا یک تیرے جنگ بیت پدا اے دگہ چار۔"

" اولیءِ دومی تیرءِ میانجینءِ تو اوشتاتءَ پہ چا۔"

ہما ندارگ منی چمانی دیمءِ گردان بیت۔ تیاب دپءِ سہریءِ تریک۔ منی انارکانی سرا ترندءِ تیزیں گوات۔ مچاچانی سرا ہیدانی ترمپ۔۔۔ اے رندءِ من ہچ پسوندات۔

کے دیراں پدا بے تواریءِ مانشانت۔ اے میانجینءِ قاضی بے قراریءِ وتی میداں سماران بیت۔ کے بیہءِ بکڈءِ جاورءِ کرسیءِ سرا نشتءِ پاد اتک، گڈسرا آئیءِ ٹیبلءِ سرا وتی مُک جت انت، دیما جہل بیت۔ گوں

درآمدیں نگاہاں منی نیمگا چارگءِ لگ ات۔

" بلے تو یک مرتگیں مردیءِ سرا پہ چا تیر گواری کنگءِ ات ءَ۔۔۔۔ آخر پہ چا؟۔"

من پدا آئیءِ جواب دات نہ کت۔ ججءِ پیشانیءِ سرا دست ایر کت۔ کے ترندءِ درآمدیں گالواریءِ وتی جست پدا کت۔ "من جتایاں۔۔۔۔۔ پہ چا؟۔۔۔۔ ترا پسو دیہگ لوٹیت۔"

من بے تواربیتاں۔ انا گہ پاداتک۔ دیمءِ دیوالءِ جتگیں الماری نیمگا شت۔ درواز گ پچ کت ءُ صلیب یے زرتءُ اتک۔

" تو زان ءَ کہ اے کئے انت۔" آئیءِ توارءِ لرزگے مان ات۔

" اشیءِ چون نزاناں"

ہے کشگ ات کہ آئیءِ اشتاپیءِ کشگ بندات کت۔

" من حداءِ ہستیءِ منوکاں۔ مزنءِ چہ مزنیں گنہکار ہم چہ آئیءِ بہلی لوٹت کنت۔ بلے درستاں پیسر آہاں توبہ کنگءُ کودکیں زنگیءِ وڑا معصوم بیتگ لوٹیت۔"

آ ٹیبلءِ سرا جہل اتءُ صلیبءِ منی دیمءِ چکر ینگءِ ات۔ گواچنی آئیءِ جتانی سرپہ بیتگءِ من مشکلءِ کپتگ اتاں۔ یکے وا اداتاک انچو گرم ات کہ مردمءِ نفس بند بوت۔ دومی مزن مزنیں مگسک ڑینگءِ اتنت۔ گواچنی

" پدا ہم من عیسائی آں۔ گوں حدایا دعا کناں کہ آ تئی گناہاں بہ بخشیت۔ جواں مرد تو اے گپ ءِ چوں نہ منّ ات کن ئے کہ حضرت عیسیٰ ءِ پترا چچو جنجال سگ اتنگ۔"

آئی ءِ ہے وڑا" جواں مرد" گشت چہ آئی ءِ گواچنی اتاں ءِ رنگ مان ات۔ بلے گپ باز پیتگ ات ءُ بان ہم گرم بیان ات۔ وہدے من چہ کسی ءِ گپاں بیزار بئیگ ءِ لگاں، گڈا آئی ءِ ہر گپ ءِ ہو کناں۔ یک کش ئے وڑا من سرءِ سر بنگ ءِ لگ اتاں۔ ءُ آئی ءِ دیم ءِ سرا وشی ءِ ملمائی ودی بیت انت۔

" بچارا انگتہ آئی ءِ سرا بھروسہ نہ کن ئے۔"

من لازم اتاں کشتگ ات۔ پرچا کہ چہ اینگی ءِ آئی ءِ دیم ءِ رنگ برگشتگ ات۔ پدا وتی کرسی ءِ سرا کپتگ ات۔ کمے دیراں بے تواری بیت۔ ٹائپ رائٹر ہم گڈی حرف ءِ سرا اتکگ ءُ بے توار بیتگ ات۔ پدا آئی ءِ گوں اینکیں دلگوشے منی نیمگا چارات۔ ءُ گشت۔

" من تئی وڑیں سگ دلیں مردم نہ دیستگ۔ ہرچ میاریگ بے منی دیم ءِ پیش بیتگ۔ آئی ءِ مئے واجہ ءِ رنجانی اے نشان دیستگ الما گریتگ۔"

من پسو دیتگی اتاں کہ آہاں ہے واستہ گرِیتگ آرد کار بیتگ انت۔ بلے من ءِ انا گہ سما بیت کہ کہ من ءِ ہم ہے مرد ماں شمار کنگ بئیگ ءِ انت۔ بل کہ اے گپ ءِ منگ ءِ من چہ جاڑی نہاں۔

من چہ آئی ءِ کمک کمک ترسگ ءِ اتاں۔ اے راست ات کہ من ءِ ہچ حق نیست ات چشیں گپانی سرا فکر بہ جنتیں۔ پرچے کہ من رد کار بے اتاں، آ گپ کنان بیت۔ من سر پد بئیگ ءِ سک جہد کت۔ منی منگ ءِ آ یک گپے پوہ بئیگ ءِ نہ ات۔۔۔ اولی ءُ دومی تیرءِ میانجین ءِ منی جل ءُ مدار بیتگ۔ اے دگہ درست شر اتنت۔ بس ہے گپ ءِ آ پریشان کتگ ات۔

من آئی ءِ گشت کہ اے سکیں کسانیں گپ ات۔ آ وا مفت ءُ حدا سر جنگ ءِ انت۔ بلے چہ آئی ءِ پیش کہ من گپ سرجم بکتیں۔ آ چکّ بیت ءُ نشت ءُ گوں سنگینی ءِ من ءِ جست ءِ لگ ات۔

" تو حدا ءِ سرا ایمان کار ئے۔"

" اناں" من پسو دات۔

آ زہر گپت ءُ کرسی ءِ سرا اشتال بیت۔

" چو بیت نہ کنت۔ دراہیں مردم حدایا منّ انت۔ ہما ہم کہ آئی ءِ نہ منّ انت۔ من ءِ سد در سد سک انت۔ اگاں من کدی شک ءِ تہا کپتاں منی زندگی ءِ مکسد بلاس بیت۔ تو ہے وڑ لوٹ ئے۔"؟

" منی لوٹگ ءُ نہ لوٹگ ءِ چے بیت۔"

من انگتہ گپ سرجم نہ کتگ ات کہ آئی ءِ صلیب منی پوز ءِ نزیک ءِ آورت ککار کت ءُ گشت۔

نواں ہے پیشدارگ ءِ واستہ کہ پیشی ہلاس بیتگ ۔قاضی پاد اتک اوشتات۔

" تو وتی کتگیں کارءِ پشومان ءَ اگاں اتاں۔؟" آئیءِ ہما دمبرتگیں گالوارءِ گڈی جست کت۔

کمے دیراں حیال کنگ ءِ پد من پسودات۔پشومان اگاں نہاں بلے کمک نلکگی الّما مارگایاں۔من ءِ چہ اے لبزاں شرتریں لبزنہ رس ات۔بلے انچو سما بیت کہ اے گپ آئیءِ مجگ ءِ نہ نشت۔آروچ ءِ پیشی ءِ نوبت داں ہمدا رس ات۔

من وگہ بازرندءِ قاضی ءِ دیما پیش بیتاں۔بلے آ گشتاں منی وکیل ہمراہی ءِ گون ات۔اے پیشی منی گوستگیں گپ ءِ بیانانی گیشواری ءِ اتاں۔یا کہ قاضی ءِ منی وکیل ءِ آمیدگس ءِ نازرکیانی باروا فکر جت۔اے وہداں آہاں منی نیمگا دلگوش ندات۔انچو انچو وہد گوزان ات۔قاضی ءِ دلگوش چہ من ءِ منی جیڑہ ءِ کم بیان ات۔آئیءِ پدا حداءِ نام نہ گپت ءِ ناں ہما دین ودتی ءِ پدرائی کت کہ آئیءِ اولی روچ ءِ من ءِ پریشان کت۔آسرایش کہ مئے میان ءِ دوستانی وڑیں سیادی یے ودی بیت۔چہ من ءِ چندے جست ءِ پرس ءِ منی وکیل ءِ گوں تنک ءِ گچین ءِ پد قاضی ءِ کار ہلاس کت۔آئیءِ حیال ءِ کیس شر روان ات۔کدی کدی گپ ءِ رپ چہ سرحال ءِ جتا بیت انت۔قاضی ءِ وکیل ءِ من ءِ دلبڈی دات کہ من گپ ءِ رپ ءِ بہر بزیراں۔گڈا کمک آزاتیں ساہے کش ات۔اے وڑیں وہداں چہ ہردکاں کس ءِ درءِ دوچ ءِ

پدرائی نہ کت۔گپ ءِ رپ انچوش ءِ دوستانی چاگردی ءِ بیت انت کہ بازوہدءِ ہے پوائیں سما بیت کہ منی ءِ آہانی میان ءِ ہچ وڑیں تپاوت نیست ۔من ایمانداری ءِ گشت کناں کہ یازدہ ماہ ءِ مدت ءِ من گوں آہاں انچو ہور تور بیتاں کہ منی زندگی ءِ لہتے وشتریں ساہت گوں ہے مردماں ہمگرنچ انت۔۔۔۔وہدے کہ قاضی من ءِ داں دروازگ ءِ دپ ءِ رسینگ ءِ اتک گڈا پہ مہر منی بڈ ءِ ٹپ ات ءِ گشت۔

" شرمنی واجہ بے دین۔۔۔۔۔مرچیگیں کار ہلاس بیت۔"

پدا من ءِ جیل والہانی دست ءِ دیگ بیت۔

{☆☆☆}

(۸)

منی زندگیء لہتے واقعہ انچیں انت کہ آ یک کشء گوں منء بیتگ انت۔ جیلء روگء چندے روچ رند من گوں وت سوڑغ کت کہ ادءَ جاوراں گوں کسء نہ گشاں۔ دہ گوزان بیت۔ گڑا منء سما کپت کہ اے نادلاں کشیء ہچ وڑیں بنیاد نیست۔ راست ایش انت کہ بندات ء لہتے مدتء منء بندی جاہء بندبیگء سما ہم نہ بیت۔ یک کشء ہے کسانکیں امیتء سا ہکء پناہ ذرتگ کہ من واں دیراں بندی جاہء نہ باں۔ بدلی ماریء گندک ء آ یک ءَ اولیءَ گڈی گندءَ نندء رند ودی بیت۔ ماریء یک نمدیء چہ منء حالء گپت۔ بندی جاہء مستراں آئیء را گندءَ نندء اجازت ندات، پرچا کہ آ منی لوگی نہ آت۔ ہے روچء منء سما بیت کشئے بندی جاہ منی گڈی لوگ انت۔

بندیگیء اولی روچء، آہاں منء دومی بندیانی ہواریء، یک مزنیں اوتاکیء بند کت۔ اے بندیگ گیشتر عرب اتنت۔ آہاں منء پترگء دیست۔ گڑا چربڑیء گوں کندا ات۔ جست کت کہ کجام رودیء سزاء اتکگ ءَ۔ من گوں آہاں گشت کہ من عربے کشتگ۔ آ کمے دیراں بے توار بیت انت۔ زیتاں شپء ایر دات۔ گڑا چہ آہاں یکیء منء تگردءَ بلاہءَ بترانی ہچ کنگء کمک کت۔ تگردءَ را یک نیمگیء پیتک۔ دانکہ سرجاہء کارءَ بکنت۔

دراہیں شپء مکنڈگ منی دیمء سرا چکرا تنت۔

چندے روچء پد منء جتائیں اوتاکے دیگ بیت۔ دیوالء دیمء جتگیں دارء تختگ پہ منی آرام جاہ ات۔ اشیء ابیدا اے اوتاکء یک کرویءَ ٹینء درپے ہست ات ءَ بس۔ بندی جاہ برزیں جاہیء ات۔ منی اوتاکء یک دریگے زرء تیاب دپء نیمگا ہچ بیت۔ یک روچے من آسنانی تہء سرکش ات، زرء چولانی سرا روچء رژنء چارگء اتاں۔ کہ سپاہیگے پترتءَ گشت پہ کہ یکیءَ تی چارگء اتکگ۔ من گمان کت ماری بیت۔ ہمائیء جندات۔

یک غلام چوٹ پے۔ پدا لکانی یک ذرج پے۔ پدا یک غلام چوٹیء گوزگء رندما گندءَ نندء اوتاکء سربیتیں۔ اے یک مزنیں اوتاک پے ات۔ آسنء شیکانی دو، ردانی میانء سی فٹ پراہیں ہورکیں جاہے ات۔ دانکہ بندیءَ چاروکانی میانء دوری پہ بیت۔ منء ماریء دیمء برگءَ اوشتارینگ بیت۔ آسن اوتاکء یک نیمگ پے ورزنے بندی اوشتاتگ ات۔ چہ آہاں گیشتر عرب اتنت۔ ماریء ہمکشیء ہمنچو عربیں جنین اتنت۔ ماریء دوئیں کشاں دو پیریں جنین اوشتاتگءَ ترند ترندء جبرء اتنت۔ بندیگءَ چاروکانی میانء دوری انچو باز ات کہ منء ہم وتی توار برز کنگ کپت۔ وہدے من اوتاکء پترتاں۔ گڑا گوں برہنگیں دیوالاں ودی بیتگیں جاکءَ سلوات ء... چہ دریگء چورچوکیں کورء آپء چماں بند کنوکیں اشتیں رژنء منء سربتگ

کت۔چش کہ من تہارۂ بےتواریں بانیءَ چہ اتگگ اتاں۔ پمیشکہ چہ اے جاوراں زیت آشتانہ بیتاں۔پدا ہم کے دیراں رندمردمانی دیم پدرائیءَ گندگءَ لگ اتاں۔ہورکیں جاہءِ بندی جاہءِ دو کاردار تشتگ ات۔عربیں بندیئے آہانی چارگءَ اتکگیں مردم یکۓ دومیءِ دیمءِ سرسلونکائی تشتگ اتنت۔اینچو جاکۓ سلواتءِ تہا ہم نرم نرمءَ گپءَ اتنت۔گشئے برز گپ کنوکاں گوں ہم ذیل اتنت۔من جاور چار اتاں۔ گوں ماریءَ گیشتر نزیک بیتاں۔آسنءِ سارتیں شیک سبزیں دیمءِ لچ اتگ اتنت۔آ بچکندگءَ چنچو براہدار درا بیتگءَ ات۔اے لبز من زبانءَ آورت نہ کت۔حدا برز انت پرچا۔

" بگش پچے حال انت۔چیزے لوٹیت یاناں۔" آئیءِ برزیں توارءَ پرس ات۔

" اناں منی گوراہر چیز ہست۔" من پسو دات۔

کمے دیراں ما بےتواریءَ اوشتاتیں۔ماریءَ بچکند ات۔زنڈیں جنیں منی کشءَ اوشتاتگیں بندیءِ سرا زہرگپتگ ات۔بیت کنت، آئیءِ مرد ات۔ برزۓ بارگیں، اسپیت کوچگیں دیم، رنگۓ صورتءِ براہداریں۔

" ژانءِ آئیءِ رانہ زرتگ۔" آئیءَ سکار کت۔

" سک حراب ئی کتگ۔" بندیگءِ پسہ دات۔

" من آئیءِ را گشت ہم کہ وہدے تو درکاتے آئیءِ پدا زورئے بلے آئیءِ منی گپ گوش نداشت۔"

پیرزال اوشتات۔گڈا ماریءَ گشت کہ رے موںءِ ترا سلام کتگ۔من منت گپت۔بلے منی توار منی ہساہگءِ توارءَ گار بیت۔آپر سگءَ ات۔"آ چون انت ڈڈۓ وش انت؟"

" وش انت؟چہ آئیءَ ہم کسے ڈڈتر بیت کنت۔" پیرزالءَ کند ات۔ہمے میانءَ منی راستیں کشءَ اوشتاتگیں ورنا بےتوارءَ اوشتاتگ ات۔آئیءِ چم آئیءِ دیمءِ اوشتاتگیں پیرزالءِ سک اتنتۓ آہم یک ذرچءِ آئیءَ روکءِ روکءَ گوں پہ مہریں نگاہاں چارگءَ ات۔من پدا ماریءِ نیمگا دلگوش بیتاں۔آچیزے گشگءَ ات۔

" مارا امیتءِ دا من یلہ دیگ نہ لوٹیت۔"

" ہچبر اناں۔" من پسو دات۔

منی چم پہ آئیءَ کوپگاں کپت انت۔اناگہ منی دلءِ لوٹ ات کہ سبزیں گدانی چیرءِ چہ آہاں زور پہ بدیاں۔آئیءِ زرنگیں برزگاں منی سرا سحر کت۔ہما "امیت"ءِ گپ ماریءَ کت۔آئیءِ وار ومدار، بیت کنت ہمے برزگءِ سرا ات۔ماری ہم ہمے وڑیں جیڑگانی تہا گارداں دیراں منی نیمگا چارات ۓ بچکند ات۔

" کیسءِ سوڑغ تئی حقءِ بہ بیت۔پدا ما سیر کنیں۔" آئیءَ گشت۔

منءِ آئیءِ اسپیتیں دنتانانی ترپکۓ کوسائی کرچکاں ابید گہ ہچ گندگءَ

نیا یگ ءَ ات۔

" پکائیءَ "من گشت۔ ہمیشک کہ منءَ یک پسوے وادنگی ات۔
آئیءَ برزتریں تواریءَ گپ جنگ ہنگیج کت۔

" ہو۔ تو یلہ دیگ بئے۔ ما یک شمبہانی روچءَ تیابءَ جان شودگءَ روئیں۔"

منی راستیں کشءَ اوشتاتگیں جنین انگت جاک ءَ ات۔ وتی مردءَ را گشت یے کہ آئیءَ بندی جاہءَ کارگسءَ چیزانی ٹوکری یے ایر کتگ۔ آئیءَ ہما چیزانی لڑ ہم داتءُ کٹن کت کہ شتریءَ بچارے۔ پرچے کہ بازیں چیز سک گران نہاد آنت۔ زمینءَ سرا تچگیں عرب انگتہ ڈینگ ڈینگءَ اتنت۔ روچءَ رژن چہ دریگءَ چو آپءَ وڑا ایر رچان ات۔ مردمانی دیم انچو گندگءَ آیگءَ اتنت، گشے زردیں رنگءِ تیل مالش کتگ انت۔ دل کشگءَ ات کہ دمان ءِ دمان چہ اودا وتءَ بہ کشاں۔ پیرزالءِ ترندیں توارءَ منی گوشانی پردہ درتگ اتنت۔ بلے منی دل لوٹگءَ ات کہ من گیشءَ چہ گیش ماریءَ کرا بوشتاں۔ نزانان چیچو وہد گوست۔ ماری وتی کارءَ باروا گپ جنان بیتءُ یک دلکشیں بچکندے آئیءِ لنٹانی سرا لئیبءَ ات۔ اے جاکءُ سلواتانی، گپءُ رپءُ زمینءِ سرا تچگیں عربانی ہلوتانی تہا یک ساہتے ہم اوشت نیاتک۔ بلے اے ریگزارءَ بے تواریءِ بچکندگ یے ہم ہست ات۔ ورنائیں بچکءُ آئیءِ مات۔ یک یکءَ

دراہیں عرب چہ اودا در کنگ بیت انت۔ انچو کہ اولی مردم چہ اودا در اتک۔ ورنائی درست بے توار بیت انت۔ پیرزال آسناں پر شچگءَ لگ اتءُ چٹ بہے وہدءَ سپاہیگءَ آئیءِ بڈ ٹپ ات۔ "اللہءِ اماناتے۔ اماں" تُو آئیءَ آسناں چے دست در کت۔ اشارہءَ گوں پسو دات۔ آدر اتکگ ات کہ کلا بے دستءَ مردیءَ آئیءِ جا گہ گپت۔ دومی بندیگءَ آجا گہ گپتءُ آدو ئیناں گشاد گشادءَ گپ کت۔ برزیں توارءَ اناں۔ پرچے کہ اوتا ک چہ پیسرءَ کساس بے توار ات۔ منی راستیں کشءِ بندیگ برگ بیت۔ گڈا آئیءِ زالءَ کار کتءُ گشت۔
" وتی جاندرائیءِ حیالءَ بدار۔ منی جان۔ شیطانیں کار مکن۔"

آئیءَ رند منی باریگ اتک، ماریءَ دستءِ اشارہءِ سرا بوسگے دات۔ روگ روگءَ من چک جت، چارات۔ ماری ہمو دا اوشتاتگ ات۔ آئیءِ دیم انگتہ آسناں گوں لچ اتگ ات۔ بے قراریءَ جاورءَ پچیں لنٹانی سرا بچکندگ انگتہ لئیبءَ ات۔

چہ آئیءَ چندے مدت رند ماریءِ نمدی اتک۔ ہے وہد انت کہ اودا زندگیءِ دومی دور ہنگیج بوت کہ آئیءِ بابتءَ من بے تواربیگءِ سوگند کتگ۔ ہمیشک تاں کہ آسک ترسناکیں دورے ات۔ من وروگ بندگ نلوٹاں۔ چہ اے دگراں منءَ کم بے تاہیریءِ سما بیت۔ بلے آزادیں مردیءِ وڑا حیال کنگءِ عادت منءَ گرانءَ کپت۔ مثالءِ گپءَ اناگہ حیال اتکگ ات کہ تیاب دپءَ روگءُ

اوڑنا گ کنگ لوٹیت ۔ پادانی سرالیٹ ورانئیں کساں کسانئیں چولانی حیال ءُ پدا قرارء اجبیں مارشتاں ، بندیگ جاہء اوتاک ءِ تنگی ءِ راگیشتر بے رحم جوڑ کت ۔ بلے اے جاور چندے ماہ ءَ بیت ۔ پدا من دوی بندیگانی ہیل ءُ عادت وتی کننت ۔ من وتی وکیل ءِ وداری کت یا کہ پیڑگاہء سئیل کنگ ءِ باترا بیگاہء ۔ اے دگہ وہدء گوازینگ ءِ باترا من شریں روچ ءُ بندے بے جوڑ کنگ ات ۔ باز رندء وا حیال اتک کہ اگاں من ءِ مرتگیں درچکی ءِ شاہی ءِ سرا بنئیگ ءِ لاچار کنگ بہ بیت ۔ گڈا من کم کم ءِ آسمان ءِ چاراں وتی زندگی ءِ گوازینگ ءِ ہیلدار باں ۔ انچو کہ مروچاں من وتی وکیل ءِ اجبیں نکطائیاں چاراں ءُ وہدء گوازینگ ءِ یاں ۔ یا پیسرترء ماری ءِ ہمراہی ءِ کمک وہدء گوازینگ ءِ باترا یک شمبہانی ودار کت ۔ من وت ءِ را مرغ ءُ جمبرانی سرپرانی چارگ ءِ عادت داتگ ات ۔ پدا ہم من ادا درچک یی ءِ شاہانی سرا بندیگ نہ اتاں ۔ دنیاء باز مردم چہ من ءِ بدتریں جاوری ءِ زند گوازینگ ءِ ات ۔ منی ماتء ستک ات ۔ ءُ آئی ءِ مدام گشگ ات ۔ کہ کم کم ءِ انسان ہر کارء ہیلدار بیت ۔

بلے من واں اے حدء وت سریں مردے نہاں ۔ بندات ءِ چندے ماہ سک ناتاہیری ءِ گوستنت ۔ مثال ءِ جبرء نفسی واہشانی تاہیر پہ من ءَ وبالے بیت ۔ عمرء حیال دارگ بہ بیت ۔ گڈا اے قدرتی چیزے ات ۔ من تہنا ماری ءِ بابت ءِ حیال نہ کت ۔ جنین منی دماغ ءِ سرا سوار بیتگ ات ۔ دراہیں جنین کہ من گوں آہاں دوستی کتگ ۔ گیراتک

انت ۔ آدراہیں گپ ءُ جبر منی چمانی دیم ءِ گرداتنت ۔ نوبت داں آسنچک ءِ رس ات کہ منی اوتاک ہم چہ جنینانی صورت ءُ کوئنیں جزبگاں پُر بیت ۔ من پریشان الما بیتگ اتاں ۔ بلے اے ہم وہدء گوازینگ ءِ یک حیلہ ئے آت ۔

کم کم ءِ منی گند ءُ نند جیل ءِ مزنیں کارداری ءِ گوں بیت کہ ورگ ءِ وہدء چل جاہء چارگ ءِ اتکگ ات ۔ آئی ءِ جنینانی بابت ءِ گپ جست کت ۔

" بندیگ درستاں چہ گیش ہے چیزء زنگ ءِ جن انت ۔"

" منی وتی ہے حال انت ۔ بلے چونائی ءِ اے ہم مزنیں زوراکی ات ۔ اے کاروامر تگیں ءِ گشگ ءِ مثال انت ۔"

" بلے پدا ہما اصل گپ کہ شما بندیگ پرچا کنگ بے ات ۔؟ اے کارء شما ہما وہدء کت کنئے وہدے شما آزات ات ۔ اداچہ شما آزاتی پچگر گ بیتگ ۔"

" اے جیڑہ ءِ سرا من اے رہبندء کدی حیال نہ کتگ ۔ بلے گپ منی مجگ ءِ نشت ۔ اے وڑا شر انت پرچے کہ بندیگی ءِ مول ءُ مُراد بے معنا بیت ۔"

بندیگ جاہء مستر ءِ پہوء سر سُر ینت ۔

" تو چہ اے دگہ بندیگاں جتائے ۔ تو حیال کت کنئے ۔ آحیال کت نہ کناں ۔ پدا ہم آ یک ناں یک راہے شوہاز کننت ۔ گیشتر بندیگ نفسی تاہیرء واستہ وت ءَ وت شُہین انت ۔"

ءُ جیلر منی اوتاک ءِ چہ دراتک ۔ دومی روچ ءِ من ہم ہما کار کت ۔

سگریٹانی نہ رسگ ہم یک چکاسے ات۔ من بند کنگ بیتاں۔ گڈا آہاں منی بیتی، چمپلانی لیس ءُ منی کیسگ ءِ ہر چیز، گوں سگریٹاں چہ من پچ گپت انت۔ من ءِ جتائیں ادتا کے دیگ بوت۔ گڈا من گوں آہاں گشت۔ اگاں اے دگہ چیزناں گڈا کم چہ کم منی سگریٹ من ءِ دیگ بہ باں۔ بلے سہی بیتاں کہ بندی جاہ ءِ سگریٹ کشگ منکن انت۔ ہے چیز ءِ من ءِ درستاں چہ گیش ناتاہیر کت۔ اولی چندے روچ من سک ناتاہیری ءِ گوازینت۔ چش کہ بازوہد ءِ دار ءِ کچل پاتنگ انت ءُ چوسگ ءِ لگ اتنت۔ دراہیں روچ ءِ دل حراب بیت۔ بے ہوشی ءِ جاور ءِ وپتاں۔ اے منی زانگ ءِ نیاتنگ۔ سگریٹ کشگ پرچا منکن انت۔ دومیاں چہ اشی ءِ ہچ تاوان نہ رسیت۔ پدا من سہی بیتاں کہ اے ہم سزاء ءِ یک بہر ات۔ بلے اے زانگ بازدیراں اتنگ۔ اے وہد ءِ سگریٹ ءِ طلب پشت نہ کپتگ ات۔

اے ناتاہیری ءِ امید بندی جاہ ءِ من سک نہ وش نہ اتاں۔ بلے درستاں مستریں جیڑہ ایش ات کہ وہد چون گوازینگ بہ بیت۔ کے وہد ءِ من کوہنیں یاوان ءِ گیر آرگ ءِ کار وست ءِ زرت۔ گڈا کے بیزاری ءِ مارشت کمتر بیت انت۔ من وتی وپسگ ءِ ادتا ک ءِ بابت ءِ حیال کت۔ دراہیں چیزاں یک یک ءِ چاران ءِ یک کنڈے چہ دومی کنڈ ءِ شتاں۔ پیس پیسر ا اے چکر بس یک منٹی ءِ بلاس بوت۔ بلے وہدے من ہے کار پدا کت۔ گڈا گیشتر دیر لگ ات۔ من سوڑغ کت۔ دراہیں چیزانی سرا ایریں شے آں، ءُ دراہیں شے آئی تک ءُ

گیچناں، پدا تنک ءُ گیچنانی تنک ءُ گیچناں وتی دل ءِ تہا نقش بے جوڑ کناں۔ اشانی ہمراہی ءِ من ہے دراہیں تنک ءُ گیچنانی لڑ یاد کنگ ءِ جہد ءُ کوشش کت۔ سرا بگر واں گڈسرا۔ آسرا ایش بیت کہ چندے ہپتگاں رند من اے دراہیں چیزانی نام ءِ گرگ ءِ پوریں ساہتے گوازینت کت۔ ہمنچو حیال کت۔ ہمنچو گیشتر تنک ءُ گیچن دیما اتنک۔ اے نہ کتوکیں ذرے چے ات۔ نوں من ءِ باور بیتگ ات کہ دنیا یا یک روچے گوازینگ ءِ پد مردم آسانی ءِ صد سال بندی جاہ ءِ گوازینت کنت۔ ہمنچو یاد آئی ءِ دل ءِ آباد بیت کہ آ کدی بیزار نہ بیت۔ پدا انت کہ اے ہم یک تہری ءِ عوض انت۔

پدا واب۔ اول اول ءِ شپ شپ انت روچ ءِ ہم شری ءِ سرا واب نیاتنگ۔ بلے کم کم ءِ شپاں واب آیان بیت۔ روچ ءِ ہم کم کم ءِ مردم ہپینگ بوت۔ گڈسرا من شانزدہ واں ہپدہ ساہت وپتاں۔ بس ششش ساہت گوازینگ ءِ جیڑہ ات۔۔۔۔ ورگ۔۔۔۔ ششت ءُ شود۔۔۔۔ یاد۔۔۔۔ ءُ پدا ہما قصہ:

یک روچے من وتی تکر ءِ چارگ ءِ اتاں۔ گڈا آئی ءِ چیر ءِ چے روتا کی چنڈے دیست۔ کاگدا نچو کوہن ات، ماں آئی ءِ پد ربنیگ ءَ ات، ذرد گشتگ ات بلے لبز انگت واناک اتنت۔ اے یک روی ءِ قصہ ات۔ آئی ءِ اولی بہر بیگواہ ات۔ اے دگہ بہر ءِ چہ انگل جنگ بوت کہ کارہ بنیگ ءِ جاگہ چیکوسلوا کیہ انت۔ یک کلکی مردے وتی بحت ءِ چکاسگ ءِ ہاترا ملک ءِ ڈن شت۔ بیست ءُ

پنچ سالءِ رند، بازیں زرءُ مالے پچ کنگءِ پد آگوں وتی جنءُ چکاں واتر بیت۔ ہے دورانءِ آئیءِ مَاتءِ ءُ گہارءِ بازارءِ ہوٹلے پچ کنگ ات۔ آئیءِ جنءُ چک دگہ ہوٹل ئیءِ یلہ داتنت ءُ وت وتی مَاتءِ ہوٹلءِ نندگءِ اتک۔ وانکہ آئیءِ جنءُ چک باندا آئیءِ شوہاز کنان ہے ہوٹلءِ بیاینت۔ گڈا اے پہ آئیءِ مَاتءُ گہارءِ حیرانیءِ سبب بہ بیت۔ آئیءِ مَاتءُ گہاراں آہجہ نیا ورت۔ ورگءِ وہدءِ آئیءِ آہانءِ مزنیں زرّے پیش داشت۔ شپءِ ہردو ہور بوت انت۔ آئیءِ را کُشت ئیءُ زرّانی آوار جنگءِ پد لاشءِ ماں زرءِ چگل دات۔ دومی روچءِ آئیءِ جنین اتکءُ آہانی مہمانءِ نامءُ نشانی داتنت۔ آئیءِ مَاتءِ وتءِ وت پاہو داتءُ کشت، گہارءِ چاتءِ دور کت۔ من ہزارر رندءِ ونت۔ باز رندءِ پوراسک شر ات۔ باز وہدءِ چٹ نہ بیتگین۔ منی حیالءِ وتی مرگءِ وت دعوت دیگ ات۔ اے وڑیں کار کنگ نہ لوٹیت۔

وابءِ مزن مزنیں دوران، یات، روتاکءِ فکر۔ ءُ تہاریءُ روشنائیءِ ٹپا پلو۔ روچ گوزان انتنت۔ من جاہے ونتگ ات۔ بندی جاہءِ وہدءِ سمانہ کپیت۔ بلے منءِ چچ ئے سمانہ بیت۔ روچ یکیں وہدءِ دراج ہم بیت کنت ءُ کسان ہم۔ اے منی زانگءِ چہ ڈن ات۔ یکیءِ رند دومی، دومیءِ رند سیمی۔ روچ گوزان بیت انت۔ راست ایش انت کہ من وہدءِ را ہچبر روچانی حسابءِ کساس نہ کت۔ البت گوشتگیں زیکءُ آیوکیں باندات بے معنائیں گپ نہ اتنت۔

یک سُباہ ئیءِ وہدے سپاہیگءِ منءِ حال دات کہ جیلءِ منءِ شش ماہ گوستگ۔ گڈا من باور کت۔ بلے منی مارشانی تہا ہچ تپاوت نیاتک۔ منءِ وا انچو سماہتیگءِ ات چہ کہ من بندی جاہءِ اتکگاں۔ یکیں روچءِ بے کساسیں درچ برجاہ انت ءُ من دومی سیمی رندءِ جیتگیں کاراں کناتاں۔ سپاہیگءِ روگءِ رند من ٹینءِ درپ یے تز ہینت وتی دیم چارات۔ منی دیم سک سنگین گندگءِ اتک۔ من بچکندگءِ جہد کت بلے ناکام۔ جتا جتائیں وڑ چکاس اتاں۔ بلے منی دیم موبجاہ بے قرار گندگءِ اتک۔

روچ ایر روگءِ ات۔ اے ہما ساہت انت کہ لبزے بیان کت نہ کن انت۔ بندی جاہءِ زمینءِ چہ بیگاہءِ توار چو روانک ئیءِ دروشمءِ لیٹ وران پاد آیان انتنت۔ من آسنءِ شیک والائیں دریگءِ نیمگا شتاںءُ روچءِ گڈی رژناں یک رندے پہ اوتی دیم چارات۔ بلے ہما سنگینی۔ اے حیرانیءِ گپ یے نہ ات۔ من سک سنگین اتاں۔ ہے وہدءِ من انچیں توارے اش کت کہ من دیرا انت نہ اش کتگ ات۔ اے منی وتی جندءِ آوازات۔ چہ لہتے روچءِ ہے آواز منی گوشاں کپگءِ ات۔ نوں سما کپت کہ من گوں وتءِ گپ جت۔ منءِ یک گپے یاد اتک کہ نرسءِ مَاتءِ جنازہءِ وہدءِ گشتگ ات۔ بلے ہچ راہءُ در نیست ات۔ کسیءِ را چہ گمان بیت کہ بندی جاہءِ بیگاہ چونیں بنت۔

{☆☆☆}

(۹)

اگاں مردم حساب جنان بکنت گڑا اے کشگ بیت نہ کنت کہ اے ماہ
چہ آدگہ ماہاں ست رواجی ءِ گوستنت۔ انگتہ اے گرماگ ءِ موسم ہلاس نہ بیتگ
ات۔ کہ دومی پہ بندات بئیگ ءِ اتک۔ ہے گرماگ ءِ موسم ءِ کساس بنگیج ءِ منی
بحت ءِ بدل بئیگ ءِ گمان ات۔ منی کیس جون ءِ ماہ ءِ گڈسرا آمیدگس ءِ دیم ءِ پہ گڈی
گوشدارگ ءِ واستہ پیش بئیگ ءِ روگی ات۔

ہماروچ ءِ کہ منی جیڑہ ءِ گوشدارگ بندات بیت۔ روچ گوں کلیں جلال ءِ
جاہاں حرّ پگ ءِ ات۔ منی وکیل ءِ من ءِ باور کنائینت کہ سوڑغ دومی یا سیمی روچ ءِ
دیم ءِ کئیت۔ ”من ءِ حال ءِ گپتگ کہ آمیدگس تی جیڑہ ءِ سوڑغ ءِ ہازریتاں کنگ
لوٹیت۔ پرچا کہ پدا آئی ءِ راپت ءِ کشگ ءَ یک کیسی ءِ گوشدارگ بندات کنگی
انت کہ آسک الّمی انت۔“

سُباہ ءِ ہپت بج ءِ منا سپاہیگانی گاڑی ءِ سوار ءَ کت۔ آمیدگس ءِ
رسینت اش۔ سپاہیگاں من ءِ یک کسانکیں اوتاکی ءِ برت، ماں آئی ءِ تہاری ءِ بو
آیگ ءِ ات۔ ما یک دروازگی ءِ دپ ءِ اوشتاتیں۔

تہا چہ جاک ءِ سلوات ءِ، کرسیانی کشان کنگ ءَ، گپ کنگ ءَ آواز
آیگ ءِ ات۔ یک چیرءِ بےتواریں چست ءِ ایرے، گشئے یک کسانیں کلگ

پی ءِ یک دعوتے ءِ شعر ءِ صوت ءِ مجلس ءِ رندہال پہ ناچ ءِ ہورک کنگ بئیگ ءِ
ات۔ پولیس ءِ یک سپاہیگی ءِ گشت کہ قاضی دیگہ نیا تنگ ءَ من ءِ سگریٹے پہ
کشگ ءِ دات۔ من اناں کت۔ کمے دیراں رند آئی ءِ من ءِ پرس ات کہ من
پریشانی مارگ ءِ نہاں۔ من اناں ءِ پسو دات۔ آئی ءِ بدل ءِ من جیڑہ ءِ گوشدارگ ءِ
ودارءِ گوں بےصبری ءِ کنگا اتاں۔ پرچے کہ اے منی اولی رندات۔

” بیت کنت۔ بلے یک ءَ دو ساعت ءِ رند مردم نلگیکی ماریت۔“ دومی
سپاہیگ ءِ گشت۔

کمے دیراں رند اوتاک ءِ ٹلو ءِ توار کت۔ آہاں منی زمزیل بوتک انت ءَ
میاریگانی کِسک ءِ تہا برت ءَ۔

آمیدگس ءِ اوتاک چہ مردم ءِ پُر ات۔ دریگ بند اتنت۔ بلے چہ
دروازگاں روچ تہا آیگ ءِ ات۔ اوتاک ءِ تہا گرمی ءِ سبب ءِ چہ بنگیج ءِ ارواہ پہ
بئیگ ءِ ات۔ من نشتاں۔ سپاہیگ دوئیں کشاں اوشتاتنت۔

لہتے مردم یک ردی ءِ نشتگ ءَ من ءِ روک روک ءِ چارگ ءِ اتنت۔ من
اتکل جت کہ آ آمیدگس ءِ جھگیر انت۔ منی نگاہاں آہانی ایوکی ارزش ہچ نہ ات۔ انچو
کہ ٹرامی ءِ دیم ءِ نشتگیں مردم مئے دروشمانی تہا یک انچیں چیزے ءِ شوہازءِ بہ بنت کہ
آہانی تب ءِ وش کنگ ءِ سبب بہ بیت۔ اے گپ ءِ ہا کے نیست کہ اے
چیرتیں مثالے ات۔ بلے اے مردماں منی دروشم ءِ تہا تب ءِ وشی ءِ بدل ءِ منی ردی ءِ

نشانی شوہازاتنت۔ ہردکانی میانجین ءَ انچو تپاوت ہم نیست ات۔ پدا ہم منی حیال ہمیش ات۔

مردمانی مچی ءُ اڈتاک ءِ گوات ءِ بند بئیگ ءِ سبب ءَ منی سر ترگ ءَ لگ ات۔ من چاریں نیمگاں نگاہ گردینت۔ بلے ہچ پجاروکیں دروشم ندیست۔ من ءَ باور بئیگ ءَ نہ ات کہ اے درستیں مردم منی سبب ءَ اداں مچ انت۔ دلوشی ءِ بنجاہ بئیگ پہ منی واستہ نوکیں تجربگے ات۔ انچنائیں وہدے کس ءَ منی نیمگا انچو دلگوش نداتات۔

" چیچو مچی انت۔" من گوں سپاہیگ ءَ گشت۔

آئی ءَ من ءِ سر پد کت کہ مچی ءِ سبب ءِ ذمہ وار روتاک انت۔

" آہاں اودا نشتگ انت۔" آئی ءَ جہگیرانی جہلا ٹیہلانی دیم ءَ نشتگیں مردمانی نیمگا اشارہ کت۔

" کئے؟" من جست کت۔

" تاکار" آئی ءَ گشت۔

چہ آہاں یکے سپاہیگ ءِ پجاروک ات۔ آ گندگ ءَ گوں گسک ءِ نیمگا اتک ءُ گوں ترندی ءَ دست ءُ دروہ بیت۔ اے تاکار مزن عمریں مردے درا بیت۔ آ گران ءُ سنگینیں دروشم پی ءَ گندگ اتک انت۔ بلے انداز دوش ات۔ من چارات کہ آمید گس ءِ اڈتاک ءِ دراہیں مردم یک ءُ دومی ءَ گوں ہوار بازیں ٹولیاں بہر بیتگ اتنت۔ انچو کہ یک کلب پی ءَ یکیں حیال ءِ مردم یک جاہ بنت۔ منی

باوست چو یک درآمدی ءَ ات کہ درواز گ ءَ سٹ کتگ۔ تہا اتکگ۔ تاکار ءَ گوں من ءَ سنگتانی وڑا گپ جت ءُ امیت پدرا کت کہ سوڑغ منی حق ءَ بیت۔ من آئی ءِ منت گپت ءُ آئی ءَ بچکندات۔

" ما تئی بابت ءَ بازیں حبر شنگ کتگ۔ گرما گ ءَ حال باز کم بنت۔ ہمیشکہ تئی ءُ پت ءِ کشگ ءِ کیس ءَ ابید مئے گورا دگہ حاصیں حبر نیست ات۔ تو ہے کیس ءِ بابت ءَ بلکیں اش کتگ۔؟"

آئی ءَ تاکارانی رد ءَ نشتگیں یک زندءُ پچکیں مردی ءِ نیمگا اشارہ کت کہ آئی ءَ سیاہیں فریم ءِ عینک ءِ پچمان ات۔ آ من ءَ چٹ کوہ ءِ قاف ءِ بلا ہے گندگ ءَ اتک۔ آ مرد پیرس ءِ روتاکانی حاصیں تاکار انت۔ اصل ءَ آ پت ءِ کشگ ءِ درچ ءَ اداروان دیگ بیتگ۔ بلے رند ءَ تئی کیس ءِ حبرانی راہ دیگ ءِ ڈبہ ہم آئی ءَ سرادیگ بیتگ۔" آئی ءَ گشت۔

من گشگی اتاں کہ " تئی باز مہربانی" بلے پدا حیال کت کہ اے احمقیں کارے بیت۔ پدا ہم آئی ءَ من ءِ پہ مہر دست ملائینت۔ شت۔ داں کمے دیراں دگہ حاصیں گپ دیم ءَ نیاتک۔

چہ آئی ءِ پد منی وکیل گوں کوٹ ءِ وتی ہمکارانی ہمراہی ءَ اڈتاک ءَ پترت۔ آ گوں تاکاراں دست ءُ دروہ بیت۔ کمے دیراں کند ات ءُ گپ جت۔ گش ءَ دیوان جاہی ءَ نشتگ ات۔ یک ٹلوی ءِ توار کت ءُ درست وتی وتی

جا گہاں رست انت۔ منی وکیل اتنک گوں من دست ءُ دروہ بیت ءُ من ءِ سوج
دات کہ دراہیں جستانی کسانیں پسو بدے۔ ءُ بس۔ "پدا من بزاناں ءُ منی کار۔"

منی راستیں نیمگا کرسی ءِ توار بیت۔ یک برزءُ بارگیں مردی ءِ عینک پے
چماں وتی گاؤن ءِ لوچاں داراں کرسی سرا نشت۔ اے سرکاری وکیل
ات۔ آمیدگس ءِ کاردارءِ جارجت کہ قاضی پیداک انت۔ ہمے دہرءِ اداتاک ءِ دیم ءِ
دو گواتو سرگ ءِ بنا بیت۔ سئے قاضی۔ دوءِ سیاہیں ءُ یکی ءِ سہریں گد پوش اتنگ
ات۔ بغلاں مسل داشتگ اتنت ءُ سک اشتاپی ءِ وتی جاہ ءِ نیمگا شتنت۔ آہانی جاہ
چہ آمیدگس ءِ زمین ءِ کمے گز برزتر ات۔ سہر گدیں قاضی میانجیں ءِ مزن پشتیں کرسی ءِ
سرا نشت ءُ کلاہ ٹیبل ءِ سرا ایر کت۔ سینگیں سرءِ ہید پہک کت انت۔ کیس ءِ
گوشدارگ بنا بیت۔ تاکاراں قلم دست ءِ کت نشتنت۔ درستانی دروشم ءِ کلاگ
زیرگی بیزارے جلشک ات۔ ابید چہ یکی ءِ کہ چہ وتی ہمکاراں سک کستر ات ءُ قلم
ٹیبل ءِ سرا ایر کتگ ات۔ من ءِ روک روک ءِ چارگ ءِ ات۔ حاکی رنگیں
پتلون، بارگیں ٹائی، جوان ءُ سادگیں دروشم، درستاں چہ فکر کنگی چیز آئی ءِ چم
اتنت۔ زردءُ ساپ ءُ سلہیں کہ آ من ءِ سک اتنت۔ چہ جزبگاں بے سما۔ کمے
دیراں منی چکاس ءِ وزگت بیت انت۔ آمیدگس ءِ کاروڑءِ بابت ءِ من سر پد نہ اتاں
۔ ہمیشکہ آمیدگس ءِ بنگیجی جست ءُ ایراں منی سر پہ نہ بیت۔ جرگہ ءِ واستہ سُورتی، چہ
سرکارءِ وکیل ءِ قاضی ءِ جست ءُ پرس، جرگہ ءِ ہاترا مزن قاضی ءِ گچین کنگ، فرد جرم ءُ

دگہ دگہ، ہمے میان ءِ چندے ہجہ آرگیں نام ءِ سر پد بیتاں ءُ بس۔ شاہدانی نام توار
کنگ بیتنت۔ بازءِ نام اش کت۔ حیران بیتاں۔ مجی ءِ غباریں دروشمانی تہا
رے موں، ماسوں، سالمانو، کماش گس ءِ سرپانک، دربان۔ کماشیں پیرے، ءُ
مَاری پاداتک انت۔ سر پہ رند درواز گ ءِ ڈن دراتکنت۔ حیرانی ءِ گپ ایش
ات کہ اینچو دیرءِ من آہان ءِ پجاؤرت نہ کت۔ مَاری اوشتگ ءُ ہے ءِ دہرءِ گڈا ءُ
من ءِ سلام ئی دات۔ گڈسری نام سلیست ءِ جیگ ات۔ آ پاداتک۔ من دیست کہ
آئی ءِ کش ءِ ہما کسانکیں اجبیں جنین نشتگ ات کہ آئی ءِ یک رندے منی ٹیبل ءِ سرا
نان وارتگ ات۔ آئی ءِ چم من ءِ سک اتنت۔ بلے منی گورا اینچو وہد نیست ات کہ
آئی ءِ اوابتیک ءِ سرا حیران بہ باں۔ قاضی ءِ پدا گپ جنگ بنا کت۔

" جیڑہ ءِ گیش ءُ گیشواری ءِ کار بندات بنگی انت۔ چو کشگ ءِ حاجت نہ
انت کہ شمارا دراہیں مردمان ءِ ہچ وڑیں جست ءُ ایراں کار نیست۔ من جیڑہ ءِ وتی
وڑا اینچا ساں کناں ءُ جرگہ ءِ سوڑغ ءِ سرا پہ انصاف فکرءِ حیال کناں، ءُ کمے اینگرءُ آنگر
بیت۔ گڈا کسی ءِ راہم اداتاک ءِ بندگ ءِ اجازت نہ بیت۔"

گرم گیش بیان ات۔ لہتے مردم ءِ روتاک زرتگ ءُ گواتو کتگ
ات۔ مزن قاضی ءِ گشگ ءِ پدا آمیدگس ءِ کاردارءِ سئے گواتو آورت ءُ قاضیاں ہم
وت ءِ گوات کنگ بنگیج کت۔

کیس ءِ گوشدارگ بندات بیت۔ قاضی ءِ گوں نرمی ءِ چو بگش گوں پہ

مہری ءِ جستءُ پرس بنگیج کت۔ درستاں پیشءِ منی نامءُ ڈسءِ جستءُ پرس کنگ بیت۔ من چہ اے رسمی کاروڑءِ تنگ اتکگ اتاں۔ بلے اے لازمی کارے ات۔ آخر یک دگہ مردیءِ سرا کیس کنگ ہم ناانصافی بیتگ ات۔ قاضیءِ منی رودیءِ سرحال چہ بنگیجءِ گپتگ ات۔ واتان ات۔ دوسے گپ وانگءِ پدا آئیءِ چہ من جست کت۔ "اے درست راست انت۔؟" من ہر رندءِ گشتگ۔ "جی واجہ" منی وکیلءِ منءِ انچو سوج داتگ۔ ہے کارءِ گپڑے دیر لگ ات۔ ہے وہدءِ تا کار اشتاپ اشتاپءِ نبشتہ کنان انت۔ بلے پکیں تا کارءُ مشینءِ وڑیں جنینءِ چم منءِ سک انت۔ جرگہءِ مردم مزن قاضیءِ روک روکءِ چارگءِ انتءُ منءِ پدا ٹرامءِ اے دگہ سواریانی گمان بیت۔

نجءِ شاکارت۔ مسلءِ لہتے تاک لیٹینت۔ ءُ گوات کنانءِ گوں سنگینیءِ گپ جت۔ "توں من چندے انچیں گپانی نیمگا دلگوش دیگ لوٹاں کہ آہانی سر ظاہرءِ گوں اے کیسءِ ہچ وڑیں سیادی نیست۔"

من سرپد بیتاں کہ آ منیءُ ماتءِ سیادیءِ بارو اگپ جنت۔ منی حیالءِ سکیں ایرادگرگی گپے ات۔

" تو وتی ماتءِ کماش گسءِ پر چا راہ دات۔"

" منی گورا انچو زر نیست ات کہ لوگءِ آئیءِ جوانیءِ چارءُ گزارءِ کت بکناں۔"

" ترا اے جتائیءِ نہ توریتگ۔؟"

" مئے وا ہگ گوں یک دومیءِ ہمگرنچ نہ اتنت۔ پمیشکہ گوں نوکیں جاوراں مازیت ہیلدار بیتیں۔"

" منی مطلب اے جیڑہءِ پٹءُ لوٹ نہ ات۔ خیر تو (سرکارءِ وکیلءِ نیمگا چارات ءُ گشت) جستءُ پرسے کنگ لوٹ ئے؟"

سرکارءِ وکیلءِ پشت چہ من پرات۔

منی نیمگا نہ چاراتءُ آئیءِ جست کت۔

" واجہ (قاضی)ءِ اجازت بہ بیت۔ گڈا من اے زانگ لوٹاں کہ تو کورءِ سرا پدا شتگ ات ئے۔؟ ۔۔۔۔۔ عربءِ جنگءِ ہا ترا؟"

" اناں"

" گڈا تو وتا سِ پر چا برتگ ات گوںءُ پدا ہمے جاگہءِ پر چا شتگ ات ئے۔؟"

" اے وابس قدرتی بیت۔"

" سک شر، ہنی ہمنچو بس انت۔" آئیءِ گوں بےادبیءِ گشتءُ نشت۔ پدا چپ بیت۔ منءِ شریءِ سرا یاد نہ انت۔ بلے قاضیءُ دو وکیلانی میانءِ گپءُ رپءِ رند مزن قاضیءِ آمید گسءِ ہلاس کنگ ئے جار جت۔ شاہدانی بیان دان بیگاہءِ مہتل دارگ بیت انت۔

آئیءَ پیش کہ کاروڑءِ بابتءَ من چیزے زانت بہ کتیں۔ سپاہیگاں منءَ بندی جاہءِ گاڑیءَ نادینت پدا برت۔ سُہارگ کتگ ءُ گیش اتگ اتاں کہ آپدا اتکءُ رست انت۔ من پدا ہما اوتاکءَ اتاں۔ ہما دروشمانی دیمءَ ءُ کیسءِ گوشدارگ بنگیج بیت۔

گرمی بازگیش بوتگ ات۔ ہر کسءَ گواتوگون ات۔ جیوریءِ مردم، دوئیں وکیل، چندے تاکار، دگہ۔ ورنائیں تاکارءُ مشین دروشمیں زال۔ وتی نندجاہانی سرا نشتگ اتنت۔ بلے گوات کنگءَ نہ اتنت۔ ہر دوبس منءَ چارگءَ اتنت۔

من وتی دیمءِ ہید پہک کتنت۔ من کئے اتاں، کجا اتاں، اے بابتءَ منءَ ہما وہدءِ ہوش اتک وہدے کماش گسءِ سرپانک پہ شاہدیءِ ہاترا لوٹائینگ بیت۔ وہدے آئیءَ جست کنگ بیت کہ منی ماتءَ منی زنگ جت یا ناں۔ گڈا آئیءَ پسو دات کہ جنینگءَ وا بلے، کماش گسءَ دراہیں نندوکاں وتی کسءُ ورناں گوں گلگءُ ماسیت ہست انت۔ قاضیءَ یکءُ نکلیں پسوے لوٹ ات۔ گڈا آئیءَ گشت کہ "ہو"۔ اے رندءَ آئیءَ وتی پسو نہ گیشینت۔ دومی جستءِ پسوءَ آئیءَ گشت۔ کہ جنازہءِ روچءَ منءَ "پتاہیر" دیستگ گڈا آحیران المابیتگ۔ "پتاہیرءِ" مطلبءِ گیشینگءِ واستہ کشگ بیت۔ گڈا آئیءَ سرجہل کتءُ یک ساہتیءِ واستہ چمپل چارا تنت۔ پدا آئیءَ گشت کہ من وتی ماتءِ میت نہ چارا تگ۔ یک ارسءِ ترمپے ہم نہ ریتگءُ ثواب کنگءَ رندءَ مانءِ

شنگ اتاں۔ یک دگہ گپیءِ ہم آحیران بیتگ ات، آ ایش کہ منءَ وتی ماتءِ عمرءِ نزانکار اتنت۔ کمے دیراں بے تواریءِ رند قاضیءَ جست کت کہ اے دراہیں گپ تو ہے میارگءِ بابتءَ کشگ انت ناں۔ کماش گسءِ کارمستر وانگ بیت۔ گڈا قاضیءَ گشت کہ اے یک رسمی جست ات۔ سرکاری وکیلءِ را جست کنگ ءِ واستہ پرسگ بیت۔ گڈا آئیءَ پسو دات۔ "بالکل اتاں، منی گورا دراہیں گپ موجود انت۔" آئیءَ جنگءِ کٹ انگیں سپاہیگ پیءِ وڑا منی نیمگا چارات ءُ انچیں وڑے اے گپ گشت کہ منی دلءَ گشت بگرے، اے دراہیں مردماں منی سرا پچکوزہر اتک۔

پدا قاضیءَ منی وکیلءُ جرگہءِ جہگیرانءَ جست کنگ ئے گشت۔ گڈا آہاں پہ اناں پسو دات۔ پدا دربان لوٹائینگ بیت۔ کسکءِ روگءِ وہدءَ منی نیمگا نگاہے جتءُ دیم آنگو کت۔ جستانی پسو دیگءَ آئیءَ گشت کہ منءَ ماتءِ میتءَ را چارگءَ اناں کنگ ات۔ واب کپتگ اتاں۔ کافی وارتگ ات۔ سگریٹ کش اتگ ات۔ آمید گسءِ اوتاکءَ پہ منی ذاتءَ زہرکنیءِ نوکیں جزبگے ودی بیت۔ منءَ اولی رندءَ سما کپت کہ من میاریگیاں۔ سگریٹءُ کافی نوشگءِ گپ یک رندے پدا گشائینگ بیت۔

سرکاری وکیلءَ یک رندے پدا منی نیمگا گوں مواہیں چماں چار ات۔ منی وکیلءَ چہ دربانءَ جست کت کہ آئیءَ ہم سگریٹ کش اتگ ات یا

اناں، بلے سرکاری وکیل ءِ پرے گپ ءِ سک بد برت کت۔

" من اے زانگ لوٹاں کہ اے آمید گس ءِ کیس کئی سرا کنگ بئیگ ءَ انت۔ یا منی دوست اے سر پد انت کہ سرکاری شاہد ءِ سرا تہمت جنت، اے راستیاں دروغ کنت۔ پدا چکیں ءُ جوانیں راستیاں۔"

آئی ءِ باوجود قاضی ءِ دربان ءَ را پسو دئیگ ءِ حکم دات۔ پیر مرد کمک

اڑات۔

" ہو من ءِ سما انت کہ من ءِ سگریٹ کشگ نہ لوٹ اتگ ات۔ بلے اے ورناءِ سگریٹ ءِ سلاہ جت گڈا اشانتگی ءِ لوٹ ہمیش ات کہ من بزیران ئے۔"

قاضی ءِ منی حیال زانگ لوٹ ات۔

" شاہد راست گشیت۔ من آئی ءِ سگریٹے داتگ ات۔"

دربان ءِ گوں حیرانی ءِ منی نیمگا چارات۔ گش ئے منی نیاز مندات۔ کمک

پنچ ءُ سشش ءِ رند آئی ءِ گشت کہ من کانی ہمائی ءِ کشگ ئے پدا وارتگ ات۔ منی وکیل گل ءِ کندگ ءِ لگ ات۔

" من ءِ امیت انت کہ جرگہ اے بیان ءِ ارزشت ءِ بابت ءِ الما فکر کنت۔"

بلے سرکاری وکیل گوں جوانمردی ءِ اوشتات ءُ لبزانی سرا زور دات ءُ

گشت۔

" الما۔ جرگہ لازم فکر کنت ءُ ہمے آسر ءِ رسیت کہ اگاں دگہ ہچ کسے آئی ءِ را کانی سلاہ جنگ ات گڈا شر ہمیش ات کہ آئی ءِ منکن بہ کتیں۔ کم چہ کم ہمامیت ءِ ہاترا کہ آئی ءِ دنیاءِ آیگ ءِ سبب بیتگ۔"

پدا دربان واتر بیت شت۔ تو ماس پیرے گوانک جنگ بیت۔ گڈا آمید گس ءِ یک کارداری ءِ آئی ءِ راداں کسک ءِ سر کت۔ آئی ءِ گوں آمید گس ءِ گشت کہ آ منی مات ءِ سکیں سنگت بیے ات۔ جنازہ ءِ وہد ءِ منی جند ءِ بابت ءِ آئی ءِ جست کنگ بیت گڈا آئی ءِ گشت۔

" من آروچی سک پریشان اتاں۔ من غم ءِ کور بیتگ اتاں۔ منی دوستیگیں مردم ءِ مرگ پہ من ءِ آزار ءِ سبب ات۔ بن اصل ءِ کل کنگ ءِ وہد ءِ من بے ہوش بیتگ اتاں، پمیشکا اے ورناءِ نیمگا چ دلگوش ندا تگ ات۔"

سرکاری وکیل ءِ گوں آئی ءِ گشت کہ آ آمید گس ءِ را بگشیت۔ آئی ءِ من ءِ گریوگ ءِ دیستگ ات، اگاں اناں۔ وہدے پیری ءِ "اناں" گشت۔ گڈا وکیل ءِ جرگہ ءِ حاص دلگوش ہمے بیان ءِ نیمگا گور کنائینت۔

منی وکیل اشتاپی ءِ اوشتات ءُ گوں زبریں وڑی ءِ چہ پیری ءِ جست گپت۔

" پدا حیال بکن۔ تو سوگند وارت کن ئے کہ آئی ءِ ارس ءِ ترمپے نہ ریتگ ات۔"

" من سوگند وارت کناں۔" پیری ءِ پسو دات۔

لہتے مردم کندگ ءَ لگ اتءُ منی وکیل ءَ وتی دریس ءِ آستونک لاتنکت۔ گوں ترندی ءَ گشت۔

" ہمیش انت کیس ءِ تپاسگ ءِ وڑ، پکائیں جاورانی زانگ ءِ کس ءِ حیال گور نہ انت۔"

سرکاری وکیل ءَ آئی ءِ نیمگا چ دلگوش ندات۔ بس پنسل ءِ سرا گوں بے کماری ءَ مسل ءِ سرا لکیر کشان کت۔

جج ملٹ ءِ اوشتے بوت۔ ہے میانجین ءَ منی وکیل ءَ من ءَ کیس ءِ کاروڑ ءِ بابت ءَ سدکی دات۔ پدا سلیست لوٹائینگ بیت۔ آمیاریگ بڑاں منی نیمگا چ شاہدی ءَ لوٹائینگ بیتگ ات۔ سلیست ءَ کدی کدی یک نگاہے منی نیمگا چار ات۔ بیانی دیگ ءِ وہد ءَ آئی ءَ کلاہ دستاں زرت پہ ءُ ضچان کت۔ آئی ءَ وتی جوانتریں سوٹ پوش اتنگ ات کہ اے آئی ءَ یک شمسی ءَ اپسانی تچگ ءُ لئیب ءِ چارگ ءَ منی ہمراہی ءَ اتنگ گورا کت۔ کالر شری ءَ سرا جنگ نہ بیتگ ات۔ پشک ءِ برزی بہر پیتل ءِ یک بٹن ءَ اڑ اتنگ ات۔ وہدے چہ آئی ءَ مئے سنگتی ءِ بارو جست کنگ بیت۔ گڑا آئی ءَ گشت کہ من آئی ءَ گراک ہم بیتگاں ءُ سنگت ہم۔

" تئی حیال ءَ اے چونیں مردم ات۔"

" سکیں حانوادیں مردم ات۔"

" حانوادیں مردم ءَ چہ تئی مراد چی انت۔"

" اے گپ ءَ ہر کس زانت چہ شریف ءَ چے مراد بیت کنت۔"

" اے کم جبریں مردم ات۔"

" اناں، چو وا گشت نکناں، بلے اے لس مردمانی وڑا چہر تیں گپ ہم نہ جنت۔"

زرانی دیگ ءِ بابت ءَ جست کنگ بیت۔ آئی ءَ گشت کہ وہد ءِ سرا زر داتگ انت۔ وہدے اے ردی ءِ بابت ءَ آئی ءَ جست کنگ بیت۔ گڑا آئی ءَ کسک ءِ سرا دست ایر کت ءُ اوشتات۔ انچو سا کپت۔ کہ آئی ءَ چہ پیسرا گشتا لکے جوڑ کتگ ات۔

" منی حیال ءَ چو وا قدرتی بیتگ یا تو بگش ءِ گڑا بدنصیبی۔ ءُ پدا چشیں تہری ءَ دئیل مردم ءِ ہوش ءَ کار کنت۔"

آئی ءَ گشتا نک روان ات کہ قاضی ءَ بداس کت۔

" ہو، ہو۔ بس منت واریں۔"

کے دیراں سلیست مہر بیت۔ آئی ءَ گشت کہ آئی ءِ بیان انگت ہلاس نہ بیتگ۔ گڑا آئی ءَ را بیان ءَ دیما برگ ءِ اجازت دیگ بیت۔ بلے کمک۔

وہدے آئی ءَ ہمے گپ پدا گشت۔ " اے بس یک دئیلے ات۔"

" اے راست ات۔ بلے ما ہم دئیلانی گیشواری ءَ واستہ دارگ بیتگیں۔ تو شت کنئے۔"

سلیست ءِ چک جت منی نیمگا چارات، آئیءِ چم آپلک اتنت ءُ لنٹ لرزگ ءَ اتنت۔ گشئے گشگ ءَ ات۔ ”ہرچی منی دست ءَ بیت۔ من پتو کت۔ بلے ارمان کہ اے تئی کارءَ نیایت۔“

من بے تواری ءِ نشتاں۔ زندگی ءَ اولی رندءَ دل ءَ گشت کہ یک مردی ءِ گنّاں بہ چک۔

قاضی ءِ وتی حکم پدا دات۔ ”تو شت کنئے۔“ سلیست وتی جاگہ ءَ واتر بیت ءُ منک وتی کونڈانی سرا ایر کت۔ پانامہ ءِ کلاہ دستاں زرت ءُ گوں دلگوش کیس ءِ گوشدارگ ءَ لگ ات۔

آئی ءِ رند ماری اتک۔ آئی ءِ پچیں ملگور سک دل کش بنت۔ بلے آ گوں کلاہ ءِ ہم سک ڈولدار گندگ ءَ اتک۔ آئی ءِ نرمیں دلبند ءِ چیدگ ءَ آئی ءِ نوجوان ءُ براہداریں جھلی لنٹ دل ءَ وتی نیمگا چِکگ ءَ ات۔ آ کمے پریشان درا بیت۔

اولی جست ات ”تو چہ کدیگ ءَ آئی ءَ زان ئے۔“

” چہ ہما وہدءَ کہ ما ہمکارا تیں۔“

” تئی گوں آئی ءِ سیادی چے بیتگ۔“

” من آئی ءِ دوست بیتگاں۔“

یک دگہ جست پی ءِ پسوءِ آئی ءَ گشت کہ آئی ءَ گوں من سیر ءِ زبان کتگ ۔سرکاری وکیل کہ آ یک کاگدی ءِ وانگ ءَ ات۔ پدرہت۔ ”شمئے سنگتی کدی بنگیج

بیتگ ات۔؟“ ماری ءِ تاریخ گشت۔ ”تئی مطلب انت کہ آئی ءِ مات ءِ جنازہ ءِ دومی روچ ءَ۔“ اے گپ ءِ نرم نرم ءِ ہلاس کنان ءَ سرکاری وکیل ءِ پہ ترون گشت کہ ”بے شک اے یک شول کشیں ترانے۔“ پدا یک کسانیں جنینی ءِ جزبگانی ہم سوال انت بلے (اے جاگہ ءَ آئی ءِ توار برز تر بیت) منی ڈبہ من ءَ لاچار کنگ ءَ انت کہ من اے گرانیں گپ ءُ تران ءَ بکپاں۔“

اے جارءِ جنگ ءِ رند آئی ءَ گوں ماری ءَ گشت۔ ہما روچ ءِ دراہیں احوالاں بگشیت کہ ہما روچ ءَ آہاں ہمبستری کت۔ یک برے وا ماری ءَ پسو دیگ ءِ جواب کت۔ بلے سرکاری وکیل ءِ بازیں گشگ ءَ آئی ءَ گشت کہ تیاب دپ ءَ دپ کپتیں۔ بیگاہ ءَ تامرءِ چارگ ءَ شتیں ءُ شپ ءَ آئی ءِ لوگ ءَ۔ پدا سرکاری وکیل ءِ آمیدگس ءَ را گشت کہ ماری ءَ ہما بیان قاضی ءِ دیم ءَ داتگ۔ ہماہانی ردءَ آئی ءَ ہما روچ ءِ باسکوپانی نام چاراتگ انت ءُ آئی ءَ چہ ماری ءَ ہما تامرءِ نام پرس ات کہ ما چاراتگ ات۔ آئی ءَ گوں جھلیں تواری ءَ گشت۔ ”فرناندیل ءِ مسکرائی“ آئی ءِ بیان ہلاس بیت۔ گڈا آمیدگس ءَ اوتاک ءِ قبرستانی ءِ ندارگ پیش کت۔

سرکارءِ وکیل گوں سنگینی ءَ اوشتات ءُ منی نیمگا دست شہار دات۔ گوں گرانیں تواری ءَ گشت۔

” جرگہ ءِ گراں مہربیں واجہاں، من شمارا گپی ءِ سرا فکر جنگ ءِ گشاں، کہ اے مرد وتی مات ءِ کل کنگ ءَ دومی روچ ءَ پہ اوڑناگ ءَ حودءَ شنگ۔ یک

جنڈکی ءِ گوں عشق بندات کنگ ءُ یک مسکرائیں تاھرے چار اتگ۔ من ھمنچو عرض کنگ لوٹاں۔"

وھدے آ نشت ۔گڈا اوتاک ءِ چٹ بے تواری ات۔ اتا گہ ماری گریوگ ءِ لگ ات۔

" اے دروگاں۔ اے وڑیں ہچ کار نہ بیتگ۔ منی بیان ءِ رار دیں رنگ دیگ بئیگ ءِ انت۔ من آئی ءِ شری ءِ سرا زاناں ءُ آئی ءِ ہچ خطا نہ کتگ۔" دگہ دگہ۔ مزن قاضی ءِ اشارہ ءِ سرا آمید گس ءِ یک کارداری ءِ ماری ڈن ءِ برت۔ کیس ءِ گوشدارگ برجاہ ات۔

دومی گواہ ماسوں ءِ گپ کس ءِ گوش نداشت انت۔ آئی ءِ وتی بیان ءِ گوں آمید گس ءِ گشت کہ اے شریں ورنائی ءُ سکیں شریں بچک ات۔ کس ءِ سالمانو ءِ بیان ءِ نیمگا دلگوش ندات۔ آئی ءِ گشت کہ من گوں آئی ءِ بچک ءِ بازمہروانی ءِ پیش اتکگاں۔ وھدے مات ءِ باروا چہ آئی ءِ جست کنگ بیت۔ گڈا آئی ءِ گشت کہ اے دوئیں چٹ یک ءُ دومی ءِ جتائیں تب ءِ واھند اتنت۔ ھمیشکہ مات ءِ راکماش گس ءِ روان دیگ الّی ات۔ "شمارا زانگ لوٹیت۔" "شمارا سر پد بئیگی انت۔ " بلے اے گپ ءِ کس سر پد نہ بیت۔ آئی ءِ راھم ندگ ءِ حکم دیگ بیت۔ رے موں گڈی شاہد ات۔ آئی ءِ دست ءِ سرا من ءِ سلام دات۔ ءُ وتی بیان بندات کت۔ "میاریگ ءِ دل سک ساپ انت"

" تو شاہدی دیگ ءِ اتکگ ئے۔ ناں کہ کیس ءِ بابت ءِ وتی حیالانی کنگ ءِ۔ تو بس ہما جستانی پسوءِ بدئے کہ ترا کنگ بنت۔" قاضی ءِ رے موں ءِ ھکل دات۔

وھدے چہ آئی ءِ میاریگ ءِ گوں سیادی ءِ بابت ءِ جست کنگ بیت گڈا رے موں ءِ اے کشگ ءِ موہ رس ات کہ کشتگیں اصل ءِ آئی ءِ (رے موں) ءِ دشمن ات۔ پہ چے کہ آئی ءِ کشتگیں ءِ گہار جنگ ات ءُ آئی ءِ گشت کہ منی اودا بئیگ تہنا یک قدرتی گپ یے ات ءُ کشتگیں ءِ گوں میاریگ ءِ ہچ وڑیں زہر ءُ کُنت نیست ات۔

سرکاری وکیل ءِ وڑ ءُ دوچ کت۔

" اے ہم بس یک قدرتی گپ ات۔ اے کیس ءِ قدرت ئے مزنیں دستے مان انت۔ اے ہم قدرتی گپ یے ات کہ ہما وہد ءِ رے موں ءِ وتی یارجت، گڈا اے مردءِ آنداشتگ ات ۔ ؟ اے ہم یک قدرتی گپ یے ات کہ دپتر (تھانہ) ءِ میاریگ ءِ رے موں ءِ ڈُبہ زرت ءُ ہمائی ءِ نیمگا بیان دات۔؟"

گڈ سرا وکیل ءِ رے موں ءِ را آئی ءِ کارءِ بابت ءِ جست کت۔ گڈا آئی ءِ گشت کہ آ یک امباری ءِ واجہ انت۔

" اے گواچن چہ کس ءِ چیر نہ انت کہ شاہد جنینانی ناجائیں کمائی ءِ سرا گزران کنت ءُ میاریگ ءِ سکیں دوستی ءُ شریدار انت۔ اصل ءِ اے ردی ءِ پڑ درہ

یک سکیں ہدیں داستان ات کہ اے قصہ ءَ را گیشتر دشتی کنوکس چیزے ردکارءَ زوراکیں ءُ چہ گراں ھہذبیءَ چٹیں کارست انت۔" سرکاری وکیل ءَ گوں جرگہ ءَ گشت۔

رے موں ءَ زنگ جت ءُ منی وکیل ہم براتزگپت بلے سرکاری وکیل ءَ را وتی حیالانی پیش کنگ ءِ اجازت دیگ بوت۔

" من کساس آسر کتنگ۔" آئی ءَ گشت ءُ رے موں ءَ نیمگا دلگوش بوت۔

" میاریگ تئی سنگت ات۔؟"

" بالکل ما سکیں شریں سنگت اتیں۔"

سرکاری وکیل ءَ ہبے جست چہ من ءَ ہم کت۔ من رے موں نیمگا چم سک داتنت۔ بلے آئی ءَ سر جہل کت۔ گڈا من پہوءَ سر سرینت۔

" ردکارءَ تہنا وتی مات ءِ کل کنگ ءِ دومی روچ ءَ بے لجین کار نہ کت۔ آئی ءَ کہبگ ءُ دلارانی گوں ماھوار بیت ءُ یک کپتگیں بیریپیءَ گرگ ءِ ہاترا یک مردے ہم گوں بے وردیءَ کشت۔ جرگہ ءِ گران مہزبیں واجہاں۔ میاریگ ءِ کارست ءِ عکس ہمیش انت شمئے دیم ءَ انت۔"

سرکاری وکیل انگت نہ نشتگ ات کہ منی وکیل ءَ سک اشتاپیءَ وتی دست ہمنچک ءَ چست کت کہ آئی ءِ کاوَن ءِ آستیگ بن ءَ کپت ءُ پشک ءِ کوپگ ظاہر بیت۔

" منی متوکل ءِ سرا مات ءِ کپن ءُ کسارت کنگ ءِ کیس بنتگ ءَ انت یا کسے کشگ ءِ بہتام ءَ ۔؟"

لہتے مردم چیروکائیءَ کندگ ءَ لگ اتنت۔ ہبے وہدءَ سرکاری وکیل وتی گاوَن ءِ داران پاداتک۔

" من وتی سنگت ءِ گپ جوڑینگ ءِ سرا حیراناں کہ اے دوئیں چیزانی وت ماں وتی سیادیءِ سر پد بیت نہ کنت۔ اے دوئیں کار تبزانشتی حساب ءَ یکیں زمزیل ءِ ہمگرنچ انت۔۔۔ بن اصل ءَ من اے گیشینگ لوٹاں کہ میاریگ ءَ، وتی مات ءِ کل کنگ ءِ وہدءَ، کردارءِ چہ اے پدر بیت کہ تہہ ءُ توکاں آ ہما وہدءَ ہم ردکارے ات۔"

شہ اے لبزاں جرگہ ءُ اے دگہ مردم سک ملمہ بیت انت۔ منی وکیل ءَ گوں بےوسیءَ بس کوپگ سرینت انت ءُ پیشانیگ ءِ ہید سپا کتنت۔ پدریں گپے ات۔ آ گڑتی ءَ کپتگ ات۔ ہبے وہدءَ من ءَ سما بیت کہ جاور منی حق ءَ نہ انت۔

پدا آمیدگس ءَ جرگہ ءِ ہلاس کنگ ءِ جار جنگ بیت۔ من سپاہیگانی گاڑیءِ نیمگا روگ ءَ اتاں۔ گڈا بند بنتگ ءَ پیسر گوستگیں گرماگ ءِ موسم ءِ وشیں بیگاہانی ترانگ ءَ کپتاں۔ گاڑیءِ جنزائیں سیاہیں بان ءَ منی دلدوستیں تدارگ منی چمانی دیم ءَ گردگ ءَ لگ اتنت۔ ردتاک بہاکنوکیں بچکانی دبرتگ ءُ گوات ءِ دروکیں توار، باغ ءُ مرغانی گڈی زیمر، سینڈوچ بہاکنوکانی جاک ءُ سلوات، شہرءِ

ڈل پادیں بہراں تروکیں بس ءُ ٹرامانی کلونگ ءُ کلانگ۔ تیاب دپ ءِ جتزانیں تہاری ءِ نرمکیں کلکچگ انچو گندگ ءِ اتنگ انت گش ئے یک کورے زانگیں راہانی سرا دزموش کنان اِنت۔

مدتے بیت۔ من اے شہرءِ زندگی ءِ تاہیر ءُ وشیں بیگاہ گوازینتگ۔ من ءِ وپسگ سک وش بیتگ ءُ وش آرامیں واب ءِ ودارا اے بیگاہان ءِ گیشتر دشتر کتگ ات۔ ہے وڑیں بیگاہ۔ بلے نوں من جیل ءِ سیاہ ءُ تہاریں بان ءِ نیمگا روان اتاں ءُ ترسناکیں واب منی ودارءِ اتنت۔ گرماگ ءِ بیگاہ ءِ عبارءِ، دل سپاہ ءُ وشیں واب ءِ ودارءِ گوازینتگیں راہ، چنچو اشتاپی ءِ بندی جاہ ءِ راہاں بدل بوت انت۔

{☆☆☆}

(۱۰)

آمید گس ءِ گِشنگ ءِ تہا تری۔ وتی بابت ءِ مردمانی حیالاں گوشدارگ وش انت۔ ماں آہاں منی ردی ءِ گیش منی ذات ءِ بارواگپ جتران بیتگ ات۔

بیتگیں کارءِ حساب ءِ دوئیں گشتاکانی تہا مزنیں تپاوت نیست ات۔ منی وکیل ءِ آسمان ءِ نیمگا دست چست کت انت۔ اے گپ من ات کہ خطاوارمیاریگ انت۔ بلے ردی انچو مزن نہ انت کہ سرکاری وکیل ءِ حیال انت۔ سرکاری وکیل ءِ ہم انچیں نشانی دات ءُ من ءِ خطاوار نامینت۔ بلے آجاورانی منگ ءِ جاٹری نہ بیت۔ چہ آہاں ردی ءِ ارزش کم بہ بیت۔

یک حسابی ءِ جیڑہ (کیس) اے جاہ ءِ سکیں کشاں چیلی ءِ کپتگ ات۔ اے گپ من ءِ وش الما بیتگ انت۔ بلے گیشتر وہداں منی ہم دل ءِ اتکگ ات کہ چیزے بگشاں۔ بلے وکیل ءِ من ءِ منکن کتگ ات۔ "تو گپ جنگ ءِ وتی جیڑہ ءِ گُکاں بوتگ نہ کن ئے۔" انچو سما بئیگ ءِ ات، گشئے من ءِ چہ اے چست ءُ ایر ءِ پہ زوروار کنگ ئے پندے سازگ بئیگ ءِ انت۔ منی نصیب ءِ سوڑغ بئیگی ات، ءُ من ءِ ہچ کشگ ءِ اجازت نہ ات۔

باز وہد ءِ وت ءِ دارگ ءِ واستہ من ءِ سک زور جنگ کپت۔ دل ءِ اتکگ ات کہ آہاں بگشاں۔

" بلے اے درست پوچیں گپ انت۔اے آمید گس ءِ ردی ءِ جیڑہ کئی سرا بنیگ ءَ انت۔اے یک مزنیں ردی ات۔من ءَ گوں آمید گس ءِ چیزے کشگی انت۔"

بلے پدا حیال کت کہ من آمید گس ءَ چے کشگ لوٹاں۔پدا ہم اے گواچنی انت کہ وتی باروا ہم اے گپانی مجگ ءِ کشگ ءُ گوشدارگ ءِ تام زیت روت۔سرکاری وکیل انگتہ وتی گپانی میان ءَ رستگ ات کہ من بیزار بنیگ ءَ لگ اتاں۔بس حاص حاصیں گپ، چندے اشارہ ءُ مزن مزنیں بہتاماں دلگوشی کرزانتگ ات۔بلے ست ءُ سید۔

آ اے منینگ ءِ جہد ءَ کنگ ءَ ات کہ من ردی کرزدن کتگ ات۔من ءَ یاد انت کہ یک جاہی ءَ آئی ءَ گشتگ ات۔" آمید گس ءِ واجہیں جہگیر اں۔من اے گپ ءِ سرجی ءَ منا ئینت کناں۔درستاں پیسر ردکار ءِ دیما انگلیں کارانت۔کہ چوروچ ءِ رژن ءَ پدرانت، دوی عکس ءِ تہاریں نیمگ انت، ردکاریں دماغ ءِ تب زانشتی پر ریچ۔"

درستاں پیسر آئی ءَ دراہیں گپانی سرا تک ءُ پیچن دیما آورتنت۔منی مات ءِ بیرانی ءِ بگرواں کہ کشتن ءِ اسرار ءَ، ماں اے گپاں منی سنگدلی، مات ءِ عمر ءِ بابت ءَ منی نزانشکاری، اوڑ ناگ ءِ واستہ روگ، ماری ءَ گوں گند ءُ نند ءُ فرنا ندیل ءِ تامُرہ را حاص وتی گپ ءُ تران ءِ تہا تر آورت۔آئی ءَ ردکار ءِ یار ءِ نشانی داتنت۔گڈا اول ءَ من سر پد نہ بوتاں۔پرچے کہ پہ من ءَ بس آماری ات۔پدا آئی ءَ رے موں ءِ قصہ

بندات کت۔آئی ءَ گشتا نک ءُ تچک ءِ پدرا ات۔کہ آئی ءَ گپانی جوڑشت گوں جوانی ءَ کتگ ات۔آئی ءِ ہر گپ پہ رد ءُ بند پہ دلیل ات۔رے موں ءِ یار ءِ را گلا یگ ءُ آئی ءِ لوگ ءَ آرگ ءِ ہاترا چہ من نمدی نبشتہ کنا ئینت۔یک بنامیں مردی ءَ گوں آجنیں ءِ ہرکارے کت من اے پندل ءِ شریدار اتاں۔تیاب دپ ءَ منی کشگ ءِ پدا جنگ بیت۔ماں آئی ءَ رے موں ٹپیگ بیت۔من چہ آئی ءَ دتا س لوٹ ات۔کارمرز کنگ ءِ ہاترا پدا تیاب دپ ءَ شتاں ءُ عرب ءِ را وتی نشانگ جوڑ کت۔یک تیرے جنگ ءِ پد ودار کت۔ءُ "وتی کار ءِ را آسرہ ءِ سر کنگ ءِ ہاترا " چارد گہ تیر لاچاریں جان ءِ تہا کل کت۔

" منی عرض ایش انت۔من دراہیں گپ شمئے دیم ءَ آورتگ انت کہ آچہ کوش ءِ پیش ءُ رند تر ءِ بیتگ انت۔ آہانی گوں کوش ءِ سکیں مزنیں سیادی ہست۔میاریگ ءَ اے کوش پہ زانت کتگ۔من اے نکتو ءِ سرا سک زور دیاں ءُ گشاں کہ اے کوش وہدی رنج یا جزبگ ءِ سبب ءَ کنگ نہ بیتگ۔جرگہ ءِ گراں مہذبیں واجہاں۔شما اے گپ ءِ سرا فکر بکن ات کہ میاریگ یک وانندہ ءُ زانشکاریں مردم ات، آئی ءَ گپ ءُ رپ ءِ وڑ گش انت، کہ آ یک اکلامندیں مردم ات ءُ لبزانی کارمرز کنگ ءِ شری ءِ سرپد انت۔پمیشکہ من یک رندے پدا گشاں اے وڑا گمان کنگ چٹ نہ بیتگیں گپ ات کہ میاریگ ءَ را ردی کنگ ءِ وہد ءَ اے نزانتگ کہ آ چے کنگ ءَ انت۔"

آئیءِ منی اگلا مندیءِ گپ انچو پرلیس ات کہ من حیران بیتاں۔ ہما چیزءِ پہ یک مردمیءِ جوانی بےزانگ بیت۔ یک میار یگ بیءِ رودیءِ پدر کنگءِ ہم ہوار کنگ بیت۔ من بے حیالانی تہا گاراتاں۔ پمیشکہ گشتانکءِ آدگہ بہراش کت نہ کت۔ من ہماوہدءِ گڈا اتاں وہدے آئیءِ اے گپ اش کت۔

" ءُ دگہ آئیءِ دشتی ئیں کارءِ درچءِ اپسوزءِ یک لبزے ہم نہ کش اتگ؟ اناں۔ شرف مندیں واجہاں، یک لبزے ہم اناں" کِسنکءِ نیمگا چک جت ۔لنکک منی نیمگا شہار دات ءُ پدا کشگءِ لگ ات۔" آئیءِ جرگہءِ وہدءِ یک رندے ہم پشومانیءِ پدرائی نہ کت۔"

گشتانک بےدابءِ برجاہ ات۔ اے منی زانگءِ چہ ڈن ات کہ آئیءِ بے گپءِ سرا اینچو زور پہ چاادات۔ اے راست ات کہ منءِ وتی کتگیں کارءِ اپسوز نہ بیتگ ات بلے پدا ہم آگیشی کنگءِ ات۔ من لوٹ ات کہ دوستانی وڑا گوں آئیءِ بگشاں من زندگیءِ ہچ گپءِ سرا اپسوز نہ کتگ۔ من مرچی ءُ باندات ءِ فکراں انچو گاراں کہ زیکءِ بابتءِ کدی حیال کت ہم نہ کناں۔ منءِ اے حق نیست ات کہ کسیءِ واستہ ہم دوستی ءُ پہ مہریءِ جزبگ بداراں۔ پمیشکہ من پدا آئیءِ گشتانکءِ نیمگا دلگوش بیتاں۔ نوں آ منی روحءِ باروا گپ جنگءِ ات۔

آئیءِ جرگہءِ گوں گشت کہ آئیءِ منی زرد (ضمیر) ءِ باروا سک حیال کتگ ءُ آ ایرا چٹ بے معنا مارا تگ ات۔" چٹ ہورک۔۔۔۔۔جرگہءِ واجہیں ءِ جہگیراں۔" بن اصلءِ منی تہا زرد (ضمیر) نیست۔ مردم گری نیست ۔ منی دلءِ تہا گراں حہذبی جوانیانی ڈکال انت۔

" اے گپءِ باکے نیست کہ اے ڈکالءِ باروا ما آئیءِ ملامت کت نہ کنیں۔ ما آئیءِ بہتام جت نہ کنیں۔ پر سچے کہ اے جوانیانی دستءِ آرگ آئیءِ وس ءُ واکءِ ڈن ات۔ بلے آمید کسءِ تہا ما آئیءِ گوں بدچیلیاں سگ ات نہ کنیں، ادا ما را حق ءُ انصافءِ برزترءُ ترندتریں رہبندانی پابندی کنگی انت۔ حاص اے دروشمءِ وہدے کہ ہر جوانیں ابرمی ہمدردیءِ ڈکال بہ بیت۔ انچو کہ پہ اے مردم گریءِ دیمءِ۔۔۔ چو بدیں نشانءِ۔۔۔ تہا ہست۔"

پدا آئیءِ گوں ماتءِ منی پیش آیگءِ گپ دستءِ گپت ءُ ہما گپ پدا گشت انت کہ آئیءِ جیڑہءِ گوشدارگءِ وہدءِ گشگ اتنت۔۔۔۔ بلے آئیءِ منی رودیءِ سرا دراجیں ترانے کت۔ انچو دراجیں کہ منءِ گیش بیوکیں گرمیءِ ابید دگہ ہچ چیزءِ سمانہ ات۔

سرکاری وکیلءِ کے جلگءِ رندلرزوکیں تواریءِ سبک سبکءِ گشگ بنگیج کت۔

" واجہاں۔اے آمید کسءِ باندا پتءِ کشگ ءِ جیڑہ بندات بیتگی انت۔ من اے رودیءِ وتی حیالاں ہم آورت نہ کناں۔ منءِ پکائیءِ امیت انت کہ ابید اینگر آنگرءِ انصاف کنگ بیت۔ بلے منی نیمگا دست شہار دات ءُ گشت۔

"اے مردءِ سنگ دلیءِ گندگءِ گوں ہما زہر کہ جوش جن انت۔ آئیءِ دیمءِ پتءِ کشتنءِ جرمءِ گواچن ہم کوردیم بیت۔"

" انچو کہ وتی پتءِ را کشوکءِ اے چاگردءِ تہا جاگہ نیست۔ ہے وڑا اے مردءِ واستہ ہم نیست کہ آ وتی ماتءِ مرگءِ "اخلاقی مجرم" انت۔ چہ اے دوئیں ملزماں، یکیںءِ اوشتاتگیں مردگاے پیش کیںزانت ۔ دوئی لبزاں اے مردءِ دوئی ردیءِ راہ تچک کنگ۔ اے راست ات۔ واجہاں۔ من پہ سنگ گشت کناں۔" آئیءِ وتی توار برزتر کت گشت۔ "کراگاں من چوبگشاں کہ زی پیتگیں کارءِ بنی سبب ہے مردانت، گڈا اے گپ دروگے نہ بیت۔"

سرکاری وکیل وتی دیمءِ ہیدانی ساپ کنگ ءَ واستہ جل ات۔ پدا آئیءِ گشت کہ اے سکیں بے تاہیر کنوکیں ڈُبہ ات۔ بلے آ ہید ہیہءُ بکرءِ اے ڈُبہءِ آسرءِ سر کنت۔

" من پدا گشاں کہ اے مردءِ واستہ اے چاگردءِ جاگہ نیست کہ آ بجکی رہبندانی کم شرفیءِ کنتءُ پشومان نہ بیتءُ چش کہ سنگ دل ات۔ پمیشکہ رحمءِ دزبندی کنگءِ ہم اجازت نیست انت بیے۔ من گوں شما دزبندی کناں کہ آئیءِ ہما مسترءِ چہ مستریں سزاءِ بدے ات کہ آئیءِ آمیدگس اجازت دنت۔ من وتی وکیل بیءِ دوراں بازرندءِ مرگءِ سزاءِ دزبندی کتگ۔ بلے بے تاہیر کنوکیں ڈُبہءِ پورا کنگءِ مرچیءِ کم بے تاہیر، من چیبر نہ بیتگاں۔ ردیءِ ارزشءِ کم کنگءِ امید

کوشءِ سوڑغءِ لوٹ کنگءِ من وتی دلءِ گشتنءِ منگءِ نہاںءُ نئے وتی کارءِ سرجم کنگایاں۔ بس یک ردکاریءِ ہلاپءِ کہ ماں آئیءِ بنیادی مارشتانی یک برانزے ہم پشت نہ کپتگ۔ قدرتیءُ پہ انصاف دشتیءِ پدرائی کنگایاں۔"

سرکاری وکیلءِ نندگءِ رند واں دیراں آمیدگسءِ اوتاکءِ بے تواریءِ مانشانت۔ وتی بابتءِ چشمیں گپانی در چنتگءِ پہ من سنگءُ سیاہ بیتاں۔ گیشں بیوکیں گرم منی سرا چٹ سوار بیتگ ات۔ مزن قاضیءِ منءِ وتی حیالانی پیش کنگ ءَ موہ دات۔ من اوشتاتاںءُ چو کہ گپ جنگ منی دلءِ ات۔ پمیشکہ ہما ولی گپ منی دلءِ اتنک من گشت۔ "منی نیت عربءِ را کشگ نہ ات۔"

مزن قاضیءِ منءِ باور کنائینت کہ آمیدگس اے گپءِ سرا فکر کنت۔ بلے چہ آئیءِ پیش کہ منی وکیل گپ بہ جنت۔ مزن قاضیءِ چہ منءِ ردیءِ سبہانی بارواجست کت۔ پرچے کہ "جوابءِ دعویٰ"ءِ گپ منی عقلءِ نیا تگگ ات۔

من پدر کنگ ءَ جہد کت کہ دربستاں مستریں سبب روچءِ گرمی ات بلے من سک اشتاپ گپ جنگءِ اتاں۔ انچو کہ لبز ہم شریءِ سرا گیشگءِ نہ اتنت۔ منءِ سمات کہ اے جواز سک نزوریں جوازے اتءُ راست ایش انت کہ مردم چیہر وکائی کندگءِ اتنت۔

منی وکیلءِ بے وسیءِ کوپگ سرینت انت۔ آئیءِ را آمیدگسءِ دیما گپ جنگءِ کشگ بیت گڈا آئیءِ وہدءِ کمیءِ سببءِ جرگہ مہتل دارگ ءَ

گشت کہ منگ بیت۔

دوی روچ پدا اتنگ۔ گڈا ابجلی ءِ گوا توترگ ءِ اتنت۔ جرگہ ءِ کاردار پدا ھم شوقیں رنگانی گوا توکارمرز کنگ ءِ اتنت۔ منی وکیل ءِ یک دراجیں گشتانکے ہنگیج کت۔ یک جاہے من جہد کت اش کت آ گشگ ءِ ات۔ ''اے راست ات۔ من مردے کشتگ۔'' ہمے وڈا آردکارءِ جاہ ءِ من کارمرز کنان بیت۔ من سک حیران بیتاں۔ چپیں کپ ءِ جہل بیتاں۔ سپاہیگ جست کت۔ آئی ءِ من ءِ ہکل دات۔ بلے یک ساہتے رند آئی ءِ نرم نرم ءِ گشت۔ آمیدگس ءِ کاروڑ ہمیش انت ''کس منی ذات ءِ منگ ءِ نہ ات ءُ کشتے من ءِ پر زور چہ جیڑہ ءِ یک کردارگ ءِ انتت۔ منی جاگہ ءِ وکیل ءِ گپتنگ ات۔ من چہ اے اوتاک ءُ چہ آئی ءِ بیزار کنوکیں جرگہ ءِ بازدور شتگ اتاں۔

منی وکیل حتون ءِ حدءِ بے اثرات۔ آئی ءِ ہم برانزگرگ ءِ بابت ءِ وتی حیالانی کمک بے پدر کنگ ءِ پد منی زرد (ضمیر) ءِ تنک ءُ گچین ہنگیج کت۔ بلے سرکاری وکیل ءِ دیم ءِ آئی ءِ زانت ءُ سنج سک بازکمترات۔

'' من ہم اے مردءِ روح ءِ بابت ءُ شری ءِ سرا فکر کنگ۔ اے ورنا سک باز شریانی واہند انت۔ اے یک ایماندارین کاردارے ات کہ چہ وتی کاراں وتی واجہ مدام وش کتگ۔ اے ہر کس ءِ را دوست بیوکیں مردم ات کہ داہما بنیادی دردواری ءِ حیال اداشتگ۔ یک ادب دارین چک ات کہ آئی ءِ وتی مات ءِ

ہر ہچ ءُ درچ داں ہما وہدءِ سگ اتنت۔ دانکہ آئی ءِ وس ءِ ات۔ کماش گس ءِ روان دیگ ءِ سوڑغ ہم پمیشکہ کت۔ آئی ءِ ہما آسراتی رست بکن انت کہ آلوگ ءِ رست نہ کن انت۔ کماش گس ءِ بابت ءِ وتی واجہیں دوست ءِ حیال وفکر اش کتنت۔ من حیران بیتاں۔ اگاں اے وڑیں جاگہانی شری ءِ را پچاکنگ ءِ گپ انت گڈا ہمنچو بس نہ انت کہ سرکارءِ یک بہرے ءِ مالی کمک ءِ گوں آہانی دلبڈی ءِ کنگ ءِ انت۔''

آئی ءِ مات ءِ جنازہ ءِ بابت ءِ ہچ گپ نہ جت ءُ منی حیال ءِ اے یک مزنیں فراموشی ات۔ دراجیں گشتانک ءُ منی روح ءِ بابت ءِ ساعتاں ءُ روچاں دراجیں گپ ءُ تران اش کت۔ منی ہوش چہ زانگ ءِ رپت۔ کشتے ہر چیز حاکی رنگیں غباری ءِ ہوار بیان ات۔

ادا یک گپے گیشواری کرزیت۔ منی وکیل تنک ءُ گچین کنان ات کہ دگہ ءِ سرا آئس کریم بہا کنوکی ءِ توار وکیل ءِ آوازءِ گار کنان منی گوشاں کپت ءُ کوہنیں یاداں من ءِ امبازاں زرت۔ ہما زندگی ءِ یاد کہ گوں آئی ءِ منی سیادی ہلاس بیتگ۔ منی کساں کسانیں وشی گوں ہما زندگی ءِ بندوک اتنت۔ گرماگ ءِ موسم ءِ گرمیں وشبو، منی دلدوستیں دمک، بیگاہ ءِ آسمان ءِ ندارگ، ماری ءِ پوشاک ءُ آئی ءِ دلکشیں کندگ۔ آمیدگس ءِ بے بنیں جست ءُ ایر منی گٹ ءِ گرگ ءِ ات۔ منی دل حراب بیت۔ اے وہدءِ بس یک واہگے ات۔ اے جست ءُ ایر زیتاں آسر بہ

بیت ءُمن اوتاک ءِ بروان، بوپسان ءُ واب ءَ کپاں۔

منی وکیل ءِ گڈسری وزبندی (اپیل) ءِ جھلیں توار منی گوشاں کپت۔

" جرگہ ءِ واجہیں کارداراں۔ یک سرپدءُ محنت کنوکیں ورنایی ءِ را یک دمان پی ءِ روی ءِ عوض ءَ، وہدے آئی ءِ وت ءِ داشت نہ کت۔ شما مرگ ءِ ڈیساں دات نہ کن اِت۔ دراہیں زندگی ءِ پشومانی اے سزاءِ واستہ وت بس نہ انت؟۔ من شمئے سوژغ ءِ وداریاں ءُ من ءِ سرجی ءِ سنک اِنت کہ شما ہے سوژغ ءِ وہدءَ اے گپ ءِ دیم ءِ کن اِت۔ کشگ ءِ بلے امیدنیت ءِ کشگ۔"

جرگ آسر بوت۔ وکیل نشت۔ انچو سما بوت۔ آئی ءِ سک دمبرتگ ات۔ لہتے سنگتاں اتک آئی ءِ را مبارکی دات کہ "توسک شریں "جواب دعویٰ" ءِ پیش کتگ۔" منی بیان اش ہم لوٹ ات۔" سک۔ شر۔ چے حیال انت؟" من تپاک کت۔ بلے امید وا بگی ءِ۔ من انچو دمبرتگ ات کہ سوژغ کنگ مشکل ات۔ روچ ایر روان ات۔ گرم ءِ زور ہم کپان ات۔ چہ دمنک ءِ لہتے پدرانہ بیوکیں توار آیگ ءِ ات۔ بیگاہ بنگی ات۔ ما نشتگ ءُ ودارءِ اتیں ءُ ہما چیزءِ کہ ودارءِ اتیں۔ آئی ءِ سیادی امید چہ من ءِ وگہ کس ءِ گوں نہ ات۔ من آمید گس ءِ اوتاک ءِ اینگو آنگو چارات۔ چٹ اولی روچ ءِ وڑا۔ حاکی رنگ ءِ سوٹ والہیں تاکارءُ مشین دروشمیں جنین ءِ گوں منی چم چار بیت انت ءُمن ءِ یادا تک کہ گپ ءُ رپانی میان ءِ ماری ءِ نیمگا دلگوش ندات۔ من آئی ءِ فراموش نہ اتاں۔ بس وتی حیالانی تہا گار

اتاں۔ آسلیست ءُ رے موں ءِ میان ءِ نشتگ ات۔ آئی ءِ من ءِ اشارہ کت۔ کشتے کشگ ءِ ات کہ "شرانت کہ ترا یاداتک" آہچکندگ ءِ ات۔ بلے فکرانی تہا گار ات۔ منی دل نواں سنگے پتگ ات۔ من آئی ءِ ہچکند گانی پسو ہم دات نہ کت۔

قاضی وتی جاگہانی سرا اتکگ اتنت۔ یکی ءِ لہتے جست ونت ءُ جرگہ ءِ گوشداشتنت۔ جاہے جاہے یک یک لبزے ءِ من سرپد نہ بوتاں۔ پہ زانت کشگ...... براثرگرگ...... فشکی نیں جاور...... "جرگہ ءِ جھگیر ڈنٌ ءِ درا ءکنت۔ من ءِ را ہم ہما کسانیں اوتاک ءِ برت کہ اوداءمن ءِ وداری کنگی اَت۔

منی وکیل منی چارگ ءِ اتک۔ آسکیں پیتارے ات۔ آئی ءِ چہ پیش ءِ گیش وت بکھیسی ءُ مہروانی پیش داشت ءُ آئی ءِ گشت کہ چندے سال بندیگی یا گیش ءِ چہ گیش "دریائے شورءِ" ہما دیم روگ ءِ سزا رسیت۔ من چہ آئی ءِ پرس ات کہ سزاءِ راہلاس کنگ ءِ چے راہ ءُ دران ات۔ آئی ءِ گشت کہ اے وڑا بیت نہ کنت۔ آئی ءِ کانودءِ ہچ نقطوءِ سرا گپ ءُ تران نہ کت۔ آئی ءِ ترس ات، چوم بیت کہ جرگہ آئی ءِ دشمن بہ بیت ءُ یک کسانیں روی بے جیڑہ ءِ رنگ ءُ دروشم ءِ بدل کت کنت۔ من آئی ءِ مطلب ءِ سرپد بیتاں۔ پہ قرار فکر کنگ ءِ رند گوں آئی ءِ تپاک کت۔ اگاں تاں گڈا جیڑہ ءِ روءُ آبہ آسرءِ نہ رسیت۔ پدا ہم وزبندی (اپیل) بیت کنت۔ بلے من ءِ سنک انت کہ سوژغ مئے حق ءِ بیت۔"

ماراداں دیراں ودار کنگ کپت۔ کساس ساعتے نیم ءِ گیش، یک تلوی ءِ

توار کت ۔منی وکیلءِ اے گشت وتی راہءِ شت ۔" جرگہءِ کارمستر وتی پسواں گشیتءِ پدا ترا سوڑغ کنگ بیت ۔"

دروازگءِ بچءُ بند بنیگءِ مردمانی چہ پدا لکانی ایر کپگ ءِ توار آیگءِ ات ۔حدابزانت اے توار چہ کجا آیگءِ اتنت ۔پدا آمیدگسءِ اوتاکءِ ڈنگ ڈنگءِ توارا تنک انت ۔

گڈسرا ٹلوءِ توار کت ۔گڈا من گیٹسکءِ پترتاں ۔اوتاکءِ بے تواریءِ منءِ انگیراں زرت ۔انا گہ منی چم پہ ورنائیں تاکارءِ کپت انت کہ آنوں منی نیمگا چارگءِ نہ ات ۔من اجبیں جاورےءِ اتاں ۔۔من آنیمگا نہ چارات کہ اودا ماری تشنگ ات ۔بن اصلءِ منی گورا اینچو وہد نیست ات ۔پر چے کہ مزن قاضیءِ فرانسیسی مردمانی ہمکر نچیءِ یک بے سرءِ پادیں سوڑغے وانگ بنگیج کت کہ منءِ دارءِ سرا درنجگ بہ بیت ۔

آمیدگسءِ نشتگیں مردمانی دیم آہانی دردواریءِ جزبگانی عکسءِ پیش دارگءِ اتنت ۔سپاہیگ ہم پہ مہر پیش آیگءِ اتنت ۔وکیلءِ منی دستءِ سرا دست ایر کت ۔تسلا دات ۔من حیال کنگ چٹ بند کتگ ات ۔قاضیءِ چہ من پرس ات کہ منءِ چیزے گشگی انت ۔؟ یک کمیءِ واستہ من حیال کت ۔پدا اناںءِ پسو داتءُ سپاہیگاں منءِ آمیدگسءِ ڈن کش ات ۔

{☆☆☆}

(11)

کترہ بیءِ پیسر بندی جاہءِ پادری سیی رندءِ گوں من دپ کپگءِ اتک ۔من پدا نہ منّ اِت ۔گوں منءِ آئیءِ چیزے گپ کنگی انت ۔منی دل چہ گشگءُ گوشدارگءِ جاڑی نہ انت بلے پدا ہم آئیءِ روآنہ کٹ انت ۔نوں تہنا بس یک چیزے منی سرا سوار انت ۔گٹو کنگ ءِ دارءِ رگنگءِ راہ کجام انت ؟ ۔چہ اے جنجالءِ درآیگءِ یک راہے وابیت کنت ۔

منءِ دومی اوتاکءِ روان دیمگ بوتگ ۔من تاں آئیءِ تچگءِ وپت آسمانءِ چار ات کناں ۔پہ چارگءِ دگہ چیز نیست ہم ۔روچ شپءِ بدل بنت ۔من آسمانءِ بدل بیوکیں رنگاں چاراں ۔وتی دستءِ سرءِ چیرءِ ایر کناں، آسمانءِ روک روکءِ چاراںءُ ودار کناں ۔

اے جیڑہءِ درآیگءِ گپ یک پٹیمءِ منی سرا سوار انت ۔من مدام ہمے حیال کنگا یاں کہ انچیں سزا رسگیں بندیگ ہم بنت کہ گڈی ساہتاں چہ گٹوءِ دارءِ کپگءِ پیش سپاہیگانی انگیر پروشتگءُ آمیدءِ سنگدلیں مشینءِ چہ رکھ اتک انت ۔مدام وتءِ ملامت کت کہ پا ہوءِ قصہ گوں دلگوش پہ چانہ وننگ انت ۔ہر مردمءِ گوں اے گپاں سیادی دارگ لوٹیت ۔کئے زانت کجام دہدءِ چے بیت ۔دومی مردمانی وڑا من ہم رد تاکاں میاریگانءِ گٹوءِ دارءِ سرا درنجگءِ احوال وننگ

انت۔ بلے لہتے کتاب ازمی راہ ءُ رہینداں گوں ہم نبشتہ کنگ بیتگ انت۔ من
ہمیشانی وانگ ءِ دل ندا تگ۔ ماں آہاں من ءَ تچگ ءِ قصہ ہم رستگ ات۔ ماں
آہاں یک نہ یک انچیں گپے المابیتگ ات کہ اودا آمیدءِ چہرءِ ترگ اوشتاتگ
ات۔ بس یک رندے تری۔ بحث یا قدرت ءِ اسرارءِ الہی ئیں پرتر ءِ یک
توسیپ ءِ قائلیں کارے آسرءِ رس اتگ ات۔ بس یک رندے۔۔۔۔ منی حیال
انت کہ یک مثالی ءِ گوں منی تسلی بیت۔ اے دگہ کار منی جزبگاں کتگ
ات۔ روتاکاں نبشتہ انت کہ مردم چاگردءِ زیر منت انت ءُ آہانی حیال ءِ اے وام ءِ
ڈُنگ ءُ ٹیک ادا کن انت۔ بلے اے وڑیں گپ حیال ءِ ملمہ نہ کن انت۔ وشیں
گپ ایش ات کہ آجوئی ءِ واستہ پہ گنوکی جہد ءُ جفا کنگ ءِ حون ہوشامیں دودءِ را
ہلاس کنگ ءِ راہ ءُ درے ودی بہ بیت۔ دانکہ یک سختی ءِ واستہ تری۔ جواءِ لسیبی ءِ
گڈی داؤ ءِ وڑا۔ یک امیدے ودی وا بہ بیت۔ اے پدر انت کہ اے امیت ءِ
آسر ہم ہمے بیت کہ کسے کسی ءِ دگ ءِ کش بی ءِ بہ جنت چگل بدنت۔ یا سرین ءِ
تیرے بہ جنت۔ اے کل وتی جاہ ءِ برحق انت۔ بلے پہ من ءِ اے نعمت ہم مکن
ات۔ من واگش ئے مشک وانی ءِ کپتگ اتاں کہ چہ آئی ءِ درا آیگ پہک نہ بیتگیں
گپے ات۔

من سک جہد کت بلے اے ترسناکیں راستی ایر برت نہ کت۔ وہدے
من آئی ءِ بابت ءِ فکر جت۔ گڈا انچو گندگ ءِ اتک کہ اے سوڑغ ءِ بنیاد ءِ ات ماں

آئی ءِ ءُ ہما وہدءِ بگرداں ہنی دنیگتہ بیتگیں کارانی بدل نہ بیوکیں درج ءِ ہچ وڑیں
برابری نیست۔ اے گواچن کہ سوڑغ پنچ بج ءِ اناں ہشت بج ءِ اش کنا ئینگ
بیت۔ اے گواچن کہ سوڑغ ہما مردماں کت کہ آہاں دومیانی وڑا جا مگ ءِ چیر بدل
کنگ کپیت ءُ اے گواچن کہ اے سوڑغ ءِ را "فرانسیسی محلوق" ءِ وڑیں چیریں
ہستی ئیمگا بندگ بیت۔ (بل کہ آئی ءِ را چینی مہلوک ءُ جرمن مہلوک ءِ ئیمگا ہم
بندوک کنگ بیتگ ات۔)۔۔۔۔۔ اے درا ہیں راستی عدالت ءِ سوڑغ ءِ را آئی ءِ
بادست ءِ چہ وزمحروم کن انت۔ بلے اے گپ ءِ ہم منتاں۔ ہما وہدءِ اے سوڑغ
کنگگ بیت۔ چہ ہما وہدءِ آئی ءِ اثرا نچو گواچنی ءُ محکمیں اتنت۔ ہمنچو اے دیوال کہ
من آئی ءِ تکہ داتگ لشتگاں۔

وہدے اے وڑیں حیال دل ءِ اتک انت۔ گڈا پت ءِ بابت ءِ مات ءِ
آورتگیں قصہ یاد اتک۔ من وتی پت چہر ندیستگ۔ آئی ءِ باروا بیت کنت ہما
گپاں زاناں کہ آمات ءِ گوں من ءِ گشتگ انت۔ یک رندے منی پت یک
قاتلی ءِ راپا ہو بئیگ ءِ چارگ ءِ شت۔ اول ءِ بس اے حیال ءِ گوں آئی ءِ دل کمتاڑ
بیت۔ پدا داں لوگ ءِ سر بئیگ ءِ آئی ءِ شانت۔ گڈا من ءِ پت ءِ اے کار ءِ سک بد
اتک۔ بلے نوں من ءِ سماہ بئیگ ءِ ات کہ اے چٹ ابری گپ ات۔ آخر من داں
روچ ءِ مرچی اے گپ پرچا نہ منّ اتگ۔ پاہو ءِ چہ گیش دگہ ہچ چیز انچو بادست
ندا ریت۔

اگاں مردم یک حاصلیں وڑی ءِ بچاریت۔ گڈا ہے یکیں چیزانت کہ کسی ءِ گوں آئی ءِ گوانچنی دلاں زاری جیڑات کنت۔ من ہماوہدءِ وتی دل ءِ ہے سوڑغ کت کہ اگاں من چہ بندی جاہ ءِ یلہ بیتاں۔ گڈا پاہوءِ درتلکگینانی چارگ ءِ المارواں۔ اے منی نادانی ات کہ اے رہبندءِ حیال ہم کنگ ءِ اتاں۔ بلے انچو کہ من وت ءِ آجو حیال کت ءُ حیال کت کہ سپاہیگانی دوروانی پشت ءِ اوشتاتگاں گڈا بس یک انچیں تماشائی بنیگ ءِ حیال ءِ کہ آ تماشہءِ رندلوگ ءِ روّت شانگ بندات کنت۔ منی تہا رستریں ءُ بے پائدگیں وشی ءِ یک زرے چول جنان بیت۔ وتی حیال ءِ راانچو بال ءِ اجازت دیگ پوائیں کارے ات۔ یکیں ساہت ءِ رند من چہ سارتی ءِ درہینگ ءِ لگ اتاں۔ کمبل پرواتے۔ بلے دنتانانی کٹک کٹک بند نہ بیت۔

پدا پدرانت کہ انسان ہر وہدءِ اگلامندی ءِ گپ کت نہ کنت۔ یک دگہ انچیں بے کاریں حیالے منی دل ءِ اتک۔ نوکیں آمید جوڑ کنگ لوٹیت۔ سزا بدل کنگ بہ بنت۔ منی حیال ءِ میاریگ ءِ را یک دگہ موہے دیگ بہ بیت۔ ہزارءِ تہا تری یکے۔ یک درمانے یا دووایانی ہوارمیں چیزے جوڑ کنگ بہ بیت کہ نادراہءِ را (من میاریگ ءِ را نادرا ہے سر پد باں۔) پہ کشگ ءِ دیگ بہ بیت۔ انچیں یک ءُ ٹکیں درمانے کہ آئی ءِ کار مرز کنگ ءِ نہ سدءُ نود ءُ نہہ نادراہ بہ مریت۔ البتہ اے الّمی ات کہ نادراہ ءِ را چہ پیسرا سرجمیں گپ کشگ بہ بنت۔ سک دیراں فکرءُ حیال ءِ رند من اے آسرا رس اتاں کہ گٹو ءِ دارءِ تہا

مستریں حرابی ہمیش ات کہ نادراہ ءِ مرگ الّمی ات۔ اگاں دارانا گہ ءِ سرا اے کارءِ کت مہ کنت۔ گڈا دراہیں لئیب چہ بُن ءِ پدا بندات بیت۔ اے گپ ءِ مطلب ہمیش بیت کہ مردم ءِ را اے امیت کشگ لوٹیت۔ جلادءِ سامان شرءُ برابر بہ بنت۔ منی حیال ءِ اے دودءِ تہا ہے حرابی انت ءُ پدریں گپ ات اے حیال راست انت۔ اے کاروڑءِ جوانیءِ بابت ءِ کس اے رجت نہ کنت۔ انچو کہ سزا رسگیں مردم ءِ گوں دلیجمی ءِ (تری پہ نام) اے کارءِ بہر زیرگ لوٹیت۔ پہ آئی ءِ اے شرتر انت کہ دراہیں کارشری ءِ بہ بنت۔

میاریان ءِ گٹو کنگ ءِ بابت ءِ منی حیال روانتنت۔ منی حیال ات کہ سزا رسگیں مردم چندے پدا لکاں سرکپان، برزگی ءِ سرا روگ لوٹیت۔ نواں ہے واستہ کہ ۱۷۸۹ءِ آشوب ءِ بابت ءِ اسکول ءِ کتاباں ونتگ ات۔ ہے تہرءِ عکس دیستگ ات۔ یک رودتاکی ءِ ہم یک نامداریں میاریگی ءِ بابت ءِ ہے وڑیں عکس دیستگ ات۔

بلے گواچن چہ آئی ءِ چٹ جتا ات۔ جلادءِ ازباب زمین ءِ سرا ایر بنت ءُ چاروک چہ آہاں ہچ وڑا اسلمہ نہ بنت۔ حیراناں کہ من انگت رودتاکانی چشمیں عکسانی سرا پچہ فکرءُ حیال نہ کتگ۔ آ وہدءِ وا اے ازبابانی شکل ءُ دروشم ساپ ءُ سلہ ہیتگ انت ءُ آہانی سرا درفش بے جلشکیت۔ گشئے لیبارٹری ءِ ازباب بہ بنت۔ بیت کنت پمیشکہ کہ ہر مردم آ چیزانی بابت ءِ مدام دروگ سازیت کہ ہما چیزانی بابت ءِ سرپد نہ انت۔ پہ گٹو کنگ ءِ دارءِ روگ وا ساپ ءُ چکیں کارات۔ گٹو کنگ ءِ مشین ہما

برزی ءَ ایرانت کہ ہما برزی ءَ مردم ءَ جنداوشتا تنگ۔ آ آئی ءَ نیمگا انچو روت چو کہ مردم وتی پجاروکیں مردی ءَ نیمگا روت۔ یک حاسیں وڑی ءَ چارگ بہ بیت۔ گڈا اے ہم نا امیدی ءَ گپ بے ات۔ دراہیں جہان ءَ را جہل ءَ یل بدے ءُ گنو ءِ دارءِ سرا درکپگ ءَ حیال، آئی ءَ حیالانی وراک دات کنت۔ بلے ہنوگیں وڑءُ پیم ءَ وا ہر چیزءِ سرا مشین سوارانت۔ مجرم ءَ را سک چالاکی ءُ گوں پشومانی ءَ مارشت ءَ کشگ بیت۔

دگہ دو گپ ہم منی سرا سوارانت۔ سہب ءُ منی وزبندی (اپیل)۔ من سک جہد کت کہ چشیں حیالاں وتی دل ءَ بکشاں۔ من زمین ءِ سرا وپتاں ءُ وت ءَ را وت لاچار کت کہ آسمان ءَ نیمگا بچاراں۔ وہدے رژن ءِ سرا آسن ءَ رنگ آیاں بیت۔ گڈا من ءَ سما بیت کہ شپ بنگی انت۔ وتی حیالانی ورچ ءَ دگہ نیمگ بے دگہ راہ بی ءِ سرا آرگ ءَ ہاترا من وتی دل ءَ درہیگگ گوشداشت انت۔ من ہچبر حیال ہم نہ کتگ کہ اے درہیگگ بند ہم بیت کنت۔ منی حیالاں ہچبر حاسیں زور مان نہ ہتگ پدا ہم من ہماساہت وتی حیالاں آرگ ءَ جہد کت۔ وہدے من دل ءَ درہگاں اش کت نہ کتاں۔ بلے بے سیت۔ آیوکیں سہب ءُ منی وزبندی (اپیل) منی حیال ءَ تہا گردش ءَ انتت۔ گڈ سرا من ءَ منگ کپت کہ وتی حیالان ءَ آہانی رنگیں کشک ءَ چہ گیشینگ ءَ جہد کنگ پوچیں کارات۔

آدومی سُہاہ ءَ مہلہ کم چہ کم یک مردی ءَ برگ ءَ اتک انت۔ بن اصل ءَ من دراہیں شپ ہے سُہاہ ءَ ودارءَ گوازینتگ ات۔ من ءَ وش نہ بیت کہ اتا گہ

کسے منی سرا بہ کپیت۔ من ہر کارءِ کنگ ءَ جاڑی بتیگ لوٹاں۔ پمیشکہ من کدی کدی روچ ءَ وپسگ بنا کت۔ وانکہ شپ ءَ آ گہ بہ باں۔ تہاریں گنبدءِ سرا روچ ءَ اولی برانزءِ بگنداں۔ شپ ءَ ہے دمنا کیں بہرانت کہ آ مردم کاینت۔ شپ ءَ نیم گوست۔ ودار بنگیج بیت۔ منی گوش چریشی ءَ پیش اینچو شورءُ کسان کسانکیں توارءِ بچے وزمحروم اتنت۔ پدا ہم یک حسابی ءَ من تنگ بہت بے اتاں۔ من پادانی توار ہچبر نہ اش کت۔ منی مات ءَ سک ات کہ بنیادم ہمنچو بدبحت بہ بیت۔ ہر تہاری ءَ یک نہ یک روشنائیں بہرے ہم بیت ءُ وہدے صحب ءَ روشنائی منی تہاریں بان ءَ روشنا کنت۔ گڈا امات ءِ گپ من ءَ راست سما بیت۔ بیت کنت من پادانی توار بہ اشکتیں ءُ منی دل ٹکر ٹکر بہ بتیں۔ کسان ءَ چہ کسانیں کپشکی ءِ توارءِ من دروازگ ءَ نیمگا تنگگ اتاں۔ سارت ءُ ترندیں دارانی سرا گوش ایر کتنت۔ کہ منی ساہ کشگ ءَ ترندءُ کرکر کنوکیں توارا اتکگ۔ گش ءَ کچک بے ہنش ہنش کنگ ءَ ات۔ پدا ہم منی دل نہ درہیک اتگ ات۔ من بیست ءُ چار ساعت پورئی ءَ آرام کت کناں۔

دراہیں روچ ءَ وزبندی (اپیل) ءِ بابت ءَ حیال کت۔ من چہ اے حیال ءَ سک بازنپ چست کتگ۔ من آئی ءَ ہلمائی ءَ باروا حیال کت ءُ گیش ءَ چہ گیش دل ءَ تاہیر رست۔ پیسرا چو انگل جت کہ وزبندی (اپیل) رد کنگ بیتگ۔ آئی ءَ مطلب ایش ات کہ من ءَ مرگی انت ءُ چہ دومیاں پیسر۔ "بلے اے گپ ءَ دراہیں مردم زانت انت کہ زندگی اے قابل نہ انت۔ کہ مردم زندگ بہ بیت۔ سرجمی ءَ

چارگ بہ بیت۔ گڈا تری کسے سی سالءِ عمرءَ بمریت یا تری پنتاد سالءِ عمرءَ۔ دوی مردم ہمے وڑا زندگیءَ گوازین انت ءُ دنیاءِ کاروبارا انچو دیمءَ روان کنت۔ من ہنی بمراں یا چل سالءِ رند، مرگ الّمی انت۔ بلے اے وڑا حیال کنگءَ منءَ تسلا نہ بیت۔ اینچو سال دگہ زندگ بئیگءِ وشی منءَ گوں وتءَ چلگءَ ات۔ پدا ہم چہ آئیءِ رنگءَ جواز پیش کنگ ات۔ اگاں اے وہدءَ زندگی ہلاس بہ بیتیں ءُ مرگءِ چاریں ہیمگا انگیر کنگ ات۔ گڈا منی مارشت چہ بیتگ اتاں۔ وہدے گپ پہ مرگءَ کئیت۔ گڈا مرگءِ وڑءِ پنچیم بادست ندارنت۔ ہمیشکہ منءَ وتی دزبندی (اپیل) ءِ رد بئیگءِ واستہ جاڑی بئیگ لوٹیت۔

ادا رس اتاں منءَ مستری رس اتگ ات کہ دوی رہبندانی سرا انگل بہ جناں۔ گمان بکن کہ منی دزبندی (اپیل) منگ بیت۔ بلے اے حیالءِ کنگءَ گوں منی جانءَ وشیءِ یک موجے چست بیت ءُ منی چماں وشیءِ ارس چول جنان بنت، بلے اے کار منی ات کہ اے انگلءِ سرا فکر جنگءَ الّمی ات کہ حیال یک کڑیءِ ہمگر نچ بہ بنت۔ دانکہ اے انگل گیشءِ چہ گیش گواچن گندگءِ بئیت۔ وہدے من اے کارءِ سوبین بیتاں کم چہ کم منی دماغ یک ساہتیءِ واستہ پتا ہیر بیت۔

ہمے وہدءَ من گوں پادریءِ گندگءِ یک رندے پدا اناں کت۔ من وپتگ اتاں۔ نرم نرمیں سہر رنگیں روچءِ چہ پدرات شام ہنگی ات۔ اناں کنگءِ گوں منی دل کم کمءِ دہریک دہریکءِ لگ ات۔ پدا من ہما کارءِ لگ اتاں کہ من

سک دیر انت نہ کتگ۔ من مماریءِ بارو احیال کنگءِ لگ اتاں۔ آئیءِ سک دیر ات کہ ہچ کاگدے نہ لکھا اتگ۔ منءَ حیال اتک کہ نواں آئیءِ یک بندیگی ئیءِ دلدوست بئیگءِ ڈمبر تگ۔ بیت کنت آنا دراہ بہ بیت۔ یا نواں مرتگ۔ آخرا اے وڑیں کارہم بیت کن انت۔ منءَ چوں حال رستگ ات۔ پرچا کہ دو بالاداں چہ ابید منیءُ آئیءِ میانءَ دگہ ہچ وڑیں سیادی نیست ات ءُ نوں آ دوئیں بالاد جتا بیتگ انتنت۔ بیت کنت مما یک دومیءِ یاد بکنتیں۔ اگاں آ مرتگ ات۔ گڈا آئیءِ یاد بے معنا انت۔ یک مرتگیں جنکیءِ گوں منءَ چہ کار کپت کنت۔ اے وا تچکیں گپ ات۔ آخر ہنی من بمراں گڈا اوراہیں مردم منءَ بے حال کن انت۔ من چو ہم گشت کت نہ کناں۔ اے حیالءِ منگ گران ات۔ کم کمءَ مردم اے وراہیں گپاں ہیلد ار بیت۔

من ہمے حیالانی تہا گار اتاں کہ پادری بے برمشءُ توارءِ تہا پترت۔ آئیءِ گندگءِ گوں من گڈا اتاں۔ آئیءَ منءَ تسلا دات۔ من آئرا یاد دات۔ کہ آئیءِ آیگءِ وہدءَ ہم اے ہنات ءُ آئیءِ آیگءِ موکلءُ مراد ہم سک ترسناک ات۔ ”اے وا یک دوستانی گندءُ نندات۔ آئیءِ گوں دزبندی (اپیل) ءِ ہچ وڑیں سیادی بے نیستءُ من آئیءِ بابتءِ ہچ ہم نزاناں۔“ آئیءِ پسو دات۔ پدا منی نپادانی سرا نشتءُ منءِ ہم نندگ سے گشت۔ من اناں کت۔ اے واستہ اناں کہ منءِ گوں آئیءِ گنت بے ہست۔ آ یک نرم تب ءُ ہوتو ر بیوکیں مردے گندگءِ اتک

۔اولء وا آئیء وتی دست کوڈانی سرا ایر کتنت۔گوں بے تواریء نشت۔آئیء چم وتی دستانی سرا سک اتنت۔آئیء دست بارگ بلے محکم اتنت۔چو کہ کسان کسانیں تیزءُ چالاکیں جانور۔آئیء آہان ء سبک سبکء لتارتءُ بیے جاورء انچو دیراں اوشتاتاں کہ من بے حال بیتاں ، آھدا انت۔اناگہ آئیء سر چست کت۔ءُمنی چمانی تہا چارگء لگ ات۔

" توگوں منء گندءُ تندء پر چاچاڑی نہ ئے۔"

من گوں آئیء گشت کہ من حداءِ ہستیء منوک نہاں۔

" تو ستکءُ دل گشکائے؟"

" من اے جنجالء پر چا بکپاں۔من حداء مناں اگاں اناں۔اے جستء منی گوراچ وڈیں ارزش نیست "۔

آئیء وتی دست واں زانسراں برت انت۔دیوالء تکو دات ءُ نشت۔منی نیمگا نہ چارات ءُ گشگ بندات کت۔ "بازوہدء چوش بیت کہ مردم گمان کنت۔آگوں سرجمیں ستکء گپء انت۔بلے بن اصلءاے وڑا نہ انت"۔

وہدے من چ دلگوش ندات۔گڈا آئیء منی نیمگا چارات ءُ چہ من پرس ات۔

" ترا گوں من تپاک انت یاناں۔"

من پسو دات کہ چو بیت کنت۔بلے منء ہرھا گپء سرا باور انت کہ آگپء جند منء وش مہ بیتءُ ہما سرحالء سرا آگپءُ تران کنگ لوٹ

ات۔منء آسرحال چ وڑا وش بئیگء نہ ات۔آئیء دیم آنگرہ کت، بلے یکیں داب ءُ تنگ ات۔

" چو تو نا امیدی جاورء گشگء نہ ئے۔؟"

من آسر پد کت کہ منء بیم الما آ ئیکء انت۔نا امید چ وڑا نہاں ءُ ترس قدرتی گپ ات۔

" گڈا حداتئی کمکء کت کنت۔مشکلیں وہدء ہرکس ہمائیء نیمگا چاریت۔"

من پسو دات کہ ہر مردمےء دل ہرچی لوٹیت ہما وڑ بکنت۔بلے منء کمکء حاجت نہ انت۔نئے کہ منی گورا اینچو وہد ہست کہ پہ اے کارء وا ہگ ودی بکناں، ہما کارء جند منء چ وڑا وش نہ بیت۔آبیزار بیت ءُ دستاں مشگء لگ ات۔پدا چک بیت نشت۔وتی قباء کرچک کش اتنت ءُ گپ پدا بنگیج کت۔

" منی دوست۔من گوں ترا اے گپاں پہ اے ہا ترا کنگء نہاں کہ تو گُٹو کنگ بئیگء ئے۔ترءِ من اے زمینء ہر ملکء سرا نشتگیں ہر مردمء را مرگء سزا رستگ۔"

ادا من آئیء گپ گڈات ءُ آئیء را گشت کہ دوئیں گپ یک وڑ نہ انت۔پدا پہ منءاے گپ تسلاءِ سبب ہم نہ بنت۔

آئیء پہ ہوء سر سر ینت۔"بیت کنت۔پدا ہم اگاں تو ہنی مہ مرئے۔گڈا

یک نہ یک روچے الما مرئیء پدا ہما جست ودی بیت۔ آخر ساہ کنئن ئے واستہ چے کن ئے؟"

" ہمے کہ ہنی کنگایاں۔"

گوں اے گپء آپاد اتنگ اوشتات۔ وتی چم منی چمانی تہا سک داتنت۔ گشت۔ من اے ریکء شریء سراسر پداتنت۔ بازرندء من وت گوں ایمانوئلء سلیبستء ہمے وڑ کتگ ات۔ سک وش بیتاں۔ دہء تہا نہہ براں سوب مند بیتگ اتاں۔ آ بے قرار بیت انت۔ دیم اش آنگر کت۔ پادری ہم زانکاریں مردے ات آ بید چیء وششء منی نیمگا چارگء ات۔

" تو چٹ ناامیت بیتگ ئے۔؟ تو اے حیال کن ئے کہ تو مرئیء پدا چچ نہ مانیت۔؟"

" ہوں"

آئیء چم جہل کتنت۔ پدا نشت۔ آئیء گشت کہ آ منی سببء سک ابیتک انت۔ پرچے کہ منی وڑیں حیال انسانء زندگیء دوزہ جوڑ کن انت۔

چہ پادریء گپاں من بے زار بیتاں۔ دیوالء تنکو دات۔ نشتاں۔ دوی نیمگا چارگء لگ اتاں۔ بلے من آئیء گپاں سر پد ہتیکء جہدء اتاں۔ پدا ہم من انگل جت کہ آئیء جستانی درچ پدا بنگیج کتگ۔ آئیء گالوارء تہا وتی گپء منائینگ ئے لمائی ودی بیتگ ات۔ منی گمان ات کہ آ پہ ستک سک غمیگ

انت۔ من آئیء گپانء پہ دلگوش گوشدارگ بنا کت۔

آئیء ستک ات کہ منی دزبندی (اپیل) منگ بیت۔ بلے جست ایش ات کہ چہ میاریگیء مارشتاں چوں رکگ بہ بیت؟ آئیء حیال ات کہ اے آمید کسانی آمید بیتگیں انتنت۔ اصل گپ حداء انصاف ہمیگ انت۔ من آ گشت کہ ادء آمید کسء وامنء پاہوء سزا داتگ۔ آئیء گوں منء تپاک کت۔ بلے دیمترا گشت کہ چہ گناہء ترانہ گیشینگ ناں؟ من گوں آئیء گشت کہ من چچ وڑیں گناہ بجہ نیاراں۔ بس آمیدء ڈن کارے کنگء میاریگاںء ہمے کارء سزاء دیمپاناں۔ کسء را اے حق نیست کہ چہ منء، چہ اینچکء گیشء امیت بداریت۔

آ پدا پاد اتنگ اوشتاتء اے کسانکیں اوتاکء تہا سرءِ پرء چہ اشیء ابید دگہ چچ گنجائشء ورنیست ات۔ من زمینء چارگء اتاں۔ آئیء منی نیمگا گامے جت، پدا اوشتات۔ گش ئے آئیء اینچو واکء توان نیست ات کہ منی نزیکء بئیت۔ پدا آئیء چہ شیکانی تہا آسمانء نیمگا چارات۔

" منی چک۔ تو روئے۔ چہ اشیء گیشء ہم جست پرس بیت کنت.....ء پکائیء بیت۔"

" ترا اے چارگء واستہ کشگ بہ بیت کہ....."

" کہ چے.....؟"

پادری منی اوتاک ءِ چارگ ءَ لگ ات۔ آئی ءِ پڑ مرتگیں توارءِ منا سک باز ملمہ کت۔

" من شری ءَ سرا زاناں کہ سنگ ءِ دیوالانی تہا انسانانی رنج ءُ غم رَتگ انت۔ آہان ءِ گنداں من ءِ لرزگے مازوپیت۔ سنگ بزان کہ اے توار چہ دل ءِ جہلانکیاں درآیگا ینت۔ من زاناں کہ چہ شما بے بحت ءِ بے بختیں بند یگ ءِ ہم حاکی رنگیں یک پاکیں دروشمے ودی بیئگ ءِ دیستگ۔ من لوٹاں کہ ہما دروشم ءَ تو ہم بگندے۔"

اے گشتانک ءِ من ءِ کم ءُ باز ملمہ کت۔ من گوں آئی ءَ گشت کہ من ماہانی ماہ ہمے دیوال ءِ روک روک ءِ چارگا یاں۔ اے دنیاءِ ہچ مردم یا ہچ چشیں چیز نیست کہ آئی ءَ من چہ اے دیوالاں اے شرتر زاناں ءُ بیت کنت من یک رندے یک دروشمے چارگ ءِ جہد ہم کنتگ۔ بلے اے واہش ءُ روچ ءِ روشنائی ءِ جلشکوکیں کندنیں دروشم ماری ہیگ ات۔ بلے بحت ءِ ہمراہداری نہ کت۔ من آ دروشم ہچبر دیست نہ کت ءُ نوں من جہد کنگ ہم یل داتگ بن اصل ءِ من اے حاکی رنگیں دیوالانی تہا ہچبر یک دروشمے ودی بیئگ ءَ نہ دیست۔

" من تئی بوسگ ءِ بے گیپت کناں؟" آئی ءِ اناگہ جست کت۔

" اناں" من پسو دات۔

آئی ءِ دیم ترینت ءُ سبک سبک ءِ وتی دست دیوال ءِ سرا پرمشان کت۔

" ترا گوں اے دنیاءِ چیزاں سک دوستی ہست۔" آئی ءِ نرمیں گالواری ءَ گشت۔

من ہچ وڑیں پسو نہ دات۔

داں گیشترے دیراں آئی ءِ منی نیمگا نہ چارات۔ نوں آئی ءِ اوابیئگ من ءِ ناتاہیر کنگ ءَ ات۔ من آئی ءِ راپ روگ ءِ گشگی اتاں کہ آ اناگہ پرترات۔ گوں جوش ءِ ترند ترندءِ گشگ ءَ لگ ات۔

" اناں ..... ہچبر اناں ..... من اے منگ ءِ جاڑی نہاں۔ تو یک کش ءِ واہش کنتگ کہ مرگ ءِ رند زندگ بہ بئے۔"

من گوں آئی ءَ گشت کہ اے راست ات۔ یک نہ یک وہدے انسان مدام زندگ بیئگ ءِ یا مرگ ءِ رند زندگی ءِ واہگ ءِ داریت بلے انچش انت چو کہ شہکورءِ ترندیں بارءِ گوں روکیں دارءِ شاہے واہش کنگ ءِ بنا کنت کہ یا دا آ اے بارءِ دیم ءِ بوشتنیت۔ یا پدا آپ ءِ ایر ریچ ءِ نیمگ ءِ بدل ءِ برزی نیمگا روان بہ کنت کہ آ چٹ نہ بیئگیں گپ ات۔ اے وڑیں واہش ودی بیئگ ءِ گوں مریت۔ پرچے کہ یک زانت کاریں مردے سرپد بیت کنت کہ اے وڑا ہچبر بیت نہ کنت۔"

" تو حداءِ رحمتاں پر چا نا امیدے؟" پادری ءِ نرمیں گالواری ءَ گشت۔

من آئی ءِ را گشت کہ وہدے انسان ءِ راہچ امید مہ بیت۔ گڑا آ ہچ چیزے پرواہ ءَ نداریت۔ من سرپد کنگ ءِ جہد کت کہ منی گوراوگہ وہد باز کم پشت کپتگ ءُ آئی ءِ من حداءِ سرا بیران کنگ نہ لوٹاں۔ آئی ءِ گپ گار کنگ ءِ جہد کت۔

"تو یک رندے ہم من ءَ "پاکیں پت"ءِ نام ءَ توار نہ کت۔ تو زانے کہ من پادری آں۔"

من گیشتر برانز گپتاں۔ گوں آئی ءِ گشت کہ تو منی پت نہ ئے۔ اے گپ ءَ ابید کہ آ دو میانی پلّو ءِ دارگ ءَ انت۔

"اناں... اناں... منی چک... من تئی نیمگا یاں۔ بل کہ ترا سما بئیگ ءَ نہ انت۔ تئی دل سنگ بیتگ۔ بلے من پہ تئی واستہ نیک دعائی کناں۔"

پدا نزاناں چے بیت۔ گش ئے منی تہا چیزے پرشت ءُ من ترند ترندءِ کار کنگ ہنگیج کت۔ من آئی ءِ را زاہ ءُ بد دات۔ گوں آئی ءِ گشت کہ من ءَ تئی نیک دعایانی حاجت نہ انت۔ چہ فنا بئیگ ءِ شرتر انت کہ مردم دوزہ ءِ بروت۔ من آئی ءِ گور جیگ ءِ گپتگ ات۔ وشی ءُ زہر ءِ ہوار تواریں جزبگاں گوں ہاہل کہ منی تہا چست بئیگ ءَ اتنت۔ من آئی ءِ سرا پر ریتگ انت۔ آچہ وت ہمیسی ءِ سر ریچ ات۔ بلے ہما گپانی سرا آئی ءِ ایمان سرجم ات آہانی گواچن یک جنینی میدئی ءِ کساس ءِ ہم نہ ات۔ آ وا یک لاشی ءِ وڑا ات۔ آئی ءِ وتی زندگ بئیگ ءِ ستک ہم نہ ات۔ گندگ ءِ منی دست چٹ ہورک اتنت۔ بلے من ءِ وتی سرا سرجی ءِ ستک ءُ باور ات۔ من ءِ ہر چیزءِ بابت ءِ ستک ات۔ کم چہ کم چہ آئی ءِ گیش من ءِ ہما مرگ ءِ سرا ستک ات کہ نوں آئیگی ات۔ منی گورا ہمے ہست انت۔ من پیسرا راست بیتگاں ءُ من انگتہ ہم راست اتاں۔ من مدام راستی ءِ سرا بیتگاں۔ من وتی زندگی یک

حاصلیں وڑی ءِ گوازینتگ ات۔ اگاں بلوٹ اتیں۔ گڈا دومی وڑ ءُ پیئسماں ہم گوازینتگ ات۔ من "ا" ءِ کار کتگ۔ "ب" ءُ "ج" نہ کتگ ات۔ بلے اے گپ ءِ مطلب چے بیت۔ من دراہیں وہد ہمے سہت ءِ ودارہ گوازینتگ ات۔ ہمے صحب ءِ ودارہ گوازینتگ ات کہ من ءِ راست پدّر کنگی انت۔ ہچ چیز ارزش نداریت۔ ہچ چیزءِ بستار نیست ءُ من سرپد اتاں۔

"پرچا"

آہم زانتکار ات پرچا۔ منی باندات ءِ تہاریں آسمان ءِ مدام سبک سبکیں کوشی ءِ کش اتگ۔ اے گوات ءِ راہ ہما دراہیں حیال ءُ فکراں تباہ کنان ات کہ آئے دگہ مردماں منی سرا جنتگ لوٹ اتگ اتنت۔ بل کہ زندگی ءِ آروچ ہم ہمے وڑا ودوگیں بیتگ انت۔ من ءِ چہ اے چیزاں چے فرق کپیت۔ اے دگرانی مرگ، مات ءِ مہر، یا آئی ءِ حدا، کسی ءِ زندگی ءِ بار واحیال، گیشتر بحث... کہ آئی ءِ حیال ءِ آئی ءِ در چنتگ۔ من ہم ہمے بحت ءِ انگیزان اتاں کہ آئی ءِ انگیزاں لکھاں کروڑانی سنگینیں مردم اتنت کہ منی برات کنگ بیت کن انت۔ آئی ءِ راا اے سرپد بئیگ لوٹیت کہ ہر زندگیں مردم سنگین انت۔ دراہیں مردمانی گوں یک ٹولی ءِ سیادی انت۔ سنگینیں مردمانی ٹولی ءِ گوں درستان ءِ مرگ ءِ سزا رسگی انت۔ اے دگرانی وڑا آئی ءِ ہم باریگ کنئیت۔ کوش ءِ بہتام ءِ رندا اگاں یک مردمی ءِ را وتی مات ءِ جنازہ ءِ نہ گریوگ ءِ سوڑغ ءِ مرگ ءِ سزا دیگ بہ بیت گڈا چے بیت؟۔ چے تپاوت ودی بیت؟۔ آخر

مرگ وا ئیں انت ۔ورستانی حال یک بیت۔سالمانوءِ زال ءِ، سالمانوءِ تازی ءِ ،...... کساں بالادیں مشین دروشمیں جنین ھم انچو میاریگ انت ۔انچو چہ پیرس ءِ آوکیں جنک۔کہ آئی ءِ گوں ماسوں ءِ سیر کنگ ات۔یا ماری کہ آئی ءِ من ءِ سیرءِ سلاہ جنگ ات۔اے گپ ءِ چے فرق کنئیت کہ رے موں منی ھم ھمنچو دوست ات ھمنچو کہ کہ سلیست ءِ، کہ چہ من ءِ گیش بروبریں مردے ات۔چہ اے گپ ءِ چے بیت کہ ماری اے وھدءِ یک دگہ دوستی ءِ بوسگ دیگ ءِ انت۔آ وت ھم یک سزاوار نگین بے ات۔آسر پدنا ات کہ باندات ءِ آیو کیں سیاہ گواتاں چہ منی مراد چے انت۔؟

من ھمنچو کار کت کہ سرگین بیتاں۔ ہے وھدءِ بندی جاہ ءِ کار دار اتک انت۔پادری ءِ راچہ منی گرفت ءِ در کنگ ءِ جہد کت۔یکی ءِ پہ منی جنگ ءِ دست برزءِ برت۔بلے پادری ءِ آئی ءِ رامکن کت۔آئی ءِ پہ دمانے بے ترک ءُ توار ءِ من ءِ روک روک ءِ چارات۔چم ئی آپلک بیتاں۔ دیم ئی ترینت۔چہ اوتاک ءِ دراتک۔

گوں آئی ءِ روگ ءِ من پہ تاھیر بوتاں۔اے جاک ءُ جوش ءِ من ءِ دمبرائینگ ات۔ہے واست وارءِ تحنگ ءِ سراتہ پگ ءِ کپتاں ءُ واں دیراں وپتاں، وھدے بُست کُت، واں استارانی رژن منی دیم ءِ سک اِتنت۔چہ ڈگاراں جتائیں تہرءِ سبکیں توار آیگ ءِ ات۔شپ ءِ سارتیں گوات منی دیم ءِ سراحاک ءُ وادءِ وشبوءِ شنگینگ ءِ ات۔گرماگ ءِ واہینگیں شپ ءِ ایمنی ءُ تاھیر منی اندرءِ چول

جنان ات۔روچ درآیگی ات کہ یک مُسافریں لانچی ءِ ھُولّ ءِ توار کت۔مردم ہما دنیاءِ سفرءِ روگ ءِ اتنت کہ آئی ءِ گوں من ءِ ہچ وڑیں سیادی یے نیست ات۔باز مدت ءِ چہ رندمن ءِ مات ءِ یاد اتک۔نواں بیت کنت منی زانگ ءِ اتکگ ات۔کہ گڈی وھدءِ آئی ءِ پرچے "دشتارے" گچین کتگ ات۔آئی ءِ پداا زندگی ہنگیج کنگ ءِ لئیب پرچا دستاں زرتگ ات۔کماش گس ءِ ھم بیگاہ ءِ روچ ءِ سدءُ بندءِ بنیگ...چو بام ءِ چراغیں زندگیاں، کرگزیں اندوہ ءِ وشی ءِ سبب بیت۔مرگ ءِ نزیکی ءِ باوجود مات ءِ راہما مردم ءِ وڑا گماں بیتگ ات کہ آآجوئی ءِ تیاب دپ ءِ اوشتاتگ نوکیں زندگی ہنگیج کنگ ءِ جاڑی بہ بیت۔اے دنیاءِ مردماں پہ آہاں گریوگ ءِ ہچ وڑیں حق نہ رسیت۔من ھم نوکیں زندگی ہنگیج کنگ ءِ جاڑی اتاں۔انچو گندگ ءِ اتک۔کشتے زہری ءِ من ءِ شُشتگ ات۔امیت ءِ چہ ھورک کتگ ات۔استاراں پڑیں آسمان ءِ چاران ءِ من ءِ زندگی ءِ اولی رندءِ وتی دل ءِ دنیاءِ مہربانیں بے سنجی یے دستاں داتگ ات۔گوں آئی ءِ ھمراہی ءِ مہرءُ وت ماں وتی مارشت داتگ ات کہ من پیش ءِ ھم گل ءُ شادبیتگاں ءُ ہنّی ھم گل ءُ شاداں۔زندگی ءِ سرجی ءُ تہنائی ءِ مارشت ءِ کم کنگ ءِ ہاترا یک دگہ گپے پشت کپتگ......۔ اے امیت کہ ہمارو چ ءِ من دارءِ سراا اوشتاں آروچ ءِ یک مزنیں مچّی یے بہ بیت۔مردم منی وش اتک ءِ گوں پیٹ ءُ ملامت ءِ بکن انت۔

☆☆☆

{☆...بلاس...☆}